

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 19. toukokuuta 2021
(OR. en)

6674/21

Toimielinten välinen asia:
2018/0196 (COD)

FSTR 21
REGIO 36
FC 9
SOC 122
PECHE 75
CADREFIN 122
JAI 237
SAN 119
CODEC 295

SÄÄDÖKSET JA MUUT VÄLINEET

Asia: Neuvoston ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEN antamiseksi Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahasto plussaa, koheesiorahastoa, oikeudenmukaisen siirtymän rahastoa ja Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja varainhoitosäännöistä sekä turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahastoa, sisäisen turvallisuuden rahastoa ja rajaturvallisuuden ja viisumipolitiikan rahoitusvälinettä koskevista varainhoitosäännöistä

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2021/...,

annettu ... päivänä ...kuuta ...,

Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahasto plussaa, koheesiorahastoa, oikeudenmukaisen siirtymän rahastoa ja Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja varainhoitosäännöistä sekä turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahastoa, sisäisen turvallisuuden rahastoa ja rajaturvallisuuden ja viisumipolitiikan rahoitusvälinettä koskevista varainhoitosäännöistä

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 177 artiklan, 322 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 349 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon²,

ottavat huomioon tilintarkastustuomioistuimen lausunnon³,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä⁴,

¹ EUVL C 62, 15.2.2019, s. 83.

² EUVL C 86, 7.3.2019, s. 41.

³ EUVL C 17, 14.1.2019, s. 1.

⁴ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 27. maaliskuuta 2019 [(EUVL ...)/(ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä)] ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu ... [(EUVL ...)/(ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä)]. Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ... [(EUVL ...)/(ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä)] [ja neuvoston päätös, tehty ...].

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 174 artiklassa määrätään, että taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden lujittamiseksi unioni pyrkii vähentämään alueiden välisiä kehityseroja sekä muita heikommassa asemassa olevien alueiden tai saarten jälkeenjääneisyyttä ja että erityistä huomiota kiinnitetään maaseutuun, teollisuuden muutosprosessissa oleviin alueisiin sekä vakavista ja pysyvistä luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista kärsiviin alueisiin. Kyseiset alueet hyötyvät erityisesti koheesiopolitiikasta. SEUT 175 artiklassa edellytetään unionin tukevan kyseisten tavoitteiden toteuttamista toiminnallaan, jota se harjoittaa Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston ohjausosaston, Euroopan sosiaalirahaston, Euroopan aluekehitysrahaston, Euroopan investointipankin (EIP) ja muiden välineiden kautta. SEUT 322 artikla muodostaa perustan sellaisten varainhoitosääntöjen hyväksymiselle, joissa vahvistetaan talousarvion laatimista ja toteuttamista sekä tilinpäätöksen esittämistä ja tilintarkastusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt, sekä sellaisten sääntöjen hyväksymiselle, joilla järjestetään taloushallinnon henkilöstön toiminnan valvonta.

- (2) Jotta yhteistyössä hallinnoitavien unionin rahastojen eli Euroopan aluekehitysrahaston, jäljempänä 'EAKR', Euroopan sosiaalirahasto plussan, jäljempänä 'ESR+', koheesiorahaston, oikeudenmukaisen siirtymän rahaston, jäljempänä 'JTF', sekä Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahastosta, jäljempänä 'EMKVR', turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahastosta, jäljempänä 'AMIF', sisäisen turvallisuuden rahastosta, jäljempänä 'ISF', ja rajaturvallisuuden ja viisumipolitiikan rahoitusvälineestä, jäljempänä 'BMVI', rahoitettavien yhteistyössä hallinnoitavien toimenpiteiden koordinoitua ja yhdenmukaista täytäntöönpanoa voitaisiin kehittää entisestään, olisi SEUT 322 artiklan nojalla annettava kaikkiin näihin rahastoihin, jäljempänä yhdessä 'rahastot', sovellettavat varainhoitosäännöt, joissa määritetään tarkkaan eri säännösten soveltamisalat. Lisäksi olisi annettava SEUT 177 artiklan nojalla yhteiset säännökset, jotka kattavat EAKR:n, ESR+:n, koheesiorahaston, JTF:n ja EMKVR:n politiikkakohtaiset säännöt.
- (3) Kuhunkin rahastoon sekä EAKR:n Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteeseen, jäljempänä 'Interreg', sovellettavat erityissäännöt olisi kunkin rahaston erityispiirteiden vuoksi annettava erillisissä asetuksissa, jäljempänä 'rahastokohtaiset asetukset', joilla täydennetään tätä asetusta.
- (4) Syrjäisimmillä alueilla olisi toteutettava erityistoimenpiteitä, ja niille olisi annettava riittävästi lisärahoitusta niiden rakenteellisten, sosiaalisten ja taloudellisten olosuhteiden huomioon ottamiseksi ja SEUT 349 artiklassa tarkoitetuista seikoista johtuvien haittojen lieventämiseksi.
- (5) Pohjoisen harvaan asutuilla alueilla olisi voitava hyödyntää erityistoimenpiteitä, ja niille olisi annettava lisärahoitusta vuoden 1994 liittymissopimuksen pöytäkirjassa nro 6 olevassa 2 artiklassa tarkoitettujen vakavien ja luontoon tai väestöön liittyvien haittojen lieventämiseksi.

- (6) Rahastojen täytäntöönpanossa olisi noudatettava Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 3 artiklassa ja SEUT 10 artiklassa määrättyjä horisontaalisia periaatteita, myös SEU 5 artiklassa vahvistettuja toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita, ja siinä olisi otettava huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirja. Jäsenvaltioiden olisi lisäksi noudatettava lapsen oikeuksia koskevasta Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksesta sekä vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevasta Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksesta johtuvia velvoitteita ja varmistettava yleissopimuksen 9 artiklassa tarkoitettu esteettömyys ja saavutettavuus noudattaen unionin lainsäädäntöä, jolla yhdenmukaistetaan tuotteiden ja palvelujen esteettömyysvaatimukset. Rahastot olisi tässä yhteydessä pantava täytäntöön tavalla, joka edistää siirtymistä laitoshoidosta perhelähtöiseen ja yhteisölähtöiseen hoitoon. Jäsenvaltioiden ja komission olisi pyrittävä poistamaan epätasa-arvoa, edistämään naisten ja miesten välistä tasa-arvoa ja ottamaan huomioon sukupuolinäkökohdat sekä torjumaan sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, uskuntoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää. Rahastoista ei saisi tukea toimia, joilla millään tavalla edistetään erottelua tai syrjäytymistä, ja infrastruktuurirahoituksen yhteydessä olisi varmistettava esteettömyys ja saavutettavuus. Rahastojen tavoitteiden toteuttamisessa olisi otettava huomioon kestävä kehitys sekä se, että unioni edistää ympäristön laadun säilyttämistä, suojelua ja parantamista SEUT 11 artiklan ja 191 artiklan 1 kohdan mukaisesti saastuttaja maksaa -periaatetta, YK:n kestävän kehityksen tavoitteita ja ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen¹ nojalla hyväksytyä Pariisin sopimusta, jäljempänä 'Pariisin sopimus', noudattaen. Yrityksiä hyödyttävien toimenpiteiden on sisämarkkinoiden yhtenäisyyden suojaamiseksi oltava SEUT 107 ja 108 artiklaan sisältyvien unionin valtioneuvoston päätösten mukaisia. Köyhyys on erityisen tärkeä haaste unionissa. Rahastojen tavoitteiden toteuttamisella olisi sen vuoksi pyrittävä edistämään köyhyyden poistamista. Rahastojen tavoitteiden toteuttamisella olisi pyrittävä antamaan asianmukaista tukea erityisesti rannikko- ja kaupunkialueiden paikallis- ja aluehallinnoille, jotta nämä voivat käsitellä kolmansien maiden kansalaisten kotouttamiseen liittyviä sosioekonomisia haasteita, sekä antamaan asianmukaista tukea epäsuotuisassa asemassa oleville alueille ja yhteisöille kaupunkialueilla.

¹ EUVL L 282, 19.10.2016, s. 4.

- (7) Euroopan parlamentin ja neuvoston SEUT 322 artiklan nojalla hyväksymiä horisontaalisia varainhoitosääntöjä sovelletaan tähän asetukseen. Kyseiset säännöt annetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) 2018/1046¹, jäljempänä 'varainhoitoasetus', ja niissä vahvistetaan etenkin menettely, jota käytetään vahvistettaessa unionin talousarviota ja toteutettaessa sitä käyttämällä avustuksia, hankintoja, palkintoja, välillistä hallinnointia, rahoitusvälineitä, talousarviotakuita, rahoitustukea ja ulkopuolisten asiantuntijoiden kulujen korvaamista sekä järjestetään taloushallinnon henkilöstön toiminnan valvonta. SEUT 322 artiklan nojalla hyväksyttäviin sääntöihin sisältyy myös yleinen ehdollisuusjärjestelmä unionin talousarvion suojaamiseksi.
- (8) Jos komission on toteutettava mahdolliset jäsenvaltioihin kohdistettavat toimet määräajassa, komission olisi otettava huomioon kaikki tarvittavat tiedot ja asiakirjat ajoissa ja tehokkaasti. Jos jäsenvaltioiden tämän asetuksen mukaisesti missä tahansa muodossa toimittamat tiedot ovat puutteellisia tai ne eivät vastaa tässä asetuksessa ja rahastokohtaisissa asetuksissa säädettyjä vaatimuksia, jolloin komissiolla ei ole käytössään kaikkia toimenpiteiden toteuttamiseksi tarvittavia tietoja, edellä tarkoitettun määräajan kulumisen olisi keskeytettävä siihen asti, kunnes jäsenvaltiot täyttävät niille sääntelyssä asetetut vaatimukset. Kun otetaan huomioon, että komissio ei saa suorittaa maksuja sellaisista tuensaajille aiheutuneista ja maksatushakemukseen sisältyvistä menoista, jotka on maksettu toteutettaessa sellaisiin erityistavoitteisiin liittyviä toimia, joiden mahdollistavat edellytykset eivät täyty, tällöin ei myöskään määräajan, johon mennessä komission on suoritettava maksut, olisi käynnistyttävä kyseisten menojen osalta.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

- (9) Jotta rahastot voisivat edistää unionin prioriteetteja, niiden olisi keskitettävä tukensa rajalliseen määrään toimintapoliittisia tavoitteita sen mukaan, mitkä ovat niiden perussopimuksessa asetettuihin tavoitteisiin perustuvat tehtävät. AMIF:n, ISF:n ja BMVI:n toimintapoliittiset tavoitteet olisi vahvistettava vastaavissa rahastokohtaisissa asetuksissa. JTF:n ja niiden EAKR:n ja ESR+:n varojen, jotka siirretään vapaaehtoisesti täydentävänä tukena JTF:ään, olisi edistettävä yhden erityistavoitteen saavuttamista.
- (10) Rahastoissa otetaan huomioon ilmastonmuutoksen torjumisen merkitys Pariisin sopimuksen ja Yhdistyneiden kansakuntien kestävä kehityksen tavoitteiden täytäntöönpanoon liittyvien unionin sitoumusten mukaisesti, ja niillä olisi edistettävä ilmastotoimien valtavirtaistamista ja sen yleisen tavoitteen saavuttamista, että unionin talousarviomenoista 30 prosentilla tuetaan ilmastotavoitteita. Tässä yhteydessä rahastoista olisi tuettava toimintaa, joka ovat unionin ilmasto- ja ympäristönormien ja -prioriteettien mukaisia eivätkä aiheuta merkittävää haittaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2020/852¹ 17 artiklassa tarkoitetuille ympäristötavoitteille. Tukea saavien infrastruktuuri-investointien ilmastokestävyyden varmistamiseksi käytettävien asianmukaisten mekanismien olisi oltava rahastojen ohjelmityön ja täytäntöönpanon olennainen osa.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävä sijoittamista helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).

- (11) Kun otetaan huomioon, että on tärkeää puuttua luonnon monimuotoisuuden vähenemiseen, rahastoilla olisi edistettävä luonnon monimuotoisuutta koskevan toiminnan valtavirtaistamista unionin politiikoissa sekä yleistä pyrkimystä osoittaa monivuotisen rahoituskehityksen vuotuisista menoista luonnon monimuotoisuutta koskeviin tavoitteisiin 7,5 prosenttia vuonna 2024 ja 10 prosenttia vuosina 2026 ja 2027, ottaen samalla huomioon ilmastotavoitteiden ja luonnon monimuotoisuutta koskevien tavoitteiden väliset päällekkäisyydet.
- (12) Osan unionin talousarviosta rahastoihin osoitettavasta rahoituksesta olisi oltava sellaista, että komissio toteuttaa sen yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa varainhoitoasetuksessa tarkoitetussa merkityksessä. Tämän vuoksi silloin kun rahastojen täytäntöönpanossa käytetään yhteistyöhön perustuvaa hallinnointia, komission ja jäsenvaltioiden olisi noudatettava varainhoitoasetuksessa säädettyjä periaatteita, kuten moitteettoman varainhoidon, avoimuuden ja syrjimättömyyden periaatteita.

- (13) Institutionaalisten, oikeudellisten ja rahoituspuitteidensa mukaisesti jäsenvaltioiden ja niiden tätä tarkoitusta varten osoittamien elinten olisi vastattava ohjelmien valmistelusta ja toteutuksesta asianmukaisella alueellisella tasolla. Unionin ja jäsenvaltioiden olisi pidätyttävä antamasta tarpeettomia sääntöjä, jotka johtavat tuensaajien liialliseen hallinnolliseen rasitukseen.
- (14) Rahastojen täytäntöönpanossa keskeisessä asemassa on kumppanuusperiaate, jonka lähtökohtana on monitasoinen hallinnointi ja jolla varmistetaan alue-, paikallis- ja kaupunkiviranomaisten sekä muiden viranomaisten, kansalaisyhteiskunnan, talouselämän osapuolten ja työmarkkinaosapuolten sekä tarvittaessa tutkimusorganisaatioiden ja yliopistojen osallistuminen. Jotta nykyisten kumppanuusjärjestelyjen käyttöä voitaisiin jatkaa, rahastoihin olisi edelleen sovellettava komission delegoidulla asetuksella (EU) N:o 240/2014¹ perustettuja kumppanuussopimusten mukaista kumppanuutta sekä Euroopan rakenne- ja investointirahastojen tukemia ohjelmia koskevia eurooppalaisia käytännesääntöjä, jäljempänä 'kumppanuutta koskevat eurooppalaiset käytännesäännöt'.

¹ Komission delegoitu asetetus (EU) N:o 240/2014, annettu 7 päivänä tammikuuta 2014, Euroopan rakenne- ja investointirahastoissa harjoitettavaa kumppanuutta koskevista eurooppalaisista käytännesäännöistä (EUVL L 74, 14.3.2014, s. 1).

- (15) Talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso ja Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin periaatteet muodostavat unionin tasolla kehyksen, jonka puitteissa määritellään kansallisten uudistusten painopisteet ja seurataan niiden toteuttamista. Jäsenvaltiot laativat omat monivuotiset kansalliset investointistrategiansa, joilla tuetaan kyseisiä uudistuksia. Kyseiset strategiat olisi esitettävä kansallisten uudistusohjelmien yhteydessä, jotta voidaan hahmotella ja koordinoita kansallisella tai unionin rahoituksella tai molemmilla tuettavia ensisijaisia investointihankkeita. Niillä olisi voitava myös varmistaa unionin rahoituksen johdonmukainen käyttö ja erityisesti rahastoista, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2021/241¹ perustetusta elpymis- ja palautumistukivälineestä sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2021/523², jäljempänä 'InvestEU-asetus', perustetusta InvestEU-ohjelmasta osoitettavalla rahoitustuella aikaan saatavan lisäarvon maksimointi.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/241, annettu 12 päivänä helmikuuta 2021, elpymis- ja palautumistukivälineen perustamisesta (EUVL L 57, 18.2.2021, s. 17).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/523, annettu 24 päivänä maaliskuuta 2021, InvestEU-ohjelman perustamisesta ja asetuksen (EU) 2015/1017 muuttamisesta (EUVL L 107, 26.3.2021, s. 30).

- (16) Jäsenvaltioiden olisi ohjelma-asiakirjojen valmistelun yhteydessä otettava huomioon SEUT 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat maakohtaiset suositukset ja SEUT 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annetut asiaankuuluvat neuvoston suositukset Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1999¹ 34 artiklan mukaisesti annetut täydentävät komission suositukset sekä AMIF:n, ISF:n ja BMVI:n osalta muut jäsenvaltiolle osoitetut asiaankuuluvat unionin suositukset. Jäsenvaltioiden olisi ohjelmakauden 2021–2027 aikana, jäljempänä ’ohjelmakausi’, annettava seurantakomitealle ja komissiolle säännöllisesti selvitys edistymisestään maakohtaisten suositusten täytäntöönpanoa tukevien ohjelmien toteuttamisessa. Jäsenvaltioiden olisi väliarvioinnin yhteydessä muun muassa harkittava, onko ohjelmia tarpeen muuttaa niiden maakohtaisten suositusten perusteella, jotka on hyväksytty tai joita on muutettu ohjelmakauden alkamisen jälkeen.
- (17) Jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon asetuksen (EU) 2018/1999 mukaisesti laadittavien yhdenmittyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien sisältö sekä kyseisiä suunnitelmia koskevien unionin suositusten antamiseen johtavan prosessin tulokset ohjelmien kannalta, myös väliarvioinnin aikana, sekä vähähiilisyttä edistäviä investointeja varten tarvittavan rahoituksen kannalta.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1999, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 663/2009 ja (EY) N:o 715/2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/22/EY, 98/70/EY, 2009/31/EY, 2009/73/EY, 2010/31/EU, 2012/27/EU ja 2013/30/EU, neuvoston direktiivien 2009/119/EY ja (EU) 2015/652 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 kumoamisesta (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 1).

- (18) Kunkin jäsenvaltion laatiman kumppanuussopimuksen olisi oltava tiivis strateginen asiakirja, joka ohjaa EAKR:n, ESR+:n, koheesiorahaston, JTF:n ja EMKVR:n alaisten ohjelmien suunnittelua koskevia neuvotteluja komission ja kyseisen jäsenvaltion välillä. Hyväksymisprosessin virtaviivaistamiseksi komission olisi noudatettava arvioinnissaan suhteellisuusperiaatetta, erityisesti kun on kyse kumppanuussopimuksen pituudesta ja lisätietopyynnöistä. Jotta voitaisiin vähentää hallinnollista raskautta, kumppanuussopimusten muuttamisen ei pitäisi olla tarpeen ohjelmakauden aikana. Jäsenvaltion olisi kuitenkin voitava halutessaan toimittaa komissiolle yksi muutos kumppanuussopimukseensa väliarvioinnin tuloksen huomioon ottamiseksi. Ohjelmasuunnittelun helpottamiseksi ja ohjelma-asiakirjojen päällekkäisyyden välttämiseksi kumppanuussopimus voidaan ottaa osaksi ohjelmaa.
- (19) Jotta jäsenvaltioilla olisi riittävästi joustoa yhteistyössä hallinnoitujen määrärahojensa toteuttamisessa, tietty määrä rahoituksesta olisi oltava mahdollista siirtää eri rahastojen välillä sekä yhteistyössä hallinnoitujen ja suoraan tai välillisesti hallinnoitujen rahoitusvälineiden välillä. Siirrettävissä olevan määrän olisi oltava suurempi, jos se on jäsenvaltion taloudellisten ja sosiaalisten olosuhteiden vuoksi perusteltua.
- (20) Kullakin jäsenvaltiolla olisi oltava mahdollisuus tietyin tässä asetuksessa vahvistetuilla edellytyksin hyödyntää joustavuutta ohjataksaan rahoitusta InvestEU-ohjelmaan kyseisessä jäsenvaltiossa toteutettaviin investointeihin myönnettävää EU-takuuta ja InvestEU-neuvontakeskusta varten.

- (21) Jotta voitaisiin luoda tarvittavat edellytykset, joilla varmistetaan, että rahastoista myönnetty unionin tuki on tehokasta ja vaikuttavaa, olisi vahvistettava joukko mahdollistavia edellytyksiä sekä tiiviit ja tyhjentävät objektiiviset perusteet kyseisten edellytysten täyttymisen arviointia varten. Kukin mahdollistava edellytys olisi kytkettävä tiettyyn erityistavoitteeseen, ja sen olisi tultava sovellettavaksi automaattisesti aina kun kyseinen erityistavoite valitaan tuen kohteeksi. Jos erityistavoitteeseen liitetyt mahdollistavat edellytykset eivät täyty, komission ei olisi korvattava kyseiseen erityistavoitteeseen kuuluviin toimiin liittyviä menoja, sanotun vaikuttamatta sitoumuksen vapauttamista koskevien sääntöjen soveltamiseen. Jotta suotuista investointiympäristö voitaisiin säilyttää, mahdollistavien edellytysten täyttymistä olisi seurattava säännöllisesti. Jäsenvaltion pyynnöstä EIP:n olisi voitava osallistua mahdollistavien edellytysten täyttämisen arviointiin. Lisäksi on tärkeää varmistaa, että tuen kohteeksi valitut toimet toteutetaan mahdollistavien ehtojen täyttymisen takaavien strategioiden ja suunnitteluasiakirjojen mukaisesti, jolloin varmistetaan myös se, että kaikki yhteisrahoitteiset toimet ovat unionin politiikkakehyksen mukaisia.
- (22) EAKR:n ja koheesiorahaston verkkoyhteyksille myöntämällä tuella olisi pyrittävä täydentämään puuttuvia yhteyksiä Euroopan laajuiseen liikenneverkkoon samalla kun noudatetaan taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen koheesion tavoitteita.
- (23) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava kutakin ohjelmaa varten tuloskehys,, joka kattaa kaikki indikaattorit, välitavoitteet ja tavoitteet, seuratakseen ja arvioidakseen ohjelman tuloksellisuutta sekä raportoidakseen siitä. Näin olisi oltava mahdollista valvoa ja arvioida tuloksellisuutta täytäntöönpanon aikana sekä raportoida siitä, sekä edistää rahastojen yleisen tuloksellisuuden mittaamista.

- (24) Jäsenvaltion olisi tehtävä väliarviointi jokaisesta ohjelmasta, jota tuetaan EAKR:stä, ESR+:sta, koheesiorahastosta ja JTF:stä. Väliarvioinnin olisi mahdollistettava ohjelmien kokonaisvaltainen mukauttaminen niiden tulosten perusteella ja tarjottava myös mahdollisuus ottaa huomioon uudet haasteet ja vuonna 2024 annetut ohjelmien kannalta aiheelliset maakohtaiset suositukset, edistyminen yhdenneittyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien toteuttamisessa sekä Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin periaatteet. Väliarvioinnissa olisi myös otettava huomioon asianomaisen jäsenvaltion tai alueen sosioekonominen tilanne, mukaan lukien mahdolliset merkittävät kielteiset rahoitukselliset, taloudelliset tai sosiaaliset kehityskulut tai väestörakenteeseen liittyvät haasteet sekä edistyminen ilmastotavoitteiden saavuttamisessa kansallisella tasolla. Komission olisi laadittava väliarvioinnin tuloksista kertomus, joka sisältää sen arvion hallintokustannusten ja -maksujen soveltamisesta rahoitusvälineissä, joita hallinnoivat elimet on valittu suoraan tehtävällä sopimuksella.

- (25) Mekanismeja, joilla varmistetaan yhteys unionin rahoitustukipolitiikan ja unionin talouden ohjausjärjestelmän välillä, olisi kehitettävä edelleen antamalla komissiolle mahdollisuus ehdottaa neuvostolle, että yhtä tai useampaa ohjelmaa koskevat sitoumukset tai maksut keskeytetään osittain tai kokonaan sellaisen jäsenvaltion osalta, joka ei ole toteuttanut tuloksellisia toimia talouden ohjausprosessin yhteydessä. Komission velvoite ehdottaa keskeyttämistä olisi lakkautettava silloin kun ja niin pitkäksi aikaa kuin vakaus- ja kasvusopimuksen mukainen yleinen poikkeuslauseke on aktivoitu. Yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi ja jäsenvaltioon kohdistettavien toimenpiteiden merkittävien taloudellisten vaikutusten vuoksi täytäntöönpanovaltaa olisi siirrettävä neuvostolle, jonka olisi toimittava komission ehdotuksesta. Jotta helpotettaisiin sellaisten päätösten hyväksymistä, joita tarvitaan talouden ohjausprosessiin liittyvien tuloksellisten toimien varmistamiseksi, olisi käytettävä käänteistä määräenemmistöäänestystä. Ottaen huomioon ESR+:sta ja Interreg-ohjelmista tuettavien toimien luonteen, ESR+ ja Interreg-ohjelmat olisi jätettävä kyseisten mekanismien soveltamisalan ulkopuolelle.
- (26) Jotta ohjelmakauden aikana mahdollisesti ilmeneviin, vakaus- ja kasvusopimuksessa tarkoitettuihin poikkeuksellisiin tai epätavallisiin olosuhteisiin voitaisiin reagoida nopeasti, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta hyväksyä väliaikaisia toimenpiteitä, joilla helpotetaan rahastojen käyttöä tällaisissa olosuhteissa. Komission olisi hyväksyttävä toimenpiteet, jotka ovat tarkoituksenmukaisimpia jäsenvaltion poikkeuksellisten tai epätavallisten olosuhteiden kannalta, säilyttäen samalla rahastojen tavoitteet. Komission olisi myös seurattava kyseisten toimenpiteiden täytäntöönpanoa ja arvioitava niiden asianmukaisuutta.

- (27) Olisi säädettävä ohjelmien sisältöä koskevista yhteisistä vaatimuksista siten, että samalla otetaan huomioon kunkin rahaston erityisluonne. Näitä yhteisiä vaatimuksia voidaan täydentää rahastokohtaisilla säännöillä. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2021/...¹⁺, jäljempänä 'Interreg-asetus', olisi annettava erityissäännökset Interreg-ohjelmien sisällöstä.
- (28) Jotta ohjelmat voitaisiin toteuttaa mahdollisimman joustavasti ja jotta hallinnollista rasiutusta voitaisiin vähentää, varoja olisi oltava mahdollista siirtää tietyissä rajoissa saman ohjelman eri toimintalinjojen välillä ilman, että tätä varten tarvitaan ohjelmanmuutosta koskeva komission päätös. Komissiolle olisi toimitettava tarkistetut rahoitustaulukot sen varmistamiseksi, että kunkin toimintalinjan määrärahoja koskevat tiedot ovat ajan tasalla.

¹ Euroopan aluekehitysrahastosta ja ulkoisista rahoitusvälineistä tuettavaa Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitetta (Interreg) koskevista erityissäännöksistä annettu asetus (EU) [...] (EUVL L [...], [...], s. [...]).

⁺ Virallinen lehti: lisätään tekstiin asiakirjassa PE-CONS .../... (2018/0199 (COD)olevan asetuksen numero ja alaviitteeseen kyseisen asetuksen numero, päivämäärä ja EUVL-viite.

(29) JTF:n vaikuttavuuden parantamiseksi olisi oltava mahdollista siirtää JTF:ään vapaaehtoisesti täydentäviä varoja EAKR:sta ja ESR+:sta. Tällaiset täydentävät varat olisi asetettava saataville erityisellä vapaaehtoisella siirrolla kyseisistä rahastoista JTF:ään ottaen huomioon alueellisissa oikeudenmukaista siirtymää koskevissa suunnitelmissa esitetyt siirtymähaasteet, joihin on puututtava. Siirrettävät määrät olisi otettava niille alueluokille kohdennetuista varoista, joissa alueellisissa oikeudenmukaista siirtymää koskevissa suunnitelmissa määritetyt alueet sijaitsevat. Koska JTF:n varojen käyttöön sovelletaan tällaisia erityisjärjestelyitä, sen varojen muodostamisessa olisi käytettävä ainoastaan erityistä siirtomekanismia. Lisäksi olisi selvennettävä, että JTF:ään ja JTF:ään siirrettäviin EAKR:n ja ESR+:n varoihin, joista tulee JTF:n tukea, olisi sovellettava ainoastaan tätä asetusta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2021/[...]1+, jäljempänä 'JTF-asetus'. Täydentävään tukeen ei olisi sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2021/[...]2++, jäljempänä 'EAKR- ja koheesiorahastoasetus', eikä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2021/[...]3+++ , jäljempänä 'ESR+-asetus'. Sen vuoksi täydentävänä tukena JTF:ään siirrettävät EAKR:n varat olisi poistettava EAKR- ja koheesiorahastoasetuksessa säädetystä temaattista keskittämistä koskevien vaatimusten laskentaperusteesta ja EAKR- ja koheesiorahastoasetuksessa säädetystä kestävästä kaupunkikehityksen vähimmäismäärärahoja koskevasta laskentaperusteesta. Sama koskee JTF:ään täydentävänä tukena siirrettäviä ESR+:n varoja ESR+-asetuksessa säädettyjen temaattista keskittämistä koskevien vaatimusten osalta.

1 Oikeudenmukaisen siirtymän rahaston perustamisesta ... annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2021/...

+ Virallinen lehti: lisätään tekstiin asiakirjassa PE-CONS .../... (2020/0006 (COD)) olevan asetuksen numero ja alaviitteeseen kyseisen asetuksen numero, päivämäärä ja EUVL-viite.

2 Euroopan aluekehitysrahaston ja koheesiorahaston perustamisesta ... annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2021/...

++ Virallinen lehti: lisätään tekstiin asiakirjassa PE-CONS .../... (2018/0197 (COD)) olevan asetuksen numero ja alaviitteeseen kyseisen asetuksen numero, päivämäärä ja EUVL-viite.

3 Euroopan sosiaalirahasto plussan perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 1296/2013 kumoamisesta ... annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o [...].

+++ Virallinen lehti: lisätään tekstiin asiakirjassa PE-CONS 74/20 (2018/0206 (COD)) olevan asetuksen numero ja alaviitteeseen kyseisen asetuksen numero, päivämäärä ja EUVL-viite.

(30) Sellaisten investointien, jotka toteutetaan käyttämällä alueellisia välineitä, kuten yhdenmukaisia alueellisia investointeja, yhteisölähtöistä paikallista kehittämistä, johon Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston yhteydessä viitataan nimellä 'Leader', tai muita alueellisia välineitä, joilla tuetaan jäsenvaltioiden investointeja varten suunnittelemissa aloitteissa, olisi yhdenmukainen alueelliseen kehitykseen perustuvan lähestymistavan vahvistamiseksi pohjaututtava alueellisiin ja paikallisiin kehitysstrategioihin. Samaa olisi sovellettava älykkäät kylät -aloitteen kaltaisiin asiaan liittyviin aloitteisiin. Jäsenvaltioiden suunnittelemissa yhdenmukaisia alueellisia investointeja ja alueellisia välineitä varten olisi vahvistettava alueellisten strategioiden sisältöä koskevat vähimmäisvaatimukset. Alueellisten strategioiden laatimisen ja hyväksymisen olisi oltava asianomaisten viranomaisten tai elinten vastuulla. Sen varmistamiseksi, että asianomaiset viranomaiset tai elimet osallistuvat alueellisten strategioiden toteuttamiseen, niiden olisi oltava vastuussa tuettavien toimien valinnasta tai osallistuttava siihen. Alueellisilla strategioilla olisi kestäviä matkailualoiteita edistettäessä varmistettava asianmukainen tasapaino sekä asukkaiden että matkailijoiden tarpeiden välillä, kuten pyöräily- ja rautatieverkkojen yhdistäminen.

- (31) Jotta voitaisiin tehokkaasti puuttua maaseutualueiden kehittämiseen liittyviin haasteisiin, olisi helpotettava rahastoista ja maaseuturahastosta myönnettävän tuen koordinoitua. Jäsenvaltioiden ja alueiden olisi varmistettava, että rahastoista ja maaseuturahastosta tuettavat toimet täydentävät toisiaan ja ne toteutetaan koordinoitusti synergioiden luomiseksi ja hallintoelimille ja tuensaajille aiheutuvien hallinnollisten kustannusten ja rasitteiden vähentämiseksi.
- (32) Yhteisölähtöistä paikallista kehittämistä on tarpeen vahvistaa ja helpottaa paikallistason voimavarojen paremmaksi hyödyntämiseksi. Tällaisessa kehittämisessä olisi otettava huomioon paikalliset tarpeet ja voimavarat sekä kulloisetkin sosiokulttuuriset ominaispiirteet, ja sen avulla olisi saatava aikaan rakennemuutoksia, luotava paikallisia valmiuksia sekä kannustettava innovointiin. Rahastojen ja maaseuturahaston välistä tiivistä yhteistyötä ja niiden yhdenmukaista hyödyntämistä olisi lisättävä paikallisten kehittämisstrategioiden toteuttamiseksi. On ensiarvoisen tärkeää, että paikallisyhteisön etuja edustavat paikalliset toimintaryhmät ovat vastuussa yhteisölähtöistä paikallista kehittämistä koskevien strategioiden suunnittelusta ja toteuttamisesta. Jotta voitaisiin helpottaa tuen myöntämistä koordinoitusti eri rahastoista ja maaseuturahastosta yhteisölähtöistä paikallista kehittämistä koskevia strategioita varten ja näiden strategioiden toteuttamista, olisi helpotettava päärahastoon perustuvan lähestymistavan käyttöä. Kun maaseuturahasto valitaan päärahastoksi, sen olisi noudatettava päärahastoon perustuvaa lähestymistapaa varten vahvistettuja sääntöjä.

- (33) Hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi ohjelman täytäntöönpanoon liittyvä tekninen apu olisi voitava toteuttaa jäsenvaltion aloitteesta ohjelman täytäntöönpanossa saavutettuun edistykseen perustuvana kiinteämääräisenä tukena, ja se voi kattaa myös horisontaaliset toimet. AMIF, ISF ja BMVI sekä Interreg-ohjelmien täytäntöönpanon yksinkertaistamiseksi olisi kuitenkin sovellettava vain kiinteän määrän mallia. Varainhoidon helpottamiseksi jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus osoittaa yksi tai useampi elin, joille asiaankuuluvat korvaukset olisi suoritettava. Koska kyseiset korvaukset perustuvat kiinteän määrän mallin soveltamiseen, varmennuksissa ja tarkastuksissa olisi varmennettava vain, että unionin rahoitusosuuden korvauksen edellytykset täyttyvät, tarkastamatta kuitenkaan itse menoja. Mikäli kuitenkin jatkuvuutta vuosien 2014–2020 kauden jälkeen pidetään parempana, jäsenvaltiolle olisi myös annettava mahdollisuus saada edelleen korvausta tuensaajalle tosiasiallisesti aiheutuneista ja sellaisten teknisen avun toimien yhteydessä maksetuista tukikelpoisista kustannuksista, jotka toteutetaan yhden tai useamman ohjelman tai yhden tai useamman ohjelman toimintalinjan avulla. Jäsenvaltion olisi ilmoitettava kumppanuussopimuksessaan valitsemansa unionin rahoitusosuuden muoto koko ohjelmakautta koskevaa teknistä apua varten. Valitusta vaihtoehdosta riippumatta tällaista teknistä apua olisi voitava täydentää hallinnollisten valmiuksien kehittämistä koskevilla kohdennetuilla toimenpiteillä käyttämällä kustannuksiin perustumatonta rahoitusta. Toimista ja suoritteista sekä niitä vastaavista unionin suorittamista maksuista olisi myös voitava sopia etenemissuunnitelmassa, jotta maksut voitaisiin suorittaa kentällä aikaan saatujen tulosten perusteella.

- (34) Silloin kun jäsenvaltio ehdottaa komissiolle, että jotakin ohjelman toimintalinjaa tai sen osaa tuetaan kustannuksiin perustumattomalla rahoitusjärjestelyllä, sovittujen toimien, suoritteiden ja edellytysten olisi oltava yhteydessä kyseisessä jäsenvaltiossa tai kyseisellä alueella toteutettaviin todellisiin investointeihin, jotka kuuluvat yhteistyössä hallinnoitavien ohjelmien piiriin. Tällöin olisi varmistettava moitteettoman varainhoidon periaatteen noudattaminen. Erityisesti kulloistenkin ehtojen täyttymiseen tai tulosten saavuttamiseen liittyvien määrien sopivuuden osalta komission ja jäsenvaltion olisi varmistettava, että käytettävät varat ovat riittävät toteutettaviin investointeihin. Jos ohjelmassa käytetään kustannuksiin perustumatonta rahoitusjärjestelyä, järjestelyn täytäntöönpanoon liittyviä kustannuksia ei olisi tarkastettava, koska komissio antaa ennakkohyväksynnän niiden määrien osalta, jotka liittyvät ohjelman tai delegoidun säädöksen ehtojen täyttymiseen tai tulosten saavuttamiseen. Varmennuksilla ja tarkastuksilla olisi sen sijaan ainoastaan todettava, että ehdot tai tulokset, joiden perusteella unionin maksuosuus maksetaan, täyttyvät.
- (35) Jäsenvaltion olisi ohjelmien tuloksellisuuden tarkastelemiseksi perustettava seurantakomiteoita, joiden kokoonpanoon olisi kuuluttava asianomaisten kumppaneiden edustajia. EAKR:n, ESR+:n koheesiorahaston ja EMKVR:n vuotuiset täytäntöönpanokertomukset olisi korvattava vuotuisella jäsennellyllä politiikkavuoropuhelulla, joka perustuu jäsenvaltion ohjelman toteuttamisesta toimittamiin uusimpiin tietoihin. Myös JTF:n ohjelmien osalta olisi järjestettävä arviointikokous.

- (36) Paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen¹ 22 ja 23 kohdan nojalla rahastoja olisi arvioitava erityisten seurantavaatimusten mukaisesti kerättyjen tietojen perusteella välttämättä kuitenkin varsinkin jäsenvaltioille aiheutuva hallinnollista rasitusta ja ylisääntelyä. Kyseisiin vaatimuksiin olisi tarvittaessa voitava sisällyttää mitattavissa olevia indikaattoreita, joiden perusteella kerätään näyttöä rahastojen käytännön vaikutuksista. Kyseisten vaatimusten avulla olisi myös oltava mahdollista seurata sukupuolten tasa-arvon tukemista.
- (37) Sen varmistamiseksi, että ohjelmien toteuttamisesta on saatavilla kattavaa ajantasaista tietoa, olisi vaadittava tehokasta ja oikea-aikaista kvantitatiivisten tietojen sähköistä raportointia.
- (38) Seuraavan ohjelmakauden ohjelmien ja toimien valmistelua helpottaakseen komission olisi tehtävä rahastoista väliarviointi. Komission olisi ohjelmakauden lopussa tehtävä rahastoista jälkiarviointit, joissa olisi keskityttävä rahastojen vaikutuksiin. Näiden arviointien tulokset olisi julkistettava.

¹ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 13.

- (39) Jäsenvaltioissa olevien ohjelmaviranomaisten, tuensaajien ja sidosryhmien olisi tehtävä tunnetuksi unionin rahoituksella aikaan saatuja tuloksia ja tiedotettava niistä yleisölle. Avoimuuteen, viestintään ja näkyvyyteen liittyvät toimenpiteet ovat välttämättömiä unionin toiminnan näkyvyydelle kentällä, ja tällaisten toimenpiteiden olisi perustuttava paikkansapitäviin ja ajantasaisiin tietoihin. Jotta nämä vaatimukset voitaisiin panna täytäntöön, ohjelmaviranomaisten ja, jos vaatimuksia ei noudateta, komission olisi voitava soveltaa korjaavia toimenpiteitä.
- (40) Hallintoviranomaisten olisi julkaistava jäsenneltyjä tietoja valituista toimista ja tuensaajista sen ohjelman verkkosivustolla, josta tukea on myönnetty, ottaen huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679¹ mukaiset henkilötietojen suoja koskevat tietosuojavaatimukset.
- (41) Rahastojen käytön yksinkertaistamiseksi ja virheriskin vähentämiseksi on aiheellista määritellä sekä unionin jäsenvaltioille myöntämän rahoitusosuuden muodot että jäsenvaltioiden tuensaajille myöntämän tuen muodot. Hallintoviranomaisten olisi myös voitava myöntää avustuksia kustannuksiin perustumattoman rahoituksen muodossa, jos samaan muotoon perustuvan unionin rahoitusosuuden korvaus kattaa kyseiset avustukset, jotta tällaisesta yksinkertaistamismahdollisuudesta saataisiin enemmän kokemuksia.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (42) Kun on kyse tuensaajille myönnettävistä avustuksista, jäsenvaltioiden olisi lisättävä yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttöä. Kynnysarvo, joka määrää, milloin yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttö on pakollista, olisi kytkettävä toimen kokonaiskustannuksiin, jotta voidaan varmistaa, että kaikkia kynnysarvon alle jääviä toimia kohdellaan samalla tavalla siitä riippumatta, onko kyseessä julkinen vai yksityinen tuki. Jos hallintoviranomainen aikoo ehdottaa yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon käyttöä ehdotuspyynnössä, olisi voitava kuulla seurantakomiteaa. Jäsenvaltioiden vahvistamien määrien ja osuuksien on vastattava luotettavasti todellisia kustannuksia. Määräajoin tehtävät mukautukset ovat monivuotisten ohjelmien toteuttamisen yhteydessä hyvä käytäntö, jotta voidaan ottaa huomioon määriin ja osuuksiin vaikuttavat tekijät. Yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttöönoton helpottamiseksi tässä asetuksessa olisi säädettävä menetelmistä ja osuuksista, joita voidaan käyttää ilman että jäsenvaltioita vaaditaan suorittamaan laskelma tai määrittelemään laskentamenetelmä.
- (43) Jotta kiinteitä määriä voitaisiin soveltaa viipymättä, kaikkia sellaisia jäsenvaltioiden kaudella 2014–2020 vahvistamia kiinteitä määriä, jotka perustuvat oikeudenmukaiseen, tasapuoliseen ja todennettavissa olevaan laskentamenetelmään, olisi sovellettava tämän asetuksen mukaisesti tuettaviin vastaavanlaisiin toimiin ilman, että tämä edellyttää uutta laskentamenetelmää.

- (44) Jotta yhteisrahoitettujen ympäristöinvestointien toteuttamista voitaisiin tukea parhaalla mahdollisella tavalla, olisi huolehdittava synergioista ympäristön ja ilmastotoimien ohjelman (Life) perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 1293/2013 kumoamisesta annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella perustetun ympäristö- ja ilmastotoimien Life-ohjelman kanssa, erityisesti Life-ohjelman strategisten integroitujen hankkeiden ja strategisten luontohankkeiden avulla, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2021/695¹ perustetusta Horisontti Eurooppa -ohjelmasta, jäljempänä 'Horisontti Eurooppa -asetus', ja muista unionin ohjelmista rahoitettavien hankkeiden kanssa.
- (45) Oikeudellisen selkeyden varmistamiseksi on aiheellista määritellä tämän asetuksen mukaisesti rahastoista tuettuihin toimiin liittyvien menojen tai kustannusten tukikelpoisuusaika ja rajoittaa jo päätökseen saatettujen toimien tukea. Lisäksi olisi selvennettävä päivämäärää, josta lähtien menot ovat kelpoisia rahastojen tukeen silloin, kun on kyse uusien ohjelmien tai ohjelmiin tehtävien muutosten hyväksymisestä, mukaan lukien poikkeuksellinen mahdollisuus pidentää tukikelpoisuusaikaa luonnonkatastrofin alkamisajankohtaan tapauksissa, joissa varoja tarvitaan nopeasti käyttöön tällaiseen katastrofiin reagoimiseksi. Samalla olisi säädettävä joustavuudesta ohjelman toteuttamisessa sellaisia toimia koskevien menojen tukikelpoisuuden osalta, jotka vaikuttavat ohjelman tavoitteisiin riippumatta siitä, toteutetaanko ne jäsenvaltion tai unionin ulkopuolella vai samassa alueluokassa jäsenvaltion sisällä.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2021/695, annettu 28 päivänä huhtikuuta 2021, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman "Horisontti Eurooppa" perustamisesta, sen osallistumista ja tulosten levittämistä koskevien sääntöjen vahvistamisesta sekä asetusten (EU) N:o 1290/2013 ja (EU) N:o 1291/2013 kumoamisesta (EUVL L 170, 12.5.2021, s. 1).

- (46) Jotta julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien täytäntöönpanoon saataisiin tarvittavaa joustavuutta, niitä koskevissa sopimuksissa olisi määriteltävä, milloin meno katsotaan tukikelpoiseksi ja erityisesti missä olosuhteissa se on aiheutunut tuensaajalle tai julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden yksityiselle osapuolelle riippumatta siitä, kuka suorittaa maksut julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpanon yhteydessä.
- (47) Rahastojen toiminnan tehokkuuden, oikeudenmukaisuuden ja kestävä vaikutuksen varmistamiseksi olisi annettava säännökset, joilla taataan infrastruktuureihin tehtävien ja tuotannollisten investointien pitkäaikaisuus ja estetään rahastojen käyttö perusteettoman edun tuottamiseen. Hallintoviranomaisten olisi kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, etteivät ne toimia valitessaan tue toiminnan uudelleensijoittamista, ja käsiteltävä sääntöjenvastaisina summia, jotka on maksettu sellaisiin toimiin, jotka eivät täytä pysyvyyden vaatimusta.
- (48) Täydentävyyden parantamiseksi ja täytäntöönpanon yksinkertaistamiseksi EAKR:stä, koheesiorahastosta ja JTF:stä annettava tuki olisi voitava yhdistää ESR+:n tuen kanssa Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteen alaan kuuluvissa yhteisissä ohjelmissa.
- (49) Jotta kokonaan tai osittain unionin talousarviosta rahoitettavista investoinneista saataisiin mahdollisimman paljon lisäarvoa, olisi pyrittävä saamaan aikaan synergioita etenkin rahastojen ja muiden asiaankuuluvien välineiden, kuten elpymis- ja palautumistukivälineen ja brexit-mukautusvarauksen välillä. Näiden synergioiden olisi perustuttava helppokäyttöisiin keskeisiin mekanismeihin eli siihen, että hyväksytään Horisontti Eurooppa -ohjelman tukikelpoisia kustannuksia varten määritettyjen kiinteiden määrien soveltaminen samankaltaisen toimen tapauksessa, sekä siihen, että tarjotaan mahdollisuus yhdistää samaan toimeen rahoitusta unionin eri välineistä, kunhan vältetään rahoituksen päällekkäisyys. Tässä asetuksessa olisi sen vuoksi annettava säännöt rahastoista myönnettävää täydentävää rahoitusta varten.

- (50) Rahoitusvälineistä ei saisi tukea jälleenrahoitustoimia, kuten sellaisia investointeja koskevien voimassa olevien lainasopimusten tai muiden rahoitusmuotojen korvaamista, jotka on investointipäätöksen tekopäivänä saatettu jo fyysisesti päätökseen tai otettu kaikilta osin käyttöön, vaan niistä olisi tuettava kulloinkin kyseeseen tulevien toimintapoliittisten tavoitteiden mukaisia uusia investointeja.
- (51) Hallintoviranomaisten päätös tukitoimenpiteiden rahoittamisesta käyttämällä rahoitusvälineitä olisi tehtävä ennakoanalyysin perusteella. Tässä asetuksessa olisi vahvistettava pakolliset vaatimukset ennakoarvioinneille, joita varten olisi annettava tiedoksi arviointien päätökseen saattamisen ajankohtana saatavilla olevat ohjeelliset tiedot, ja annettava jäsenvaltioille mahdollisuus hyödyntää kautta 2014–2020 varten tehtyä ennakoarviointia tarvittaessa päivitetynä, jotta voitaisiin välttää hallinnollista rasitusta ja rahoitusvälineiden perustamiseen liittyvät viivästykset.
- (52) Jotta voitaisiin helpottaa sellaisten rahoitusvälineiden täytäntöönpanoa, joiden yhteydessä ohjelmasta on tarkoitus myöntää tukea avustuksina muun muassa pääomahyvitysten muodossa, rahoitusvälineitä koskevia sääntöjä voidaan soveltaa tällaiseen yhdistelmään rahoitusvälinettä koskevassa yksittäisessä toimessa. Olisi kuitenkin vahvistettava tällaista ohjelmataukea koskevat edellytykset sekä erityisedellytykset kaksinkertaisen rahoituksen estämiseksi.

- (53) Hallintoviranomaisilla olisi kohdealueiden erityistarpeiden huomioon ottamiseksi oltava mahdollisuus päättää rahoitusvälineiden tarkoituksenmukaisimmista täytäntöönpanovaihtoehdoista; niiden on tällöin kaikilta osin noudatettava valtiontukea ja julkisia hankintoja koskevia sovellettavia sääntöjä, joita on selvennetty ohjelmakaudella 2014–2020. Jotta varmistetaan jatkuvuus ohjelmakauden 2014–2020 jälkeen, olisi hallintoviranomaisilla oltava lisäksi mahdollisuus panna rahoitusvälineet täytäntöön tekemällä sopimus suoraan EIP:n tai sellaisten kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa, joissa jäsenvaltio on osakkaana. Hallintoviranomaisten olisi myös voitava tehdä sopimuksia suoraan julkisomisteisten pankkien tai laitosten kanssa, jotka täyttävät samat tiukat ehdot, joista säädetään varainhoitoasetuksessa ohjelmakauden 2014–2020 osalta. Tässä asetuksessa olisi säädettävä selkeät ehdot sen varmistamiseksi, että mahdollisuus sopimusten suoraan tekemiseen on sisämarkkinoiden periaatteiden mukainen. Komission olisi tässä yhteydessä annettava tukea tarkastajille, hallintoviranomaisille ja tuensaajille sen varmistamiseksi, että valtiontukisääntöjä noudatetaan.
- (54) Jotta voitaisiin ottaa huomioon pitkään alhaisena säilynyt korkotaso ja jotta rahoitusvälineiden täytäntöönpanosta vastaaville elimille ei aiheutuisi kohtuutonta haittaa, olisi rahastojen investoinneista kertynyt negatiivinen korko voitava rahoittaa rahoitusvälineeseen takaisin maksetuista varoista edellyttäen, että näiden elinten harjoittama varainhallinta on ollut aktiivista. Rahoitusvälineiden täytäntöönpanosta vastaavien elinten olisi aktiivisen varainhallinnan avulla pyrittävä optimoimaan tuotot ja minimoimaan kulut hyväksyttävän riskitason puitteissa.

- (55) Yhteistyöhön perustuvan hallinnoinnin periaatteen ja sääntöjen mukaisesti jäsenvaltioiden ja komission olisi oltava vastuussa ohjelmien hallinnosta ja valvonnasta sekä annettava takeet siitä, että rahastojen varat on käytetty laillisesti ja sääntöjenmukaisesti. Koska jäsenvaltioiden olisi oltava ensisijaisessa vastuussa ohjelmien hallinnoinnista ja valvonnasta ja varmistettava, että rahastoista tuetut toimet ovat sovellettavan lain mukaisia, tähän liittyvät jäsenvaltioiden velvollisuudet olisi määriteltävä. Lisäksi olisi määriteltävä tähän liittyvät komission valtuudet ja vastuut.
- (56) Jotta ohjelmien toteuttamisen aloittamista voitaisiin nopeuttaa, edellisen ohjelmakauden toteutusjärjestelyjen käytön jatkamista olisi helpotettava. Edellistä ohjelmakautta varten perustetun tietokonejärjestelmän käyttöä olisi jatkettava, tarvittaessa mukautettuna, jollei uusi teknologia ole tarpeen.
- (57) Rahastojen tehokkaan käytön tukemiseksi EIP:n tuen olisi oltava kaikkien jäsenvaltioiden saatavilla niiden pyynnöstä. Tällaiseen tukeen voisi kuulua valmiuksien kehittämistä, tukea hankkeiden tunnistamiseen, valmisteluun ja toteuttamiseen sekä rahoitusvälineitä ja investointijärjestelyjä koskevaa neuvontaa.
- (58) Jäsenvaltiolla olisi oltava mahdollisuus määritellä oma-aloitteisesti koordinoitelin, joka pitää yhteyttä komissioon ja toimittaa sille tietoja sekä koordinoi ohjelmasta vastaavien jäsenvaltion viranomaisten toimia.
- (59) Ohjelman hallintotoimintojen sujuvoittamiseksi kirjanpitoiminnot olisi edelleen voitava sisällyttää hallintoviranomaisen toimintoihin ohjelmissa, joita tuetaan AMIF:stä, ISF:stä ja BMVI:stä, ja tämä vaihtoehto olisi tarjottava myös muille rahastoille.

- (60) Koska hallintoviranomaisella on päävastuu rahastojen vaikuttavasta ja tehokkaasta täytäntöönpanosta ja sillä on tämän vuoksi useita toimintoja, sen toiminnot, jotka liittyvät toimien valintaan, ohjelmien hallintaan ja seurantakomitealle annettavaan tukeen, olisi määritettävä yksityiskohtaisesti. Menettelyt toimien valitsemiseksi voivat olla kilpailuun perustuvia tai perustumattomia, edellyttäen että sovelletut perusteet ja käytetyt menettelyt ovat syrjimättömiä, osallistavia ja avoimia ja että valitut toimet maksimoivat unionin rahoituksen vaikutuksen ja ovat yhdenmukaisia tässä asetuksessa määriteltyjen horisontaalisten periaatteiden kanssa. Jäsenvaltioiden olisi ilmastoneutraalin unionin saavuttamiseksi vuoteen 2050 mennessä varmistettava infrastruktuuri-investointien ilmastokestävyys ja priorisoitava toimet, joissa noudatetaan energiatehokkuus etusijalle -periaatetta tällaisten investointien valinnassa.
- (61) Rahastojen ja suoraan hallinnoitavien välineiden väliset synergiat olisi optimoitava. Tuen myöntämistä toimiin, jotka ovat jo saaneet huippuosaamismerkkin tai joiden yhteisrahoitus on peräisin Horisontti Eurooppa -ohjelmasta, jolle myönnetään rahoitusta rahastoista, olisi helpotettava. Ennen huippuosaamismerkkin myöntämistä tai Horisontti Eurooppa -ohjelman yhteisrahoitusta unionin tasolla jo arvioitujen edellytyksien uudelleenarviointia ei olisi vaadittava, jos toimet täyttävät tässä asetuksessa asetetut vaatimukset. Tämän pitäisi myös helpottaa komission asetuksessa (EU) N:o 651/2014¹ vahvistettujen asianmukaisten sääntöjen noudattamista.

¹ Komission asetus (EU) N:o 651/2014, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2014, tiettyjen tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi perussopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti (EUVL L 187, 26.6.2014, s. 1).

- (62) Jotta voitaisiin varmistaa asianmukainen tasapaino rahastojen vaikuttavan ja tehokkaan täytäntöönpanon ja siihen liittyvien hallinnollisten kustannusten ja rasitteiden välillä, hallinnollisten tarkastusten toimittamisvälien, alan ja kattavuuden olisi perustuttava riskinarviointiin, jossa otetaan huomioon muun muassa seuraavat seikat: toteutettavien toimien määrä, tyyppi, koko ja sisältö, tuensaajat sekä hallinnon varmennuksissa ja tarkastuksissa havaittu riskitaso. Hallinnon varmennusten olisi oltava oikeassa suhteessa riskinarvioinnin tuloksena todettuihin riskeihin nähden ja tarkastusten olisi oltava oikeassa suhteessa unionin talousarvioon kohdistuvaan riskitasoon nähden.
- (63) Tarkastusviranomaisen olisi toimitettava tarkastukset ja varmistettava, että komissiolle toimitettu tarkastuslausunto on luotettava. Tarkastuslausunnon olisi annettava komissiolle varmuus kolmesta seikasta, jotka ovat ilmoitettujen menojen laillisuus ja sääntöjenmukaisuus, hallinto- ja valvontajärjestelmien tehokas toiminta sekä tilien täydellisyys, oikeellisuus ja totuudenmukaisuus. Kun riippumaton tarkastaja on tarkastanut unionin rahoitusosuuden käyttöä koskevat tilinpäätöslaskelmat ja -kertomukset kansainvälisesti hyväksytyjen tarkastusstandardien mukaisesti ja tarkastus tarjoaa kohtuullisen varmuuden, kyseisen tarkastuksen olisi muodostettava tarkastusviranomaisen komissiolle antaman yleisen varmuuden perusta edellyttäen, että tarkastajan riippumattomuudesta ja pätevyydestä on olemassa riittävästi näyttöä varainhoitoasetuksen 127 artiklan mukaisesti.

- (64) Varmennus- ja tarkastusvaatimuksia olisi voitava lieventää, jos on saatu varmuus siitä, että ohjelma on toiminut tehokkaasti viimeksi kuluneiden kahden vuoden aikana, koska tämä osoittaa, että rahastoja on pantu täytäntöön vaikuttavasti ja tehokkaasti pidemmällä aikavälillä.
- (65) Jotta voidaan vähentää tuensaajien hallinnollista rasitusta ja hallintokustannuksia sekä välttää komissiolle ilmoitettuja samoja menoja koskevien tarkastusten ja hallinnon varmennusten päällekkäisyyttä, olisi määriteltävä yhden tarkastuksen periaatteen käytännön soveltaminen rahastojen osalta.
- (66) Tarkastuksen ennaltaehkäisevän roolin tehostamiseksi, oikeudellisen avoimuuden varmistamiseksi ja hyvien käytäntöjen jakamiseksi komission olisi voitava jäsenvaltioiden pyynnöstä jakaa tarkastuskertomus, jos tarkastuksen kohteena olleet jäsenvaltiot antavat siihen suostumuksen.
- (67) Varainhoidon parantamiseksi olisi säädettävä yksinkertaistetusta ennakkomaksujärjestelmästä. Ennakkomaksujärjestelmällä olisi varmistettava, että jäsenvaltiolla on varat, jotka se tarvitsee myöntääkseen tukea tuensaajille ohjelman toteuttamisen aloittamisesta alkaen.
- (68) Jäsenvaltioille ja komissiolle aiheutuvan hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi olisi vahvistettava aikataulu maksatushakemuksia varten. Komission maksuista olisi pidätettävä viisi prosenttia tilityksen mukaisen vuotuisen loppumaksun suoritusajankohtaan asti, jolloin komissio pystyy päättelemään, että tilit ovat täydelliset, oikeelliset ja totuudenmukaiset.

- (69) Jotta hallinnollista raskautta voitaisiin vähentää, tilien vuotuista hyväksymismenettelyä olisi yksinkertaistettava ottamalla käyttöön yksinkertaisempia maksu- ja takaisinperintäjärjestelyjä silloin, kun komission ja jäsenvaltion välillä ei ole tileistä erimielisyyttä.
- (70) Jäsenvaltioiden ja komission tasolla olisi otettava käyttöön ja toteutettava oikeasuhteisia toimenpiteitä unionin taloudellisten etujen ja talousarvion suojaamiseksi. Komission olisi voitava keskeyttää maksuajan kulumisen, keskeyttää välimaksut ja tehdä rahoitusoikaisuja silloin kun näiden toimenpiteiden toteuttamiselle asetut edellytykset täyttyvät. Komission olisi noudatettava suhteellisuusperiaatetta ottamalla huomioon sääntöjenvastaisuuksien luonne, vakavuus ja toistuvuus sekä niiden taloudelliset vaikutukset unionin talousarvioon. Jos komission ei ole mahdollista laskea tarkasti sääntöjenvastaisten menojen määrää yksittäisiin tapauksiin liittyvien rahoitusoikaisujen tekemiseksi, sen olisi sovellettava kiinteämääräistä tai tilastollisesti ekstrapoloitua rahoitusoikaisua. Välimaksujen keskeyttämisen olisi oltava mahdollista komission SEUT 258 artiklan mukaisesti antaman perustellun lausunnon perusteella edellyttäen, että perustellussa lausunnossa käsitellyn asian ja kyseessä olevien menojen välillä on riittävän suora yhteys, joka vaarantaa menojen laillisuuden ja säännönmukaisuuden.

(71) Jäsenvaltioiden olisi lisäksi ehkäistävä sääntöjenvastaisuuksia, joihin kuuluvat myös talouden toimijoiden tekemät petokset, sekä havaittava ja käsiteltävä ne tehokkaasti. Euroopan petostentorjuntavirastolla (OLAF) on lisäksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013¹ ja neuvoston asetusten (EY, Euratom) N:o 2988/95² ja (Euratom, EY) N:o 2185/96³ mukaisesti valtuudet tehdä hallinnollisia tutkimuksia, mukaan lukien paikan päällä suoritettavat tarkastukset ja todentamiset, selvittääkseen, onko kyse petoksesta, lahjonnasta tai muusta laittomasta toiminnasta, joka vahingoittaa unionin taloudellisia etuja. Euroopan syyttäjänvirastolla (EPPO) on neuvoston asetuksen (EU) 2017/1939⁴ mukaisesti valta tutkia petoksia ja muuta laitonta toimintaa, joka vahingoittaa unionin taloudellisia etuja, sekä nostaa niistä syyte Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2017/1371⁵ mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että unionin rahoitusta saavat henkilöt ja yhteisöt toimivat täydessä yhteistyössä unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi, myöntävät komissiolle, OLAFille, tilintarkastustuomioistuimelle ja niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka osallistuvat asetuksen (EU) 2017/1939 mukaiseen tiiviinpään yhteistyöhön, EPPOlle tarvittavat valtuudet ja varmistavat, että unionin varojen hoitamiseen osallistuvat kolmannet osapuolet myöntävät vastaavat oikeudet. Jäsenvaltioiden olisi nopeasti ilmoitettava komissiolle havaitut sääntöjenvastaisuudet, mukaan lukien petokset, sekä niiden ja OLAFin tutkimusten johdosta toteuttamansa jatkotoimenpiteet.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

² Neuvoston asetukset (EY, Euratom) N:o 2988/95, annettu 18 päivänä joulukuuta 1995, Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta (EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1).

³ Neuvoston asetukset (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁴ Neuvoston asetukset (EU) 2017/1939, annettu 12 päivänä lokakuuta 2017, tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta Euroopan syyttäjänviraston (EPPO) perustamisessa (EUVL L 283, 31.10.2017, s. 1).

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1371, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2017, unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin (EUVL L 198, 28.7.2017, s. 29).

- (72) Unionin talousarvion suojaamisen tehostamiseksi komission olisi asetettava käyttöön integroitu ja yhteentoimiva tieto- ja seurantajärjestelmä, johon kuuluu yksittäinen tiedonlouhinta- ja riskienpisteytysväline asiaankuuluviin tietoihin pääsyä ja niiden analysointia varten, ja komission olisi kannustettava ottamaan se yleisesti käyttöön jäsenvaltioissa.
- (73) Kuten talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta sekä uusista omista varoista, mukaan lukien etenemissuunnitelma uusien omien varojen käyttöönottamiseksi, 16 päivänä joulukuuta 2020 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisessä toimielinten sopimuksessa¹ määrätään, jotta unionin talousarvion ja Next Generation EU -välineen suojaamista sääntöjenvastaisuuksilta, petokset mukaan lukien, voidaan vahvistaa, olisi otettava käyttöön standardoituja toimenpiteitä unionin rahoituksen saajia koskevien tietojen ja numerotietojen keräämiseksi, vertailemiseksi ja yhdistämiseksi valvontaa ja tarkastusta varten. Tehokkaan valvonnan ja tarkastusten varmistamiseksi on tarpeen kerätä tietoja yhteistyössä hallinnoitavasta unionin rahoituksesta viime kädessä joko suoraan tai välillisesti hyötyvistä tahoista, mukaan lukien tiedot rahoituksen saajien tosiasiallisista omistajista ja edunsaajista.

¹ EUVL L 433I, 22.12.2020, s. 28.

- (74) Jotta voidaan tehostaa unionin talousarvion suojaamista sääntöjenvastaisuuksilta, petokset mukaan lukien, on tarpeen käsitellä tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien, jotka ovat luonnollisia henkilöitä, henkilötietoja. Etenkin syytteiden nostamiseksi tällaisista petoksista tai sääntöjenvastaisuuksien korjaamiseksi on voitava tunnistaa omistajat ja edunsaajat, jotka ovat luonnollisia henkilöitä ja jotka viime kädessä hyötyvät sääntöjenvastaisuuksista, petokset mukaan lukien. Tätä varten sekä yksinkertaisuuden vuoksi ja hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava täyttää velvollisuutensa tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen osalta käyttämällä niihin rekistereihin tallennettuja tietoja, joita jo käytetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849¹ soveltamiseksi. Tältä osin tämän asetuksen mukaiset tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien henkilötietojen käsittelyn tarkoitukset eli sääntöjenvastaisuuksien, petokset mukaan lukien, ehkäiseminen, havaitseminen ja niistä raportoiminen ovat yhdenmukaisia direktiivin (EU) 2015/849 mukaisten henkilötietojen käsittelyn tarkoitusten kanssa.
- (75) Rahoituskurin edistämiseksi on aiheellista säätää talousarviositoumusten vapauttamisjärjestelyistä ohjelmatasolla.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

- (76) Jotta jäsenvaltioilla olisi riittävästi aikaa ilmoittaa komissiolle menot käytettävissä olevien varojen enimmäismäärään saakka siinä tapauksessa, että 1 päivän tammikuuta 2021 jälkeen annetaan uudet säännöt tai hyväksytään uudet yhteistyössä hallinnoitavat ohjelmat, vuonna 2021 käyttämättä jääneitä määrärahoja vastaavat määrät olisi siirrettävä tasasuhtaisesti vuosille 2022–2025 neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2020/2093¹ 7 artiklassa esitetyn mukaisesti.
- (77) Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa vahvistettujen taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteesta olisi tuettava kaikkia alueita. Jotta tukea voitaisiin antaa tasapainoisesti ja asteittaisesti taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen tason mukaan, tähän tavoitteeseen osoitetut EAKR:n ja ESR+:n määrärahat olisi kohdennettava käyttämällä jakoperustetta, jonka pääasiallisena perusteena on bruttokansantuote (BKT) asukasta kohden. Jäsenvaltioille, joiden bruttokansantulo (BKTL) asukasta kohden on vähemmän kuin 90 prosenttia unionin keskiarvosta, olisi myönnettävä rahoitusta koheesiorahastosta osana Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitetta.

¹ Neuvoston asetukset (EU, Euratom) 2020/2093, annettu 17 päivänä joulukuuta 2020, vuosia 2021–2027 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen vahvistamisesta (EUVL L 433I, 22.12.2020, s. 11).

- (78) Interregin määrärahat olisi jaettava jäsenvaltioille käyttämällä jakomenetelmää, jossa otetaan huomioon erityisesti raja-alueiden asukastiheys. Lisäksi asianomaisessa rahastokohtaisessa asetuksessa olisi nykyisten ohjelmien jatkuvuuden varmistamiseksi vahvistettava erityisiä säännöksiä, joissa määritellään ohjelma-alueet ja alueiden tukikelpoisuus eri Interreg-osa-alueiden perusteella.
- (79) Rahastoista myönnettävään tukeen oikeutettujen alueiden määrittelemiseksi olisi vahvistettava objektiiviset perusteet. Alueiden määrittelyn olisi tämän vuoksi perustuttava unionin tasolla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1059/2003¹, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EU) 2016/2066², mukaiseen yhteiseen alueluokitusjärjestelmään.
- (80) Asianmukaisen rahoituskehiksen laatimiseksi EAKR:ää, ESR+:aa, koheesiorahastoa ja JTF:ää varten komission olisi vahvistettava Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteeseen käytettävissä olevien määrärahojen vuosijakauma jäsenvaltioittain ja luettelo tukikelpoisista alueista sekä Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen (Interreg) määrärahat.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1059/2003, annettu 26 päivänä toukokuuta 2003, yhteisestä tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistöstä (NUTS) (EUVL L 154, 21.6.2003, s. 1).

² Komission asetus (EU) 2016/2066, annettu 21 päivänä marraskuuta 2016, yhteisestä tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistöstä (NUTS) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1059/2003 liitteiden muuttamisesta (EUVL L 322, 29.11.2016, s. 1).

- (81) Verkkojen Eurooppa -välineestä ja asetusten (EU) N:o 1316/2013 ja (EU) N:o 283/2014 kumoamisesta annettavan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen, jäljempänä Verkkojen Eurooppa -välineestä annettava asetusta, mukaisia Euroopan laajuista liikenneverkkoa koskevia hankkeita on määrä rahoittaa edelleen koheesiorahastosta käyttämällä sekä yhteistyöhön perustuvaa hallinnointia että Verkkojen Eurooppa -välineen tapauksessa suoraa hallinnointia. Ohjelmakaudella 2014–2020 tuloksetta sovelletun lähestymistavan mukaisesti koheesiorahastosta olisi siirrettävä 10 000 000 000 euroa Verkkojen Eurooppa -välineeseen tätä tarkoitusta varten.
- (82) EAKR:n, ESR+:n ja koheesiorahaston määrärahoista olisi osoitettava tietty määrä eurooppalaiseen kaupunkialoitteeseen, jota olisi toteutettava käyttämällä joko suoraa tai välillistä hallinnointia.
- (83) Jotta varmistettaisiin määrärahojen asianmukainen jakautuminen alueluokittain, jäsenvaltioille vähemmän kehittyneitä alueita, siirtymäalueita ja kehittyneempiä alueita varten osoitettuja kokonaismäärärahoja ei periaatteessa pitäisi voida siirtää alueluokkien välillä. Jotta voitaisiin antaa jäsenvaltioille valmiudet vastata erityishaasteisiin, jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava pyytää, että niille kehittyneempiä alueita tai siirtymäalueita varten osoitetuista määrärahoista siirretään määrärahoja vähemmän kehittyneille alueille ja kehittyneemmiltä alueilta siirtymäalueille, ja niiden olisi tällaisessa tapauksessa perusteltava tämä pyyntö. Sen varmistamiseksi, että vähemmän kehittyneitä alueita varten on riittävästi määrärahoja, olisi vahvistettava enimmäismäärä, joka voidaan siirtää kehittyneemmille alueille tai siirtymäalueille. Määrärahoja ei olisi voitava siirtää tavoitteiden välillä lukuun ottamatta tapauksia, jotka määritetään tarkoin tässä asetuksessa.

- (84) Jos jokin alue, joka oli luokiteltu kehittyneemmäksi alueeksi kaudella 2014–2020, on nyt luokiteltu siirtymäalueeksi kaudella 2021–2027 ja saisi sen vuoksi jakomenetelmän perusteella vähemmän tukea kaudella 2021–2027, asianomaista jäsenvaltiota kehoitetaan ottamaan tämä seikka huomioon päättäessään rahoituksen sisäisestä jakamisesta.
- (85) Ottaen huomioon Irlannin saarella vallitseva ainutlaatuinen ja erityinen tilanne ja jotta voitaisiin tukea pitkänperjantain sopimuksen mukaista pohjoisen ja etelän välistä yhteistyötä, rajatylittävällä PEACE PLUS -ohjelmalla on määrä jatkaa ja kehitetään Pohjois-Irlannin ja Irlannin rajakreivikuntien välisten aikaisempien ohjelmien eli PEACE-ohjelman ja Interregin työtä. Ohjelman tärkeän käytännön merkityksen vuoksi sille olisi osoitettava erityismääräraha, jotta voitaisiin jatkaa rauhaan ja sovintoon liittyvien toimien tukemista, ja lisäksi Irlannille osoitetuista Interregin määrärahoista olisi osoitettava ohjelmaan asianmukainen osuus.
- (86) Koheesiopolitiikan alalla on tarpeen vahvistaa yhteisrahoituksen enimmäisosuudet tapauksen mukaan alueluokittain, jotta voidaan taata yhteisrahoitusperiaatteen noudattaminen varmistamalla, että julkisen tai yksityisen kansallisen tuen määrä on asianmukainen. Näiden enimmäisosuuksien olisi perustuttava alueiden taloudellisen kehityksen tasoon, jota mitataan suhteuttamalla alueen asukasta kohti laskettu BKT 27 jäsenvaltion EU:n keskiarvoon, ja samalla olisi varmistettava luokittelun muutosten vuoksi yhtä edullinen kohtelu.

- (87) Jäsenvaltiot voivat esittää asianmukaisesti perustellun pyynnön lisätä vakaus- ja kasvusopimuksen asiaankuuluvien, kumppanuutta koskevissa eurooppalaisissa käytännesäännöissä selkeytettyjen sääntöjen puitteissa joustoa sellaisten julkisten tai vastaavien rakenteellisten menojen osalta, joita viranomaiset tukevat yhteisrahoittamalla investointeja.
- (88) Tiettyjen tämän asetuksen muiden kuin olennaisten osien täydentämiseksi tai muuttamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä seuraavien tämän asetuksen tiettyihin liitteisiin sisältyvien seikkojen muuttamiseksi: tukitoimityyppien kokonaisuudet ja koodit, kumppanuussopimusten ja ohjelmien mallit, tietojen siirtämisessä käytettävät mallit, vuotuisen tarkastuskertomuksen malli, komissiolle toimitettavia maksatushakemuksia koskevien ennusteiden malli, unionin tunnuksen käyttö, rahoitussopimusten ja strategia-asiakirjojen osat, jäsenvaltioiden ja komission välinen sähköinen tiedonvaihtojärjestelmä, hallinnointi- ja valvontajärjestelmän kuvauksen malli, johdon vahvistuslausuman malli, vuotuisen tarkastuslausunnon malli, vuotuisen valvontakertomuksen malli, EIP:n tai muiden kansainvälisten rahoituslaitosten täytäntöön panemia rahoitusvälineitä koskevan vuotuisen tarkastuskertomuksen malli, tarkastusstrategian malli, maksatushakemuksen malli, tilityksen malli, yksityiskohtaiset säännöt ja malli sääntöjenvastaisuuksista raportointia varten sekä rahoitusoikaisujen tason määrittämistä koskeva malli.

- (89) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat kumppanuutta koskevien eurooppalaisten käytännesääntöjen muuttamista niiden mukauttamiseksi tähän asetukseen, kaikkiin jäsenvaltioihin sovellettavia yksikkökustannusten, kertakorvausten ja kiinteämääräisen rahoituksen sekä kustannuksiin perustumattoman rahoituksen määritelmiä unionin tasolla sekä vakioitujen ja yleisesti saatavilla olevien otantamenetelmien vahvistamista.
- (90) On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset ja avoimet kuulemiset kaikkien asianosaisten kanssa, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa¹ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

¹ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (91) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset kumppanuussopimusten hyväksymistä, ohjelmien hyväksymistä tai muuttamista sekä rahoitusohjelmien soveltamista varten, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. EAKR:n, ESR+:n ja koheesiorahaston määrärahojen jakauman vahvistamiseen liittyvä täytäntöönpanovalta olisi hyväksyttävä ilman komiteamenettelyä, koska kyse on ainoastaan jo määriteltyjen laskentamenetelmien soveltamisesta. Samoin rahastojen käyttöä poikkeuksellisissa olosuhteissa koskeviin väliaikaisiin toimenpiteisiin liittyvä täytäntöönpanovalta olisi hyväksyttävä ilman komiteamenettelyä, koska soveltamisala määritellään vakausta- ja kasvusopimuksessa ja se rajoittuu tässä asetuksessa säädettyihin toimenpiteisiin.
- (92) Lopullisen tuloksellisuuskertomuksen malliin liittyvää täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011¹ mukaisesti. Vaikka täytäntöönpanosäädös on luonteeltaan yleinen, sen hyväksymiseen olisi käytettävä neuvonantavaa menettelyä, koska siinä säädetään ainoastaan teknisistä kysymyksistä, lomakkeista ja malleista.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

(93) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1303/2013¹ ja kaikkia muita ohjelmakautta 2014–2020 koskevia säädöksiä olisi edelleen sovellettava sellaisiin ohjelmiin ja toimiin, joita tuetaan tämän asetuksen kattamista rahastoista edellä mainitulla ohjelmakaudella, ja koska kyseisen asetuksen täytäntöönpanokauden odotetaan ulottuvan tämän asetuksen kattamalle ohjelmakaudelle ja jotta voitaisiin varmistaa tiettyjen kyseisen asetuksen mukaisesti hyväksytyjen toimien toteutuksen jatkuvuus, olisi annettava säännökset toimien vaiheistamisesta. Vaiheittain toteutettavan toimen kukin yksittäinen vaihe, joka palvelee samaa kokonaistavoitetta, olisi toteutettava sen ohjelmakauden sääntöjen mukaisesti, jolla sitä rahoitetaan, mutta hallintoviranomainen voi valita asianomaisen toimen toisen vaiheen ohjelmakaudella 2014–2020 toteutetun valintamenettelyn pohjalta edellyttäen, että tässä asetuksessa vahvistettujen vaiheittaista toteuttamista koskevien ehtojen täyttymisestä voidaan varmistua.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1303/2013, annettu 17. päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320).

- (94) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, jotka ovat taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden lujittaminen sekä yhteisten varainhoitosääntöjen antaminen sellaista unionin talousarvion osaa varten, jonka toteutuksessa käytetään yhteistyöhön perustuvaa hallinnointia, kun otetaan huomioon eri alueiden välisten kehityserojen suuruus ja muita heikommassa asemassa olevien alueiden erityishaasteet, jäsenvaltioiden ja alueiden rahoitusvarojen rajallisuus ja tarve yhtenäiseen, useita yhteistyössä hallinnoitavia rahastoja kattavaan täytäntöönpanokehykseen, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, unioni voi toteuttaa toimenpiteitä SEU 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (95) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet.
- (96) Tämän asetuksen hyväksymiseksi ohjelmakauden alkamisen jälkeen ja ottaen huomioon tarpeen panna tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat unionin rahastot täytäntöön koordinoitusti ja yhdenmukaisesti sekä asetuksen ripeän täytäntöönpanon mahdollistamiseksi asetuksen olisi tultava voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

SISÄLLYSLUETTELO

I OSASTO	TAVOITTEET JA TUKEA KOSKEVAT YLEISET SÄÄNNÖT
I luku	Kohde, määritelmät ja yleiset säännöt
1 artikla	Kohde ja soveltamisala
2 artikla	Määritelmät
3 artikla	Komission toimien määräaikojen laskeminen
4 artikla	Henkilötietojen käsittely ja tietosuoja
II luku	Rahastoista maksettavan tuen toimintapoliittiset tavoitteet ja periaatteet
5 artikla	Toimintapoliittiset tavoitteet
6 artikla	Ilmastotavoitteet ja ilmastoon liittyvä sopeuttamista koskeva mekanismi
7 artikla	Yhteistyöhön perustuva hallinnointi
8 artikla	Kumppanuus ja monitasoinen hallinto
9 artikla	Horisontaaliset periaatteet
II OSASTO	STRATEGINEN LÄHESTYMISTAPA
I luku	Kumppanuussopimus
10 artikla	Kumppanuussopimuksen valmistelu ja toimittaminen
11 artikla	Kumppanuussopimuksen sisältö
12 artikla	Kumppanuussopimuksen hyväksyminen

13 artikla	Kumppanuussopimuksen muuttaminen
14 artikla	EAKR:n, ESR+:n, koheesiorahaston ja EMKVR:n käyttö InvestEU-ohjelman kautta
II luku	Mahdollistavat edellytykset ja tuloskehys
15 artikla	Mahdollistavat edellytykset
16 artikla	Tuloskehys
17 artikla	Tuloskehyksen määrittämismenetelmät
18 artikla	Väliarviointi ja joustomäärä
III luku	Talouden tehokkaaseen ohjaukseen ja hallintaan sekä poikkeuksellisiin tai epätavallisiin olosuhteisiin liittyvät toimenpiteet
19 artikla	Toimenpiteet, joilla rahastojen vaikuttavuus kytketään talouden tehokkaaseen ohjaukseen ja hallintaan
20 artikla	Väliaikaiset toimenpiteet rahastojen käyttämiseksi poikkeuksellisissa tai epätavallisissa olosuhteissa
III OSASTO	OHJELMATYÖ
I luku	Rahastoja koskevat yleiset säännökset
21 artikla	Ohjelmien valmistelu ja toimittaminen
22 artikla	Ohjelmien sisältö
23 artikla	Ohjelmien hyväksyminen
24 artikla	Ohjelmien muuttaminen

25 artikla	Yhteinen tuki EAKR:stä, ESR+:sta, koheesiorahastosta ja JTF:stä
26 artikla	Määrärahojen siirrot
27 artikla	Varojen siirto EAKR:stä ja ESR+:sta JTF:ään
II luku	Alueellinen kehitys
28 artikla	Yhdenmukainen alueellinen kehitys
29 artikla	Alueelliset strategiat
30 artikla	Yhdenmukaiset alueelliset investoinnit
31 artikla	Yhteisölähtöinen paikallinen kehittäminen
32 artikla	Yhteisölähtöiset paikalliset kehittämissuunnitelmat
33 artikla	Paikalliset toimintaryhmät
34 artikla	Rahastoista yhteisölähtöiseen paikalliseen kehittämiseen myönnettävä tuki
III luku	Tekninen apu
35 artikla	Komission aloitteesta annettava tekninen apu
36 artikla	Jäsenvaltioiden tekninen apu
37 artikla	Jäsenvaltioiden teknisen avun kustannuksiin perustumaton rahoitus
IV OSASTO	SEURANTA, ARVIOINTI, VIESTINTÄ JA NÄKYVYYS
I luku	Seuranta
38 artikla	Seurantakomitea

39 artikla	Seurantakomitean kokoonpano
40 artikla	Seurantakomitean tehtävät
41 artikla	Vuotuinen tuloksellisuuden tarkastelu
42 artikla	Tietojen toimittaminen
43 artikla	Lopullinen tuloksellisuuskertomus
II luku	Arviointi
44 artikla	Jäsenvaltion suorittamat arvioinnit
45 artikla	Komission suorittama arviointi
III luku	Näkyvyys, avoimuus ja viestintä
I jakso	Rahastojen rahoitustuen näkyvyys
46 artikla	Näkyvyys
47 artikla	Unionin tunnus
48 artikla	Viestintävastaavat ja -verkostot
II jakso	Rahastojen täytäntöönpanon ja ohjelmia koskevan viestinnän avoimuus
49 artikla	Hallintoviranomaisen tehtävät
50 artikla	Tuensaajien tehtävät

V OSASTO	RAHASTOJEN RAHOITUSTUKI
I luku	Unionin rahoitusosuuden muodot
51 artikla	Ohjelmille myönnettävän unionin rahoitusosuuden muodot
II luku	Jäsenvaltioiden tarjoamat tukimuodot
52 artikla	Tukimuodot
I jakso	Avustusmuodot
53 artikla	Avustusmuodot
54 artikla	Avustuksia koskevien välillisten kustannusten kiinteämääräinen rahoitus
55 artikla	Avustuksiin liittyvät välittömät henkilöstökustannukset
56 artikla	Avustuksiin liittyvien muiden välittömien kustannusten kuin henkilöstökustannusten kiinteämääräinen rahoitus
57 artikla	Ehdolliset avustukset
II jakso	Rahoitusvälineet
58 artikla	Rahoitusvälineet
59 artikla	Rahoitusvälineiden täytäntöönpano
60 artikla	Rahastoista rahoitusvälineisiin maksetusta tuesta syntyvät korko- ja muut tuotot
61 artikla	Sijoittajien eriytetty kohtelu
62 artikla	Rahastoista maksetusta tuesta saatujen varojen uudelleenkäyttö

III luku	Tukikelpoisuussäännöt
63 artikla	Tukikelpoisuus
64 artikla	Tukeen kelpaamattomat kustannukset
65 artikla	Toimien pysyvyys
66 artikla	Siirtäminen
67 artikla	Avustuksiin sovellettavat tukikelpoisuussäännöt
68 artikla	Rahoitusvälineisiin sovellettavat tukikelpoisuussäännöt
VI OSASTO	HALLINTO JA VALVONTA
I luku	Hallintoa ja valvontaa koskevat yleiset säännöt
69 artikla	Jäsenvaltioiden tehtävät
70 artikla	Komission valtuudet ja tehtävät
71 artikla	Ohjelmasta vastaavat viranomaiset
II luku	Vakiomuotoiset hallinto- ja valvontajärjestelmät
72 artikla	Hallintoviranomaisen tehtävät
73 artikla	Hallintoviranomaisen suorittama toimien valinta
74 artikla	Hallintoviranomaisen suorittama ohjelman hallinnointi
75 artikla	Hallintoviranomaisen tuki seurantakomitean työlle

76 artikla	Kirjanpito toiminto
77 artikla	Tarkastusviranomaisen tehtävät
78 artikla	Tarkastusstrategia
79 artikla	Toimien tarkastukset
80 artikla	Yhden tarkastuksen periaatteen mukaiset järjestelyt
81 artikla	Rahoitusvälineiden hallinnon varmennukset ja tarkastukset
82 artikla	Asiakirjojen saatavuus
III luku	Tukeutuminen kansallisiin hallintojärjestelmiin
83 artikla	Laajennetut suhteutetut järjestelyt
84 artikla	Laajennettujen suhteutettujen järjestelyjen soveltamisedellytykset
85 artikla	Ohjelmakauden aikana tehtävä mukautus
VII OSASTO	VARAINHOITO, TILITYKSEN TOIMITTAMINEN JA TARKASTAMINEN SEKÄ RAHOITUSOIKKAISUT
I luku	Varainhoito
I jakso	Yleiset kirjanpitosäännöt
86 artikla	Talousarviositoumukset
87 artikla	Euron käyttö
88 artikla	Takaisinmaksut

II jakso	Jäsenvaltioille suoritettavia maksuja koskevat säännöt
89 artikla	Maksutyypit
90 artikla	Ennakkomaksut
91 artikla	Maksatushakemukset
92 artikla	Rahoitusvälineitä koskevat erityiset seikat maksatushakemuksissa
93 artikla	Maksuja koskevat yhteiset säännöt
94 artikla	Yksikkökustannuksiin, kertakorvauksiin ja kiinteämääräiseen rahoitukseen perustuva unionin rahoitusosuus
95 artikla	Kustannuksiin perustumattomaan rahoitukseen perustuva unionin rahoitusosuus
III jakso	Maksuajan kulumisen keskeyttäminen ja maksujen keskeyttäminen
96 artikla	Maksun määräajan kulumisen keskeyttäminen
97 artikla	Maksujen keskeyttäminen
II luku	Tilityksen toimittaminen ja tilien tarkastaminen
98 artikla	Tilityksen sisältö ja toimittaminen
99 artikla	Tilien tarkastaminen
100 artikla	Loppumaksun laskeminen
101 artikla	Tilien tarkastusmenettely
102 artikla	Tilien tarkastamiseen liittyvä kuulemismenettely

III luku	Rahoitusoikaisut
103 artikla	Jäsenvaltioiden tekemät rahoitusoikaisut
104 artikla	Komission tekemät rahoitusoikaisut
IV luku	SITOUMUSTEN VAPAUTTAMINEN
105 artikla	Sitoumusten vapauttamista koskevat periaatteet ja säännöt
106 artikla	Sitoumusten vapauttamista koskevat poikkeukset
107 artikla	Sitoumusten vapauttamismenettely
VIII OSASTO	RAHOITUSKEHYS
108 artikla	Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteeseen osoitetun tuen maantieteellinen kattavuus
109 artikla	Taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen koheesion määrärahat
110 artikla	Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteen ja Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen (Interreg) määrärahat
111 artikla	Määrärahojen siirrettävyys
112 artikla	Yhteisrahoitusosuuksien määrittäminen
IX OSASTO	SÄÄDÖSVALLAN SIIRTOA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET SEKÄ TÄYTÄNTÖÖNPANO-, SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET
I luku	Säädösvallan siirtäminen ja täytäntöönpanosäännökset
113 artikla	Säädösvallan siirtäminen tiettyjen liitteiden muuttamiseksi
114 artikla	Siirretyn säädösvallan käyttäminen
115 artikla	Komiteamenettely

II luku	Siirtymä- ja loppusäännökset
116 artikla	Uudelleentarkastelu
117 artikla	Siirtymäsäännökset
118 artikla	Vaiheittain toteutettaviin toimiin sovellettavat edellytykset
119 artikla	Voimaantulo
LIITE I	EAKR:N, ESR+:N, KOHEESIORAHASTON JA JTF:N TUKITOIMITYYPPIEN KOKONAISUUDET JA KOODIT – 22 ARTIKLAN 5 KOHTA
LIITE II	KUMPPANUUSSOPIMUKSEN MALLI – 10 ARTIKLAN 6 KOHTA
LIITE III	HORISONTAALISET MAHDOLLISTAVAT EDELLYTYKSET – 15 ARTIKLAN 1 KOHTA
LIITE IV	TEMAATTISET MAHDOLLISTAVAT EDELLYTYKSET, JOITA SOVELLETAAN EAKR:ÄÄN, ESR+:AAN JA KOHEESIORAHASTOON – 15 ARTIKLAN 1 KOHTA
LIITE V	MALLI EAKR:STÄ (INVESTOINNIT TYÖPAIKKOIHIN JA KASVUUN -TAVOITE), ESR+:STA, JTF:STÄ, KOHEESIORAHASTOSTA JA EMKVR:STÄ TUETUILLE OHJELMILLE – 21 ARTIKLAN 3 KOHTA
LIITE VI	TURVAPAikka-, MAAHANMUUTTO- JA KOTOUTTAMISRAHASTOSTA, SISÄISEN TURVALLISUUDEN RAHASTOSTA JA RAJATURVALLISUUDEN JA VIISUMIPOLITIIKAN RAHOITUSVÄLINEESTÄ TUETTAVIEN OHJELMIEN MALLI – 21 ARTIKLAN 3 KOHTA
LIITE VII	TIETOJEN SIIRTÄMISTÄ KOSKEVA MALLI – 42 ARTIKLA
LIITE VIII	ENNUSTE MÄÄRÄSTÄ, JONKA EDESTÄ JÄSENVALTION ODOTETAAN JÄTTÄVÄN TUKIHAKEMUKSIA KULUVAA JA SEURAAVAA KALENTERIVUOTTA VARTEN (69 ARTIKLAN 10 KOHTA

LIITE IX	TIEDOTUS JA NÄKYVYYS – 47, 49 JA 50 ARTIKLA
LIITE X	RAHOITUSSOPIMUSTEN JA STRATEGIA-ASIAKIRJOJEN OSAT – 59 ARTIKLAN 1 JA 5 KOHTA
LIITE XI	HALLINTO- JA VALVONTAJÄRJESTELMIEN JA NIIDEN LUOKITTELUN KESKEISET VAATIMUKSET – 69 ARTIKLAN 1 KOHTA
LIITE XII	YKSITYISKOHTAISET SÄÄNNÖT JA MALLI SÄÄNTÖJENVASTAISUUKSISTA RAPORTOINTIA VARTEN – 69 ARTIKLAN 2 KOHTA
LIITE XIII	JÄLJITYSKETJUN OSAT – 69 ARTIKLAN 6
LIITE XIV	OHJELMISTA VASTAAVIEN VIRANOMAISTEN JA TUENSAAJIEN VÄLINEN SÄHKÖINEN TIEDONVAIHTOJÄRJESTELMÄ – 69 ARTIKLAN 8 KOHTA
LIITE XV	SFC2021-JÄRJESTELMÄ: JÄSENVALTIOIDEN JA KOMISSION VÄLINEN SÄHKÖINEN TIEDONVAIHTOJÄRJESTELMÄ – 69 ARTIKLAN 9 KOHTA
LIITE XVI	HALLINTO- JA VALVONTAJÄRJESTELMÄN KUVAUKSEN MALLI – 69 ARTIKLAN 11 KOHTA
LIITE XVII	KUSTAKIN TOIMESTA SÄHKÖISESTI KIRJATTAVAT JA TALLENNETTAVAT TIEDOT – 72 ARTIKLAN 1 KOHDAN E ALAKOHTA
LIITE XVIII	JOHDON VAHVISTUSLAUSUMAN MALLI – 74 ARTIKLAN 1 KOHDAN F ALAKOHTA
LIITE XIX	VUOTUISEN TARKASTUSLAUSUNNON MALLI – 77 ARTIKLAN 3 KOHDAN A ALAKOHTA
LIITE XX	VUOTUISEN VALVONTAKERTOMUKSEN MALLI – 77 ARTIKLAN 3 KOHDAN B ALAKOHTA

LIITE XXI	VUOTUISEN TARKASTUSKERTOMUKSEN MALLI – 81 ARTIKLAN 5 KOHTA
LIITE XXII	TARKASTUSSTRATEGIAN MALLI – 78 ARTIKLA
LIITE XXIII	MAKSATUSHAKEMUSTEN MALLI – 91 ARTIKLAN 3 KOHTA
LIITE XXIV	TILITYKSEN MALLI – 98 ARTIKLAN 1 KOHDAN A ALAKOHTA
LIITE XXV	RAHOITUSOIKAISUJEN TASON MÄÄRITTÄMINEN: KIINTEÄMÄÄRÄISET JA EKSTRAPOLOIDUT RAHOITUSOIKAISUT – 104 ARTIKLAN 1 KOHTA
LIITE XXVI	MENETELMÄ KOKONAISMÄÄRÄRAHOJEN JAKAMISEKSI JÄSENVALTIOITTAIN – 109 ARTIKLAN 2 KOHTA

I OSASTO

TAVOITTEET JA TUKEA KOSKEVAT YLEISET SÄÄNNÖT

I LUKU

Kohde, määritelmät ja yleiset säännöt

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan:
 - a) varainhoitoa koskevat säännökset Euroopan aluekehitysrahaston, jäljempänä 'EAKR', Euroopan sosiaalirahasto plussan, jäljempänä 'ESR+', koheesiorahaston, oikeudenmukaisen siirtymän rahaston, jäljempänä 'JTF', Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahaston, jäljempänä 'EMKVR', turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahaston, jäljempänä 'AMIF', sisäisen turvallisuuden rahaston, jäljempänä 'ISF', ja rajaturvallisuuden ja viisumipolitiikan rahoitusvälineen, jäljempänä 'BMVI', jäljempänä yhdessä 'rahastot', osalta;
 - b) EAKR:ään, ESR+:aan, koheesiorahastoon, JTF:ään ja EMKVR:ään sovellettavat yhteiset säännökset.

2. Tätä asetusta ei sovelleta ESR+:n työllisyyden ja sosiaalisen innovoinnin toimintalohkoon eikä EMKVR:n, AMIF:n, ISF:n ja BMVI:n suoraan tai välilliseen hallinnointiin lukuun ottamatta komission aloitteesta annettavaa teknistä apua.
3. Asetuksen 5, 14, 19, 28–34 ja 108–112 artiklaa ei sovelleta AMIF:ään, ISF:ään eikä BMVI:hin.
4. Asetuksen 108–112 artiklaa ei sovelleta EMKVR:ään.
5. Asetuksen 14, 15, 18, 19, 21–27 ja 37–42 artiklaa, 43 artiklan 1–4 kohtaa, 44 ja 50 artiklaa, 55 artiklan 1 kohtaa, 73, 77, 80 ja 83–85 artiklaa ei sovelleta Interreg-ohjelmiin.
6. Jäljempänä luetelluissa rahastokohtaisissa asetuksissa voidaan antaa tätä asetusta täydentäviä sääntöjä, jotka eivät saa olla ristiriidassa tämän asetuksen kanssa.
 - a) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/...^{1,+} (EAKR- ja koheesiorahastoasetus)
 - b) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/...²⁺⁺ (ESR+-asetus);

¹ Asetus (EU) ... (EUVL ...).

⁺ Virallinen lehti: lisätään tekstiin asiakirjassa 2018/0197(COD) olevan asetuksen numero ja alaviitteeseen kyseisen asetuksen numero, päivämäärä ja EUVL-viite.

² Asetus (EU) ... (EUVL ...).

⁺⁺ Virallinen lehti: lisätään tekstiin asiakirjassa 2018/0206(COD) olevan asetuksen numero ja alaviitteeseen kyseisen asetuksen numero, päivämäärä ja EUVL-viite.

- c) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/...¹⁺ (Interreg-asetus);
- d) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/...²⁺⁺ (JTF-asetus).
- e) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/...³⁺⁺⁺ (EMKVR-asetus);
- f) turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahaston perustamisesta annettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (AMIF-asetus);
- g) sisäisen turvallisuuden rahaston perustamisesta annettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (ISF-asetus);

¹ Asetus (EU) ... (EUVL ...).

⁺ Virallinen lehti: lisätään tekstiin asiakirjassa 2018/0199(COD) olevan asetuksen numero ja alaviitteeseen kyseisen asetuksen numero, päivämäärä ja EUVL-viite.

² Asetus (EU) ... (EUVL ...).

⁺⁺ Virallinen lehti: lisätään tekstiin asiakirjassa 2020/0006(COD) olevan asetuksen numero ja alaviitteeseen kyseisen asetuksen numero, päivämäärä ja EUVL-viite..

³ Asetus (EU) ... (EUVL ...).

⁺⁺⁺ Virallinen lehti: lisätään tekstiin asiakirjassa 2018/0210(COD) olevan asetuksen numero ja alaviitteeseen kyseisen asetuksen numero, päivämäärä ja EUVL-viite.

- h) rajaturvallisuuden ja viisumipolitiikan rahoitustukivälineen perustamisesta yhdennetyn rajaturvallisuuden rahaston osaksi annettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (BMVI-asetus).

Jos on epäselvää, sovelletaanko tätä asetusta vai rahastokohtaisia asetuksia, sovelletaan tätä asetusta.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) ’asiaankuuluvilla maakohtaisilla suosituksilla’ rakenteellisiin haasteisiin liittyviä neuvoston suosituksia, jotka on hyväksytty SEUT 121 artiklan 2 kohdan ja 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti, sekä asetuksen (EU) 2018/1999 34 artiklan mukaisesti annettuja täydentäviä komission suosituksia, joihin on tarkoituksenmukaista vastata sellaisten monivuotisten investointien avulla, jotka kuuluvat rahastokohtaisissa asetuksissa vahvistetun mukaisesti rahastojen soveltamisalaan;
- 2) ’mahdollistavalla edellytyksellä’ erityistavoitteiden vaikuttavan ja tehokkaan toteutuksen ennakkoedellytystä;
- 3) ’sovellettavalla lainsäädännöllä’ unionin oikeutta ja sen soveltamiseen liittyvää kansallista lainsäädäntöä;

- 4) 'toimella'
 - a) hanketta, sopimusta, toimintaa tai hankeryhmää, jotka on valittu asianomaisten ohjelmien perusteella;
 - b) kun kyseessä ovat rahoitusvälineet, ohjelmasta rahoitusvälineeseen osoitettavaa rahoitusosuutta ja rahoitusvälineestä tämän jälkeen lopullisille vastaanottajille myönnettyä rahoitustukea;
- 5) 'strategisesti tärkeällä toimella' toimea, joka on merkittävä ohjelman tavoitteiden saavuttamisen kannalta ja johon sovelletaan erityisiä seuranta- ja viestintätoimenpiteitä;
- 6) 'toimintalinjalla' AMIF:n, ISF:n ja BMVI:n yhteydessä erityistavoitetta;
- 7) 'toimintalinjalla' EMKVR:n yhteydessä ainoastaan VII osastossa erityistavoitetta;
- 8) 'välittävällä toimielimellä' julkista tai yksityistä elintä, joka toimii hallintoviranomaisen alaisuudessa tai joka hoitaa tehtäviä tällaisen viranomaisen puolesta;

9) 'tuensaajalla'

- a) julkista tai yksityistä elintä tai yhteisöä riippumatta siitä, onko se oikeushenkilö, tai luonnollista henkilöä, joka on vastuussa toimen aloittamisesta tai sen aloittamisesta ja toteuttamisesta;
- b) kun kyseessä on julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuus, julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuustoimen aloittavaa julkista elintä tai toimen toteuttamiseen valittua yksityistä kumppania;
- c) kun kyseessä on valtiontukijärjestelmä, yritystä, joka saa tuen;
- d) kun kyseessä on komission asetuksen (EU) N:o 1407/2013¹ tai (EU) N:o 717/2014² mukaisesti annettava vähämerkityksinen tuki, jäsenvaltio voi päättää, että tätä asetusta sovellettaessa tuensaaja on tuen myöntävä elin, kun se on vastuussa toimen aloittamisesta tai sekä sen aloittamisesta että toteuttamisesta;
- e) kun kyseessä on rahoitusväline, holdingrahaston täytäntöönpanosta vastaavaa elintä, tai jos holdingyhtiötä ei ole, erityisrahaston täytäntöönpanosta vastaavaa elintä, tai jos rahoitusvälinettä hallinnoi hallintoviranomainen, hallintoviranomaista;

¹ Komission asetukset (EU) N:o 1407/2013, annettu 18 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen (EUVL L 352, 24.12.2013, s. 1).

² Komission asetukset (EU) N:o 717/2014, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2014, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen kalastus- ja vesiviljelyalalla (EUVL L 190, 28.6.2014, s. 45).

- 10) 'pienhankerahastolla' Interreg-ohjelman toimea, jolla valitaan ja pannaan täytäntöön hankkeita, joiden taloudellinen merkitys on pieni, , mukaan lukien ihmisten väliset hankkeet;
- 11) 'tavoitteella' ennalta sovittua arvoa, joka on saavutettava viimeistään tukikelpoisuusajan lopussa tiettyyn erityistavoitteeseen sisältyvän indikaattorin osalta;
- 12) 'välitavoitteella' tavoitearvoa, joka on saavutettava tietyllä hetkellä tukikelpoisuusaikana tiettyyn erityistavoitteeseen sisältyvän tuotosindikaattorin osalta;
- 13) 'tuotosindikaattorilla' indikaattoria, jolla mitataan tukitoimen erityisiä suoritteita;
- 14) 'tulosindikaattorilla' indikaattoria, jolla mitataan tuettujen toimenpiteiden vaikutuksia, erityisesti välittömien kohteiden, kohdeväestön tai infrastruktuurin käyttäjien kannalta;
- 15) 'julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuustoimella' julkisten elinten ja yksityisen sektorin kumppanuuden mukaisesti ja julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuutta koskevaa sopimusta noudattaen toteutettua toimea, jolla pyritään tarjoamaan julkisia palveluja joko yksityisen sektorin asiantuntemuksen yhteen kokoamiseen tai pääoman lisälähteisiin taikka molempiin perustuvan riskinjaon kautta;
- 16) 'rahoitusvälineellä' tuen muotoa, joka toimitetaan sellaisen rakenteen kautta, jonka kautta rahoitustuotteita tarjotaan lopullisille vastaanottajille;

- 17) 'rahoitustuotteella' varainhoitoasetuksen 2 artiklassa määritellyjä oman pääoman ehtoisia tai oman pääoman luonteisia sijoituksia, lainoja ja vakuuksia;
- 18) 'lopullisella vastaanottajalla' oikeushenkilöä tai luonnollista henkilöä, joka saa rahastoista tukea pienhankerahaston tuensaajan välityksellä tai rahoitusvälineestä;
- 19) 'ohjelmasta osoitettavalla rahoitusosuudella' tukea rahastoista ja rahoitusvälineeseen osoitettavaa kansallista julkista ja yksityistä yhteisrahoitusta;
- 20) 'holdingrahastolla' hallintoviranomaisen vastuulla yhtä tai useampaa ohjelmaa varten perustettua rahastoa, jolla pannaan täytäntöön yksi tai useampia erityisrahastoja;
- 21) 'erityisrahastolla' rahastoa, jonka kautta hallintoviranomainen tai holdingrahasto tarjoaa rahoitustuotteita tuen lopullisille vastaanottajille;
- 22) 'rahoitusvälineen täytäntöönpanosta vastaavalla elimellä' julkis- tai yksityisoikeudellista elintä, joka hoitaa holdingrahastoon tai erityisrahastoon liittyviä tehtäviä;
- 23) 'vipuvaikutuksella' lopullisille vastaanottajille myönnetyn, takaisin maksettavan rahoituksen määrää jaettuna rahastojen rahoitusosuudella;
- 24) 'kerrannaisuhteella' vakuusvälineiden yhteydessä suhdetta, joka on luotu kullekin tarjolla olevalle vakuustuotteelle ennalta tehtävän varovaisen riskinarvioinnin pohjalta ja joka vallitsee perustana olevien maksettujen uusien lainojen, oman pääoman ehtoisten tai oman pääoman luonteisten sijoitusten arvon ja sen ohjelman rahoitusosuuksien määrän välillä, jolla vakuussopimuksissa katetaan näiden uusien lainojen, oman pääoman ehtoisten tai oman pääoman luonteisten sijoitusten odotettavissa olevat ja odottamattomat tappiot;

- 25) 'hallintokustannuksilla' rahoitusvälineiden täytäntöönpanosta aiheutuneita suorita tai välillisiä kustannuksia, jotka korvataan tositteita vastaan;
- 26) 'hallintopalkkiolla' suoritettujen palvelujen hintaa, joka on määritetty hallintoviranomaisen ja holdingrahaston tai erityisrahaston täytäntöönpanosta vastaavan elimen välisessä rahoitussopimuksessa; ja tarvittaessa holdingrahaston täytäntöönpanosta vastaavan elimen ja erityisrahaston täytäntöönpanosta vastaavan elimen välisessä rahoitussopimuksessa;
- 27) 'siirtämisellä' saman tai samankaltaisen toiminnan tai sen osan siirtämistä asetuksen (EU) N:o 651/2014 2 artiklan 61 a kohdan mukaisesti;
- 28) 'julkisella rahoitusosuudella' toimiin osoitettavaa rahoitusosuutta, joka on peräisin kansallisten tai alue- tai paikallisviranomaisten talousarviovaroista tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1082/2006¹ mukaisesti perustettujen eurooppalaisen alueellisen yhteistyön yhtymien (EAYY) talousarviovaroista taikka rahastoja varten varatuista unionin talousarviovaroista tai julkisoikeudellisten yhteisöjen taikka viranomaisten tai julkisoikeudellisten yhteisöjen muodostamien yhteenliittymien talousarviovaroista, ja joihin voi ESR+:n ohjelmien tai toimintalinjojen yhteisrahoitusosuuden määrittämiseksi kuulua työnantajien ja työntekijöiden yhdessä antamia varoja;

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1082/2006, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2006, eurooppalaisesta alueellisen yhteistyön yhtymästä (EAYY) (EUVL L 210, 31.7.2006, s. 19).

- 29) 'tilivuodella' 1 päivänä heinäkuuta alkavaa ja 30 päivänä kesäkuuta seuraavana vuonna päättyvää jaksoa, lukuun ottamatta ohjelmakauden ensimmäistä tilivuotta, jonka osalta sillä tarkoitetaan menojen tukikelpoisuuden alkamispäivänä alkavaa ja 30 päivänä kesäkuuta 2022 päättyvää jaksoa; viimeisen tilivuoden osalta sillä tarkoitetaan 1 päivänä heinäkuuta 2029 alkavaa ja 30 päivänä kesäkuuta 2030 päättyvää jaksoa;
- 30) 'talouden toimijalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka muuta tahoa, joka osallistuu rahastoista annettavan avustuksen täytäntöönpanoon, paitsi jäsenvaltiota sen käyttäessä toimivaltaansa julkisena viranomaisena;
- 31) 'sääntöjenvastaisuudella' mitä tahansa sovellettavan lainsäädännön rikkomista, joka johtuu talouden toimijan teosta tai laiminlyönnistä ja joka tuottaa tai voisi tuottaa vahinkoa unionin talousarviolle siihen kohdistuvan perusteettoman menoerän vuoksi;
- 32) 'vakavalla puutteella' ohjelman hallinnointi- ja valvontajärjestelmän tehokkaassa toiminnassa ilmenevää puutetta, jonka vuoksi hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä on parannettava huomattavasti, ja jonka johdosta liitteessä X tarkoitettujen keskeisten vaatimusten 2, 4, 5, 9, 12, 13 ja 15 tai kahden tai useamman muun keskeisen vaatimuksen arvioidaan kuuluvan kyseisen liitteen luokkiin 3 ja 4;
- 33) 'systemisellä sääntöjenvastaisuudella' sääntöjenvastaisuutta, joka voi olla luonteeltaan toistuvaa, jonka esiintyminen on erittäin todennäköistä samankaltaisissa toimissa, ja joka johtuu vakavasta puutteesta, mukaan lukien tämän asetuksen ja rahastokohtaisten sääntöjen mukaisten asiaankuuluvien menettelyjen käyttöönoton laiminlyönti;

- 34) 'kokonaisvirhemäärällä' arvioitujen satunnaisvirheiden ja tapauksen mukaan rajallisten systeemisten virheiden ja oikaisemattomien epäsäännöllisten virheiden yhteismäärää;
- 35) 'kokonaisvirhetasolla' kokonaisvirhemäärää jaettuna tarkastetulla perusjoukolla;
- 36) 'jäännösvirhetasolla' kokonaisvirheiden määrää vähennettynä jäsenvaltion soveltamilla rahoitusoikaisuilla, joilla pienennetään tarkastusviranomaisen toteamia riskejä, ja jaettuna tilityksissä ilmoitettavilla menoilla;
- 37) 'päätökseen saadulla toimella' toimea, joka on saatettu fyysisesti päätökseen tai toteutettu kokonaisuudessaan ja jonka osalta tuensaajat ovat maksaneet kaikki asiaankuuluvat maksut ja tuensaajille on maksettu vastaava julkinen rahoitusosuus;
- 38) 'otantayksiköllä' yhtä yksiköistä, joihin tarkastettu perusjoukko on jaettu otantaa varten, ja joka voi olla toimi, hanke toimen sisällä tai tuensaajan esittämä maksatushakemus;
- 39) 'sulkutilillä' julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuteen perustuvan toimen osalta pankkitiliä, josta on tehty tukea saavan julkisen yhteisön ja hallintoviranomaisen tai välittävän elimen hyväksymän yksityisen sektorin kumppanin välinen kirjallinen sopimus, ja jota on käytetty maksuihin tukikelpoisuusaikana tai sen jälkeen;
- 40) 'osallistujalla' luonnollista henkilöä, joka hyötyy suoraan toimesta mutta ei vastaa toimen aloittamisesta tai sen aloittamisesta ja toteuttamisesta, ja joka ei saa EMKVR:n yhteydessä rahoitustukea;

- 41) 'energiatehokkuus etusijalle -periaatteella' sitä, että energiaa koskevassa suunnittelussa, toimintapolitiikka- ja investointipäätöksissä otetaan mahdollisimman hyvin huomioon vaihtoehtoiset kustannustehokkaat energiatehokkuustoimenpiteet, joilla tehostetaan energian kysyntää ja tarjontaa erityisesti kustannustehokkaiden energian loppukäyttöä koskevien säästöjen, kysyntäjoustoa koskevien aloitteiden sekä energian tehokkaamman muuntamisen, siirtämisen ja jakelun avulla siten, että kuitenkin saavutetaan kyseisten päätösten tavoitteet;
- 42) 'ilmastokestävyydellä' prosessia, jonka avulla vähennetään infrastruktuurin haavoittuvuutta mahdollisille ilmastonmuutoksen pitkän aikavälin vaikutuksille ja samalla varmistetaan, että energiatehokkuus etusijalle -periaatetta noudatetaan ja että hankkeesta aiheutuvien kasvihuonekaasupäästöjen taso vastaa vuoden 2050 ilmastoneutraaliustavoitetta;
- 43) 'ehdollisella avustuksella' avustuksen luokkaa, johon liittyy tuen takaisinmaksua koskevia ehtoja;
- 44) 'EIP:llä' Euroopan investointipankkia, Euroopan investointirahastoa tai mitä tahansa Euroopan investointipankin tytäryhteisöä;
- 45) 'huippuosaamismerkillä' komission myöntämää laatumerkkiä, joka osoittaa, että ehdotukset, jotka on arvioitu unionin välineeseen perustuvan ehdotuspyynnön yhteydessä ja joiden katsotaan täyttävän kyseisen unionin välineen mukaiset laatua koskevat vähimmäisvaatimukset mutta joita ei ole voitu rahoittaa määrärahojen puutteen vuoksi, saattaisivat saada tukea muista unionin rahoituslähteistä tai kansallisista rahoituslähteistä.

3 artikla

Komission toimien määräaikojen laskeminen

Jos komission toimille asetetaan määräaika, kyseisen määräajan on alettava siitä, kun jäsenvaltio on toimittanut kaikki tässä asetuksessa tai rahastokohtaisissa asetuksissa vahvistettujen vaatimusten mukaiset tiedot.

Määräajan soveltaminen on keskeytettävä sitä päivää seuraavasta päivästä, jona komissio lähettää huomautuksensa tai tarkistettuja asiakirjoja koskevan pyyntönsä jäsenvaltiolle, siihen asti, kun jäsenvaltio vastaa pyyntöön.

4 artikla

Henkilötietojen käsittely ja tietosuojat

Jäsenvaltiot ja komissio saavat käsitellä henkilötietoja ainoastaan silloin, kun se on tarpeen tämän asetuksen mukaisten velvoitteidensa täyttämiseksi erityisesti seuranta, raportointia, viestintää, julkaisemista, arviointia, varainhoitoa, varmuuksia ja tarkastuksia varten sekä tarvittaessa osallistujien tukikelpoisuuden määrittämistä varten. Henkilötietoja on käsiteltävä tapauksen mukaan asetuksen (EU) 2016/679 tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1725¹ mukaisesti.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

II LUKU

Rahastoista maksettavan tuen toimintapoliittiset tavoitteet ja periaatteet

5 artikla

Toimintapoliittiset tavoitteet

1. EAKR:stä, ESR+:sta, koheesiorahastosta ja EMKVR:stä tuetaan seuraavia toimintapoliittisia tavoitteita:
 - a) kilpailukykyisempi ja älykkäämpi Eurooppa edistämällä innovatiivisia ja älykkäitä taloudellisia muutoksia sekä alueellisia tieto- ja viestintätekniisiä yhteyksiä;
 - b) vihreämpi, vähähiilinen nollahiilitaloutta kohti siirtyvä ja sopeutumiskykyinen Eurooppa edistämällä puhdasta ja oikeudenmukaista energiasiirtymää, vihreitä ja sinisiä investointeja, kiertotaloutta, ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja ilmastonmuutokseen sopeutumista, riskien ennaltaehkäisyä ja hallintaa sekä kestäväää kaupunkiliikennettä;
 - c) yhteenliitetyn Eurooppa lisäämällä liikkuvuutta;
 - d) sosiaalisempi ja osallistavampi Eurooppa panemalla täytäntöön Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilari;
 - e) lähempänä kansalaisia oleva Eurooppa edistämällä kestäväää ja yhdennettyä kehitystä kaikenlaisilla alueilla sekä paikallisia aloitteita.

JTF:llä tuetaan erityistavoitetta, joka on antaa alueille ja ihmisille mahdollisuus käsitellä niitä sosiaalisia, työllisyyteen liittyviä, taloudellisia ja ympäristöön liittyviä vaikutuksia, joita on pyrkimyksellä saavuttaa vuotta 2030 koskevat unionin energia- ja ilmastotavoitteet ja siirtymisellä unionin ilmastoneutraaliin talouteen vuoteen 2050 mennessä Pariisin sopimuksen mukaisesti.

Tämän artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta EAKR:n ja ESR+:n varoihin, jotka siirretään JTF:ään 27 artiklan mukaisesti.

2. EAKR, ESR+, koheesiorahasto ja JTF osallistuvat sellaisiin unionin toimiin, joilla lujitetaan sen taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta SEUT 174 artiklan mukaisesti, ja joilla pyritään seuraaviin tavoitteisiin:
 - a) Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoite, jota toteutetaan jäsenvaltioissa ja alueilla ja jota tuetaan EAKR:stä, ESR+:sta, koheesiorahastosta ja JTF:stä; ja
 - b) Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoite (Interreg), jota tuetaan EAKR:stä.
3. Jäsenvaltioiden ja komission on edistettävä rahastojen ja muiden unionin välineiden ja rahastojen välistä koordinoitua, täydentävyyttä ja yhdenmukaisuutta. Niiden on optimoitava koordinoitimekanismit asiasta vastaavien tahojen välillä, jotta päällekkäisyydet suunnittelun ja toteutuksen aikana voidaan välttää. Tämän mukaisesti jäsenvaltioiden ja komission on rahastojen ohjelmatyössä ja täytäntöönpanossa otettava myös huomioon asiaankuuluvat maakohtaiset suositukset.

6 artikla

Ilmastotavoitteet ja ilmastoon liittyvä sopeuttamista koskeva mekanismi

1. Jäsenvaltioiden on annettava tietoja ympäristöön ja ilmastomuutokseen liittyvien tavoitteiden tukemisesta käyttäen menetelmiä, jotka perustuvat tukitoimien tyypeihin sen mukaan, mikä rahasto on kyseessä. Näissä menetelmissä painotetaan tukea sillä perusteella, kuinka paljon sillä edistetään ympäristöön ja ilmastomuutoksen liittyviä tavoitteita. Kun on kyse EAKR:stä, ESR+:sta ja koheesiorahastosta, painotus liitetään liitteessä I vahvistetussa nimikkeistössä määriteltyjen tukitoimityyppien kokonaisuuksiin ja koodeihin. EAKR:n osuus on 30 prosenttia ja koheesiorahaston osuus 37 prosenttia unionin rahoitusosuudesta menoihin, joilla tuetaan unionin talousarvion osalta vahvistettujen ilmastotavoitteiden toteuttamista.
2. Kunkin jäsenvaltion ilmatorahoitustavoite vahvistetaan prosenttiosuutena sen EAKR:stä ja koheesiorahastosta saamista kokonaismäärärahoista ja sisällytetään ohjelmiin 22 artiklan 3 kohdan d alakohdan viii alakohdassa tarkoitettujen tukitoimityyppien ja määrärahojen alustavan jakautumisen tuloksena. Alustava ilmatorahoitustavoite vahvistetaan kumppanuussopimuksessa kuten 11 artiklan 1 kohdassa säädetään.
3. Jäsenvaltio ja komissio seuraavat säännöllisesti ilmatorahoitustavoitteiden noudattamista tuensaajien hallintoviranomaiselle 42 artiklan mukaisesti tukitoimityypeittäin jaoteltuina ilmoittamien tukikelpoisten kokonaismenojen ja jäsenvaltion toimittamien tietojen perusteella. Jos seuranta osoittaa, ettei ilmatorahoitustavoitteen toteuttamisessa ole edistytty riittävästi, jäsenvaltio ja komissio sopivat korjaavista toimenpiteistä vuotuisessa arviointikokouksessa.

4. Jos ilmastorahoitustavoitteen toteuttamisessa ei ole kansallisella tasolla edistytty riittävästi 31 päivään joulukuuta 2024 mennessä, jäsenvaltion on otettava tämä huomioon väliarvioinnissa 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

7 artikla

Yhteistyöhön perustuva hallinnointi

1. Jäsenvaltioiden ja komission on toteutettava rahastoille varattu unionin talousarvio käyttämällä yhteistyöhön perustuvaa hallinnointia varainhoitoasetuksen 63 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltioiden on valmisteltava ohjelmat ja pantava ne täytäntöön asianmukaisella alueellisella tasolla institutionaalisten, oikeudellisten ja rahoituspuitteidensa mukaisesti.
2. Komission on toteutettava koheesiorahastosta Verkkojen Eurooppa -välineeseen, eurooppalaiseen kaupunkialoitteeseen ja alueiden välisiin innovaatioinvestointeihin siirretty tukimäärä, ESR+:sta valtioiden väliseen yhteistyöhön siirretty tukimäärä, InvestEU-ohjelmaan kohdenneet määrät sekä komission aloitteesta annettava tekninen apu käyttämällä suoraa tai välillistä hallinnointia varainhoitoasetuksen 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja c alakohdan mukaisesti.
3. Komissio voi asianomaisen jäsenvaltion ja asianomaisten alueiden suostumuksella käyttää Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen (Interreg) mukaisessa syrjäisimpien alueiden yhteistyössä välillistä hallinnointia.

8 artikla

Kumppanuus ja monitasoinen hallinto

1. Kunkin jäsenvaltion on järjestettävä ja toteutettava kokonaisvaltainen kumppanuus kumppanuussopimusta ja kutakin ohjelmaa varten institutionaalisten ja oikeudellisten puitteidensa mukaisesti ja ottaen huomioon rahastojen erityispiirteet. Kyseiseen kumppanuuteen osallistuvat ainakin seuraavat kumppanit:
 - a) alue-, paikallis- ja kaupunkiviranomaiset sekä muut viranomaiset;
 - b) talouselämän osapuolet ja työmarkkinaosapuolet;
 - c) asianomaiset kansalaisyhteiskuntaa edustavat elimet, kuten ympäristöalan kumppanit, valtiosta riippumattomat järjestöt ja sosiaalisen osallisuuden, perusoikeuksien, vammaisten oikeuksien, sukupuolten tasa-arvon ja syrjimättömyyden edistämisestä vastaavat elimet;
 - d) tarvittaessa tutkimusorganisaatiot ja yliopistot.
2. Tämän artiklan 1 kohdan perusteella perustettu kumppanuus toimii monitasoisen hallinnon periaatteen ja alhaalta ylöspäin -lähestymistavan mukaisesti. Jäsenvaltion on otettava 1 kohdassa tarkoitettut kumppanit mukaan kumppanuussopimuksen valmisteluun sekä ohjelmien valmisteluun, täytäntöönpanoon ja arviointiin muun muassa siten, että ne osallistuvat 39 artiklassa tarkoitettujen seurantakomiteoiden työskentelyyn.

Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden on tapauksen mukaan kohdennettava asiaankuuluva prosenttiosuus rahastojen määrärahoista työmarkkinaosapuolten ja kansalaisjärjestöjen hallinnollisten valmiuksien kehittämiseen.

3. Interreg-ohjelmien osalta kumppanuuteen on sisällyttävä kumppaneita kaikista osallistuvista jäsenvaltioista.
4. Kumppanuuden organisointi ja täytäntöönpano toteutetaan delegoidussa asetuksessa (EU) N:o 240/2014 vahvistettujen kumppanuutta koskevien eurooppalaisten käytännesääntöjen mukaisesti.
5. Komission on kuultava vähintään kerran vuodessa organisaatioita, jotka edustavat kumppaneita unionin tasolla, ohjelmien toteuttamisesta ja esitettävä tuloksista kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

9 artikla

Horizontaaliset periaatteet

1. Jäsenvaltiot ja komissio varmistavat, että rahastojen täytäntöönpanossa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjaa.

2. Jäsenvaltiot ja komissio varmistavat, että miesten ja naisten välinen tasa-arvo, sukupuolinäkökulman valtavirtaistaminen ja sukupuolinäkökohtien integrointi otetaan huomioon ja niitä edistetään ohjelmien valmistelun, täytäntöönpanon, seurannan, raportoinnin ja arvioinnin kaikissa vaiheissa.
3. Jäsenvaltiot ja komissio toteuttavat tarvittavia toimenpiteitä sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän estämiseksi ohjelmien valmistelun, täytäntöönpanon, seurannan, raportoinnin ja arvioinnin aikana. Erityisesti esteettömyys ja saavutettavuus on otettava huomioon ohjelmien valmistelun ja täytäntöönpanon kaikissa vaiheissa.
4. Rahastojen tavoitteita toteutetaan SEUT 11 artiklassa vahvistettua kestävän kehityksen edistämisen tavoitetta noudattaen ottaen huomioon YK:n kestävän kehityksen tavoitteet, Pariisin sopimus ja "ei merkittävää haittaa" -periaate.

Rahastojen tavoitteita toteutetaan noudattaen kaikilta osin unionin ympäristösäännöstöä.

II OSASTO

STRATEGINEN LÄHESTYMISTAPA

I LUKU

Kumppanuussopimus

10 artikla

Kumppanuussopimuksen valmistelu ja toimittaminen

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava kumppanuussopimus, jossa vahvistetaan strateginen suunta ohjelmasuunnittelulle ja järjestelyt EAKR:n, ESR+:n, koheesiorahaston, JTF:n ja EMKVR:n käytölle tehokkaalla ja toimivalla tavalla 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2027 välisenä aikana.
2. Kumppanuussopimus on laadittava kumppanuutta koskevien eurooppalaisten käytäntöjen mukaisesti. Jos jäsenvaltiolla jo on kokonaisvaltainen kumppanuus ohjelmiansa valmistelun aikana, kyseistä vaatimusta katsotaan noudatetun.
3. Jäsenvaltion on toimitettava kumppanuussopimus komissiolle ennen ensimmäisen ohjelman toimittamista tai samaan aikaan ensimmäisen ohjelman toimittamisen kanssa.

4. Kumppanuussopimus voidaan toimittaa yhdessä asianomaisen vuotuisen kansallisen uudistusohjelman ja yhdenmätyn kansallisen energia- ja ilmastosuunnitelman kanssa.
5. Kumppanuussopimuksen on oltava strateginen ja tiivis asiakirja. Sen on oltava pituudeltaan enintään 35 sivua, ellei jäsenvaltio omasta aloitteestaan päättää pidemmästä asiakirjasta.
6. Jäsenvaltion on laadittava kumppanuussopimus liitteessä II esitetyn mallin mukaisesti. Jäsenvaltio voi sisällyttää kumppanuussopimuksen johonkin ohjelmistaan.
7. Interreg-ohjelmat voidaan toimittaa komissiolle ennen kumppanuussopimuksen toimittamista.
8. EIP voi asianomaisen jäsenvaltioiden pyynnöstä osallistua kumppanuussopimuksen valmisteluun sekä toimintaan, joka liittyy toimien, rahoitusvälineiden sekä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien valmisteluun.

11 artikla
Kumppanuussopimuksen sisältö

1. Kumppanuussopimuksen on sisällettävä seuraavat:
 - a) valitut toimintapoliittiset tavoitteet ja JTF:n erityistavoite perusteluineen sekä tieto siitä, minkä kumppanuussopimuksen kattamien rahastojen ja ohjelmien avulla näihin tavoitteisiin pyritään ottaen huomioon asiaankuuluvat maakohtaiset suositukset, yhdennetty kansallinen energia- ja ilmastosuunnitelma, Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin periaatteet ja tapauksen mukaan alueelliset haasteet;
 - b) kunkin valitun toimintapoliittisen tavoitteen ja JTF:n erityistavoitteen osalta:
 - i) tiivistelmä toimintapolitiikkavalinnoista ja tärkeimmistä odotetuista tuloksista kunkin kumppanuussopimuksen kattaman rahaston osalta;
 - ii) rahastojen välinen koordinointi, rajaus ja täydentävyys, ja tarvittaessa kansallisten ja alueellisten ohjelmien välinen koordinointi;
 - iii) kumppanuussopimuksen kattamien rahastojen, AMIF:n, ISF:n, BMVI:n ja muiden unionin välineiden, kuten Life-ohjelman strategisten integroitujen hankkeiden ja strategisten luontohankkeiden, välinen täydentävyys ja synergiat sekä tarvittaessa Horisontti Eurooppa -ohjelmasta rahoitettavat hankkeet;

- c) alustavat määrärahat kustakin kumppanuussopimuksen kattamasta rahastosta kunkin toimintapoliittisen tavoitteen osalta kansallisella ja tarvittaessa alueellisella tasolla ja noudattaen temaattista keskittämistä koskevia rahastokohtaisia sääntöjä sekä alustavat määrärahat JTF:n erityistavoitteen osalta mukaan lukien EAKR:n ja ESR+:n varat, jotka siirretään JTF:ään 27 artiklan mukaisesti;
- d) alustava ilmatorahoitustavoite 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- e) tarvittaessa varojen jakautuminen alueluokittain 108 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja siirrettäviksi ehdotetut määrärahat 26 ja 111 artiklan mukaisesti sekä perustelut tällaisille siirroille;
- f) teknisen avun osalta se, minkä unionin rahoitusmuodon jäsenvaltio valitsee 36 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja tarvittaessa alustavat määrärahat kustakin kumppanuussopimuksen kattamasta rahastosta kansallisella tasolla ja varojen jakautuminen ohjelmittain ja alueluokittain;
- g) tarvittaessa InvestEU-ohjelmaan osoitettava rahoitusosuus rahastoittain ja alueluokittain eriteltynä;

- h) tarvittaessa luettelo kumppanuussopimuksen kattamien rahastojen suunnitelluista ohjelmista ja alustavat rahoitusosuudet rahastoittain eriteltyinä sekä vastaavat kansalliset rahoitusosuudet alueluokittain eriteltyinä;
- i) tiivistelmä toimenpiteistä, jotka asianomainen jäsenvaltio aikoo toteuttaa hallinnollisten toimintaedellytystensä vahvistamiseksi kumppanuussopimuksen kattamien rahastojen täytäntöönpanon osalta;
- j) tarvittaessa yhdenmety lähestymistapa vastattaessa alueiden väestörakenteeseen liittyviin haasteisiin tai maantieteellisten alueiden erityistarpeisiin;

Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen (Interreg) osalta kumppanuussopimukseen on sisällyttävä ainoastaan luettelo suunnitelluista ohjelmista.

2. Kumppanuussopimus voi sisältää myös yhteenvedon 15 artiklassa sekä liitteessä III ja IV tarkoitettujen asiaankuuluvien mahdollistavien edellytysten täyttymistä koskevasta arvioinnista.

12 artikla

Kumppanuussopimuksen hyväksyminen

1. Komissio arvioi kumppanuussopimusta ja sitä, noudattaako se tätä asetusta ja rahastokohtaisia sääntöjä. Samalla komission on noudatettava suhteellisuusperiaatetta ottaen huomioon sopimuksen strateginen luonne, sen kattamien ohjelmien lukumäärä ja asianomaiselle jäsenvaltiolle kohdennettujen resurssien kokonaismäärä. Komissio ottaa arvioinnissaan erityisesti huomioon, kuinka jäsenvaltio aikoo toimia asiaankuuluvien maakohtaisten suositusten, yhdenmetyt kansallisen energia- ja ilmastosuunnitelmansa sekä Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin pohjalta.
2. Komissio voi esittää huomautuksia kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona jäsenvaltio toimitti kumppanuussopimuksen.
3. Jäsenvaltion on tarkasteltava kumppanuussopimusta ottaen huomioon komission esittämät huomautukset.
4. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksellä päätöksen kumppanuussopimuksen hyväksymisestä viimeistään neljän kuukauden kuluttua päivästä, jona asianomainen jäsenvaltio on toimittanut kumppanuussopimuksen ensimmäisen kerran.
5. Jos kumppanuussopimus sisältyy ohjelmaan 10 artiklan 6 kohdan mukaisesti, komissio antaa täytäntöönpanosäädöksellä yhden päätöksen sekä kumppanuussopimuksen että kyseisen ohjelman hyväksymisestä viimeistään kuuden kuukauden kuluttua päivästä, jona asianomainen jäsenvaltio on toimittanut kyseisen ohjelman ensimmäisen kerran.

13 artikla

Kumppanuussopimuksen muuttaminen

1. Jäsenvaltio voi toimittaa muutetun kumppanuussopimuksen komissiolle 31 päivään maaliskuuta 2025 mennessä ottaen huomioon väliarvioinnin tuloksen.
2. Komissio arvioi muutoksen ja voi esittää huomautuksia kolmen kuukauden kuluessa muutetun kumppanuussopimuksen toimittamisesta.
3. Jäsenvaltion on tarkasteltava muutettua kumppanuussopimusta ottaen huomioon komission esittämät huomautukset.
4. Komissio hyväksyy kumppanuussopimuksen muuttamisen viimeistään kuuden kuukauden kuluttua siitä, kun jäsenvaltio on toimittanut sen ensimmäisen kerran.

14 artikla

EAKR:n, ESR+:n, koheesiorahaston ja EMKVR:n käyttö

InvestEU-ohjelman kautta

1. Jäsenvaltiot voivat kumppanuussopimuksessa varata käyttöön EAKR:n, ESR+:n, koheesiorahaston ja EMKVR:n alkuperäisistä kansallisista määrärahoista enintään 2 prosentin suuruisen määrän, joka osoitetaan InvestEU-ohjelmaan ja toteutetaan EU-takuuna ja InvestEU-neuvontakeskuksen kautta InvestEU-asetuksen 10 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat lisäksi asianomaisen hallintoviranomaisen suostumuksella varata 1 päivän tammikuuta 2023 jälkeen käyttöön kunkin mainitun rahaston alkuperäisistä kansallisista määrärahoista enintään 3 prosentin suuruisen määrän yhdellä tai useammalla ohjelman muuttamista koskevalla pyynnöllä.

Tällaisten määrien on edistettävä kumppanuussopimuksessa tai ohjelmassa valittujen toimintapoliittisten tavoitteiden toteutumista ja tuettava investointeja pääasiallisesti rahoitukseen osallistuvien alueiden luokassa.

Tällaiset rahoitusosuudet on toteuttava InvestEU-asetuksessa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti, ja ne eivät ole 26 artiklan mukaisia määrärahojen siirtoja.

2. Jäsenvaltioiden on määritettävä kunakin vuonna suoritettavan rahoitusosuuden kokonaismäärä rahastoittain ja tarvittaessa alueluokittain. Kumppanuussopimuksessa voidaan osoittaa käyttöön nykyisen ja tulevien kalenterivuosien varoja. Kun jäsenvaltio pyytää ohjelman muuttamista, käyttöön voidaan osoittaa ainoastaan tulevien kalenterivuosien varoja.

3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettut määrät on käytettävä rahoittamaan jäsenvaltiota koskevan osan mukainen osa EU-takuusta ja InvestEU-neuvontakeskukseen, kun rahoitusosuussopimus tehdään InvestEU-asetuksen 10 artiklan 3 kohdassa mukaisesti. Komissio voi toteuttaa kuhunkin rahoitusosuussopimukseen liittyvät unionin talousarviositoumukset vuotuisina erinä 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2027 välisenä aikana.

4. Sen estämättä, mitä varainhoitoasetuksen 12 artiklassa säädetään, jos tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle, kumppanuussopimuksessa käyttöön varatulle määrälle ei ole tehty InvestEU-asetuksen 10 artiklan 2 kohdassa vahvistettua rahoitusosuussopimusta neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona komissio hyväksyi kumppanuussopimuksen, on vastaava määrä tarvittaessa jäsenvaltion pyynnöstä osoitettava ohjelmaan tai ohjelmiin rahoitukseen osallistuvan rahaston tai alueluokan puitteissa.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettua, ohjelman muuttamista koskevassa pyynnössä käyttöön varattua rahoitusosuutta koskeva rahoitusosuussopimus tehdään samanaikaisesti kuin ohjelman muuttamista koskeva päätös.

5. Jos takuusopimusta ei ole InvestEU-asetuksen 10 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti tehty yhdeksän kuukauden kuluessa rahoitusosuussopimuksen tekemisestä, rahoitusosuussopimus irtisanotaan tai sitä jatketaan yhteisestä sopimuksesta.

Jos jäsenvaltion osallistuminen InvestEU-rahastoon keskeytetään, asianomaiset määrät, jotka on maksettu rahoituksena yhteiseen vararahastoon, on perittävä takaisin sisäisinä käyttötarkoitukseensa sidottuina tuloina varainhoitoasetuksen 21 artiklan 5 kohdan nojalla. Asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava ohjelman tai ohjelmien muuttamista koskeva pyyntö takaisinperittyjen määrien ja tuleville kalenterivuosille tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti osoitettujen määrien käyttämiseksi. Rahoitusosuussopimuksen irtisanominen tai muuttaminen on tehtävä samanaikaisesti kuin hyväksytään asianomaisen ohjelman tai asianomaisten ohjelmien irtisanomista tai muuttamista koskevat päätökset.

6. Jos takuusopimusta ei ole InvestEU-asetuksen 10 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti pantu asianmukaisesti täytäntöön neljän vuoden kuluessa takuusopimuksen tekemisestä, takuusopimusta on muutettava. Jäsenvaltio voi pyytää, että EU-takuuseen tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti osoitetut määrät, jotka on sidottu takuusopimuksessa mutta jotka eivät kata lainoja, oman pääoman ehtoisia sijoituksia tai muita riskirahoitusvälineitä, käsitellään tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti.
7. EU-takuuseen osoitettujen määrien tuottamat tai näistä määristä johtuvat varat asetetaan jäsenvaltion käyttöön InvestEU-asetuksen 10 artiklan 5 kohdan a alakohdan mukaisesti, ja ne on käytettävä saman tavoitteen tai samojen tavoitteiden mukaiseen tukeen rahoitusvälineiden tai talousarviotakuiden muodossa.

8. Ohjelmassa tämän artiklan 4, 5 ja 6 kohdan mukaisesti uudelleen käytettävien määrien osalta 105 artiklan 1 kohdassa vahvistettu määräaika talousarviositoumusten vapauttamiselle alkaa sen vuoden aikana, jona vastaavat talousarviositoumukset tehdään.

II LUKU

Mahdollistavat edellytykset ja tuloskehys

15 artikla

Mahdollistavat edellytykset

1. Tässä asetuksessa säädetään erityistavoitteiden osalta mahdollistavat edellytykset.

Liite III sisältää horisontaaliset mahdollistavat edellytykset, joita sovelletaan kaikkiin erityistavoitteisiin, sekä niiden täyttymisen arviointikriteerit.

Liite IV sisältää temaattiset mahdollistavat edellytykset EAKR:n, ESR+:n ja koheesiorahaston osalta, sekä niiden täyttymisen arviointikriteerit.

Mahdollistavaa edellytystä, joka koskee välineitä ja valmiuksia valtiontukisääntöjen soveltamiseksi tehokkaasti, ei sovelleta AMIF:stä, ISF:stä eikä BMVI:stä tuettaviin ohjelmiin.

2. Ohjelmaa valmistellessaan tai ottaessaan käyttöön uuden erityistavoitteen ohjelman muuttamisen yhteydessä jäsenvaltion on arvioitava, ovatko valittuun erityistavoitteeseen liitetyt mahdollistavat edellytykset täyttyneet. Mahdollistava edellytys on täyttynyt, kun kaikki asiaa koskevat kriteerit ovat täyttyneet. Jäsenvaltion on määriteltävä kussakin ohjelmassa tai ohjelman muutoksessa, mitkä mahdollistavat edellytykset ovat täyttyneet ja mitkä eivät, ja jos se katsoo, että mahdollistava edellytys on täyttynyt, sen on annettava sitä koskevat perustelut.
3. Jos mahdollistava edellytys ei ole täyttynyt ohjelmaa tai ohjelman muutosta hyväksyessä, jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle heti kun se katsoo, että mahdollistava edellytys on täyttynyt ja annettava täyttymistä koskevat perustelut.
4. Komissio tekee arvioinnin mahdollisimman pian ja viimeistään kolmen kuukauden kuluessa 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta ja ilmoittaa jäsenvaltiolle, onko se samaa mieltä jäsenvaltion kanssa mahdollistavan edellytyksen täyttymisestä.

Jos komissio on eri mieltä jäsenvaltion kanssa mahdollistavan edellytyksen täyttymisestä, se ilmoittaa tästä jäsenvaltiolle ja esittää arviointinsa.

Jos jäsenvaltio on eri mieltä komission arvioinnista, sen on esitettävä huomautuksensa yhden kuukauden kuluessa, ja komissio toimii ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

Jos jäsenvaltio hyväksyy komission arvioinnin, se toimii 3 kohdan mukaisesti.

5. Erityistavoitteeseen liittyviä toimia koskevat menot voidaan sisällyttää maksuhakemuksiin, mutta komissio ei korvaa niitä ennen kuin se on ilmoittanut jäsenvaltiolle mahdollistavan edellytyksen täyttymisestä tämän artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 105 artiklan soveltamista.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta toimiin, jotka edistävät vastaavan mahdollistavan edellytyksen täyttymistä.

6. Jäsenvaltion on varmistettava, että mahdollistavat edellytykset täyttyvät ja niitä noudatetaan koko ohjelmakauden ajan. Sen on ilmoitettava komissiolle kaikista mahdollistavien edellytysten täyttymiseen vaikuttavista muutoksista.

Jos komissio toteaa, että mahdollistava edellytys ei enää täyty, se ilmoittaa tästä jäsenvaltiolle ja toimittaa sille arviointinsa. Tämän jälkeen on noudatettava 4 kohdan toisessa ja kolmannessa alakohdassa esitettyä menettelyä.

Jos komissio toteaa, että mahdollistava edellytys ei edelleenkään täyty, ja 105 artiklan soveltamista rajoittamatta, asianomaiseen erityistavoitteeseen liittyvät menot voidaan jäsenvaltioiden huomautusten perusteella sisällyttää maksatushakemuksiin, mutta komissio ei korvaa niitä ennen kuin se on ilmoittanut jäsenvaltiolle mahdollistavan edellytyksen täyttymisestä tämän artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

7. Liitettä IV ei sovelleta JTF:stä tuettuihin toimintalinjoihin eikä EAKR:stä ja ESR+:sta JTF:ään 27 artiklan mukaisesti siirrettäviin varoihin.

16 artikla

Tuloskehys

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava suoritusperusteinen kehys, jonka avulla ohjelman tuloksellisuutta voidaan sen täytäntöönpanon aikana valvoa ja arvioida ja jonka avulla siitä voidaan raportoida, ja joka edistää rahastojen yleisen tuloksellisuuden mittaamista.

Tuloskehys muodostuu seuraavista:

- a) rahastokohtaisissa asetuksissa esitettyihin erityistavoitteisiin liittyvät ohjelmaa varten valitut tuotos- ja tulosindikaattorit;
 - b) vuoden 2024 loppuun mennessä saavutettavat välitavoitteet tuotosindikaattoreiden osalta; ja
 - c) vuoden 2029 loppuun mennessä saavutettavat tavoitteet tuotos- ja tulosindikaattoreiden osalta.
2. Välitavoitteet ja tavoitteet on asetettava kullekin ohjelman erityistavoitteelle lukuun ottamatta teknistä apua ja ESR+-asetuksen 4 artiklan 1 kohdan m alakohdassa säädettyä aineellista puutetta koskevaa erityistavoitetta.
3. Välitavoitteet ja tavoitteet antavat komissiolle ja jäsenvaltiolle mahdollisuuden mitata edistymistä erityistavoitteiden saavuttamisessa. Niiden on täytettävä varainhoitoasetuksen 33 artiklan 3 kohdassa asetetut vaatimukset.

17 artikla

Tuloskehyksen määrittämismenetelmät

1. Tuloskehyksen määrittämismenetelmään kuuluvat
 - a) jäsenvaltion soveltamat kriteerit indikaattorien valitsemiseksi;
 - b) käytetyt tiedot tai todisteet, tietojen laadunvarmistus ja laskentamenetelmä;
 - c) tekijät, jotka voivat vaikuttaa välitavoitteiden ja tavoitteiden saavuttamiseen, ja se, miten ne on otettu huomioon.
2. Jäsenvaltion on asetettava tuloskehyksen määrittämismenetelmä pyynnöstä komission saataville.

18 artikla

Väliarviointi ja joustomäärä

1. Jäsenvaltion on tarkasteltava EAKR:stä, ESR+:sta, koheesiorahastosta ja JTF:stä tuettuja ohjelmia ottaen huomioon seuraavat seikat:
 - a) vuonna 2024 annettavissa asiaankuuluvissa maakohtaisissa suosituksissa määritetyt uudet haasteet;
 - b) edistyminen yhdennetyn kansallisen energia- ja ilmastosuunnitelman täytäntöönpanossa tapauksen mukaan;

- c) edistyminen Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin periaatteiden täytäntöönpanossa;
 - d) asianomaisen jäsenvaltion tai alueen sosioekonominen tilanne, erityisesti alueelliset tarpeet ottaen huomioon mahdolliset merkittävät kielteiset rahoitukselliset, taloudelliset tai sosiaaliset kehityskulut;
 - e) asiaankuuluvien arviointien tärkeimmät tulokset;
 - f) edistyminen välitavoitteiden saavuttamisessa, ottaen huomioon ohjelman täytäntöönpanon yhteydessä kohdatut merkittävät vaikeudet;
 - g) JTF:stä tuettujen ohjelmien osalta asetuksen (EU) 2018/1999 29 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti suoritettu komission arviointi.
2. Jäsenvaltion on toimitettava komissiolle 31 päivään maaliskuuta 2025 mennessä arvio kunkin ohjelman väliarvioinnin tuloksista sekä ehdotus 86 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun joustomäärän lopulliseksi jakamiseksi.
3. Jos ohjelman väliarvioinnin perusteella katsotaan aiheelliseksi tai jos 1 kohdan a alakohdan perusteella on yksilöity uusia haasteita, jäsenvaltion on toimitettava komissiolle 2 kohdassa tarkoitettu arviointi sekä muutettu ohjelma.

Tarkistettuun ohjelmaan on kuuluttava

- a) rahoitusvarojen jakaminen toimintalinjoittain;
- b) tarkistetut tai uudet tavoitteet;
- c) tapauksen mukaan InvestEU-ohjelmaan osoitettava rahoitusosuus rahastoittain ja alueluokittain eriteltynä.

Komissio hyväksyy tarkistetun ohjelman sekä joustomäärän lopullisen jaon 24 artiklan mukaisesti.

4. Jos jäsenvaltio katsoo väliarvioinnin perusteella, että ohjelmaa ei tarvitse muuttaa, komissio joko
 - a) hyväksyy päätöksen kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun 2 kohdassa tarkoitettu joustomäärän lopullisen jakamisen vahvistava arviointi on toimitettu; tai
 - b) kehottaa jäsenvaltiota 24 artiklan mukaisesti toimittamaan muutetun ohjelman kahden kuukauden kuluessa 2 kohdassa tarkoitettua arvioinnin toimittamisesta.
5. Tämä määrä ei ole saatavilla toimien valintaa varten, ennen kuin on hyväksytty komission päätös, jolla vahvistetaan joustomäärän lopullinen jako.
6. Komissio laatii kertomuksen väliarvioinnin tuloksista ja toimittaa sen Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuoden 2026 loppuun mennessä.

III LUKU

Talouden tehokkaaseen ohjaukseen ja hallintaan sekä poikkeuksellisiin tai epätavallisiin olosuhteisiin liittyvät toimenpiteet

19 artikla

*Toimenpiteet, joilla rahastojen vaikuttavuus kytketään
talouden tehokkaaseen ohjaukseen ja hallintaan*

1. Komissio voi pyytää jäsenvaltiota tarkastelemaan uudelleen ja ehdottamaan muutoksia asianomaisiin ohjelmiin, jos se on tarpeen aiheellisten neuvoston suositusten täytäntöönpanon tukemiseksi.

Pyynnön tarkoituksena voi olla

- a) tukea asianomaiselle jäsenvaltiolle osoitettujen, SEUT 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksytyin aiheellisen maakohtaisen suosituksen ja SEUT 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti hyväksytyin aiheellisen neuvoston suosituksen täytäntöönpanoa;
- b) tukea asianomaiselle jäsenvaltiolle osoitettujen ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1176/2011¹ 7 artiklan 2 kohdan ja 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksytyjen asiaankuuluvien neuvoston suositusten täytäntöönpanoa edellyttäen, että kyseiset muutokset katsotaan tarpeellisiksi makrotalouden epätasapainon korjaamisen kannalta.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1176/2011, annettu 16 päivänä marraskuuta 2011, makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta (EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25).

2. Komission jäsenvaltiolle 1 kohdan mukaisesti esittämän pyynnön on oltava perusteltu, siinä on viitattava tarpeeseen tukea asiaankuuluvien suositusten täytäntöönpanoa ja siinä on ilmoitettava ne ohjelmat tai toimintalinjat, joita se katsoo pyynnön koskevan, sekä odotettujen muutosten luonne. Tällaista pyyntöä ei voida esittää ennen vuotta 2023 tai vuoden 2026 jälkeen, eikä sitä voida esittää samoista ohjelmista kahtena peräkkäisenä vuotena.
3. Jäsenvaltion on toimitettava vastauksensa 1 kohdassa tarkoitettuun pyyntöön kahden kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta ja esitettävä muutokset, jotka se katsoo tarpeellisiksi asianomaisissa ohjelmissa, ja kyseisten muutosten perustelut, määritettävä asiaankuuluvat ohjelmat ja tuotava esiin ehdotettujen muutosten luonne ja niiden odotetut vaikutukset suositusten ja rahastojen täytäntöönpanoon. Komissio esittää tarvittaessa huomautuksia yhden kuukauden kuluessa kyseisen vastauksen vastaanottamisesta.
4. Jäsenvaltion on toimitettava ehdotus asianomaisten ohjelmien muuttamisesta kahden kuukauden kuluessa 3 kohdassa tarkoitetun vastauksen vastaanottamispäivästä.
5. Jos komissio ei ole esittänyt huomautuksia tai jos komissio toteaa, että kaikki esitetyt huomautukset on otettu asianmukaisesti huomioon, se antaa päätöksen asiaankuuluvien ohjelmien muutosten hyväksymisestä viimeistään neljän kuukauden kuluessa siitä, kun jäsenvaltio on toimittanut ne.

6. Jos jäsenvaltio ei toteuta tuloksellisia toimenpiteitä 1 kohdan mukaisesti tehdyn komission pyynnön johdosta 3 ja 4 kohdassa vahvistetuissa määräajoissa, komissio voi kolmen kuukauden kuluessa 3 kohdassa tarkoitettujen huomautustensa antamisesta tai jäsenvaltion 4 kohdassa tarkoitetun ehdotuksen jättämisestä tehdä neuvostolle ehdotuksen kyseisten ohjelmien tai toimintalinjojen maksujen keskeyttämisestä osittain tai kokonaisuudessaan. Ehdotuksessaan komissio esittää perustelut sille toteamukselle, että jäsenvaltio ei ole toteuttanut tuloksellisia toimenpiteitä. Ehdotusta laatiessaan komissio ottaa huomioon kaikki asiaankuuluvat tiedot ja tarkastelee asianmukaisesti kaikkia näkökohtia ja näkemyksiä, jotka ovat tulleet esille tai jotka on esitetty 14 kohdan mukaisessa jäsennellyssä vuoropuhelussa.

Neuvosto päättää kyseisestä ehdotuksesta täytäntöönpanosäädöksellä. Tätä täytäntöönpanosäädöstä sovelletaan ainoastaan sen hyväksymisen jälkeen toimitettuihin maksatushakemuksiin.

7. Komissio tekee neuvostolle ehdotuksen jäsenvaltion yhden tai useamman ohjelman sitoumusten tai maksujen keskeytyksestä osittain tai kokonaisuudessaan, jos neuvosto katsoo SEUT 126 artiklan 8 tai 11 kohdan mukaisesti, ettei jäsenvaltio ole toteuttanut tuloksellisia toimia liiallisen alijäämänsä korjaamiseksi, paitsi jos se on todennut, että euroalueen tai koko unionin talous on neuvoston asetuksen (EY) N:o 1467/97¹ 3 artiklan 5 kohdassa ja 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa vakavassa taantumassa.

¹ Neuvoston asetus (EY) N:o 1467/97, annettu 7 päivänä heinäkuuta 1997, liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä (EYVL L 209, 2.8.1997, s. 6).

8. Komissio voi tehdä neuvostolle ehdotuksen jäsenvaltion yhden tai useamman ohjelman sitoumusten tai maksujen keskeytyksestä osittain tai kokonaisuudessaan, jos
- a) neuvosto hyväksyy kaksi peräkkäistä suositusta samassa liiallista epätasapainoa koskevassa menettelyssä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1176/2011¹ 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti sillä perusteella, että, jäsenvaltio on toimittanut riittämättömän korjaussuunnitelman;
 - b) neuvosto hyväksyy samassa liiallista epätasapainoa koskevassa menettelyssä asetuksen (EU) N:o 1176/2011 10 artiklan 4 kohdan mukaisesti kaksi peräkkäistä päätöstä, joissa todetaan, että jäsenvaltio ei ole toteuttanut suositeltuja korjaavia toimia;
 - c) komissio toteaa, että jäsenvaltio ei ole toteuttanut asetuksessa (EY) N:o 332/2002² tarkoitettuja toimenpiteitä, ja sen seurauksena päättää olla antamatta lupaa tälle jäsenvaltiolle myönnetyn rahoitustuen maksamiseen;

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1176/2011, annettu 16 päivänä marraskuuta 2011, makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta (EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25).

² Neuvoston asetukset (EY) N:o 332/2002, annettu 18 päivänä helmikuuta 2002, järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille (EYVL L 53, 23.2.2002).

d) neuvosto päättää, että jäsenvaltio ei ole noudattanut Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 472/2013¹ 7 artiklassa tarkoitettua makrotalouden sopeutusohjelmaa tai toteuttanut SEUT 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyssä neuvoston päätöksessä pyydettyjä toimenpiteitä.

9. Etusija annetaan sitoumusten keskeytykselle. Maksut on keskeytettävä ainoastaan silloin, kun pyritään toimien toteuttamiseen välittömästi ja mikäli vaatimuksia on merkittävästi laiminlyöty. Maksujen keskeytystä sovelletaan maksatushakemuksiin, jotka on toimitettu asianomaisten ohjelmien osalta sen päivän jälkeen, jona päätös keskeytyksestä annettiin.

10. Neuvoston katsotaan hyväksyneen komission ehdotuksen päätökseksi sitoumusten keskeytyksestä, jollei se yhden kuukauden kuluessa komission ehdotuksen toimittamisesta hyväksy täytäntöönpanosäädöksellä päätöstä hylätä ehdotus määränemmistöllä.

Sitoumusten keskeytystä sovelletaan rahastoista kyseiselle jäsenvaltiolle annettuihin sitoumuksiin keskeytyspäätöksen hyväksymistä seuraavan vuoden 1 päivästä tammikuuta alkaen.

Neuvosto hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä päätöksen 7 ja 8 kohdassa tarkoitettua maksujen keskeytystä koskevasta komission ehdotuksesta.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 472/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien euroalueen jäsenvaltioiden talouden ja julkisen talouden valvonnan tiukentamisesta (EUVL L 140, 27.5.2013, s. 1).

11. Sitoumusten tai maksujen keskeytyksen on oltava laajuudeltaan ja tasoltaan oikeasuhteinen, ja siinä on noudatettava tasapuolista kohtelua jäsenvaltioiden välillä ja otettava huomioon kyseisen jäsenvaltion taloudellinen ja sosiaalinen tilanne, erityisesti kyseisen jäsenvaltion työttömyysaste ja köyhyyden tai sosiaalisen syrjäytymisen taso unionin keskiarvoon verrattuna ja keskeytyksen vaikutus jäsenvaltion talouteen. Erityisesti on otettava huomioon keskeytyksen vaikutus sellaisiin ratkaisevan tärkeisiin ohjelmiin, joilla pyritään puuttumaan epäsuotuiseseen taloudelliseen tai sosiaaliseen tilanteeseen.
12. Sitoumusten keskeyttäminen voi koskea enintään 25:tä prosenttia sitoumuksista tai 0,25:tä prosenttia nimellisestä bruttokansantuotteesta sen mukaan, kumpi näistä on alhaisempi seuraavissa tapauksissa:
- a) ensimmäinen 7 kohdassa tarkoitettu liiallisia alijäämiä koskevaan menettelyyn liittyvä laiminlyönti;
 - b) ensimmäinen 8 kohdan a alakohdassa tarkoitettu liiallista epätasapainoa koskevan menettelyn mukaiseen korjaussuunnitelmaan liittyvä laiminlyönti;
 - c) 8 kohdan b alakohdassa tarkoitettu liiallista epätasapainoa koskevan menettelyn mukaiseen suositeltuun korjaavaan toimenpiteeseen liittyvä laiminlyönti;
 - d) ensimmäinen 8 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettu laiminlyönti.

Jos laiminlyönnit jatkuvat, sitoumusten keskeytyksen taso voi ylittää ensimmäisessä alakohdassa asetetut enimmäisprosenttimäärät.

13. Neuvosto lopettaa sitoumusten keskeytyksen komission ehdotuksesta seuraavissa tapauksissa:
- a) liiallisia alijäämiä koskeva menettely jätetään lepäämään asetuksen (EY) N:o 1467/97 9 artiklan mukaisesti tai neuvosto on päättänyt SEUT 126 artiklan 12 kohdan mukaisesti kumota liiallisen alijäämään olemassaoloa koskevan päätöksen;
 - b) neuvosto on hyväksynyt asianomaisen jäsenvaltion toimittaman korjaussuunnitelman asetuksen (EU) N:o 1176/2011 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai liiallista epätasapainoa koskeva menettely jätetään lepäämään mainitun asetuksen 10 artiklan 5 kohdan mukaisesti tai neuvosto on päättänyt liiallista epätasapainoa koskevan menettelyn mainitun asetuksen 11 artiklan mukaisesti;
 - c) komissio on todennut, että jäsenvaltio on toteuttanut asetuksessa (EY) N:o 332/2002 tarkoitettuja asianmukaisia toimenpiteitä;
 - d) komissio on todennut, että asianomainen jäsenvaltio on toteuttanut asianmukaiset toimenpiteet toteuttaakseen asetuksen (EU) N:o 472/2013 7 artiklassa tarkoitetun makrotalouden sopeutusohjelman tai SEUT 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyssä neuvoston päätöksessä pyydyt toimenpiteet.

Sen jälkeen, kun neuvosto on lopettanut sitoumusten keskeytyksen, komissio budjetoit keskeytetyt sitoumukset uudelleen asetuksen (EU, Euratom) 2020/2093 6 artiklan mukaisesti.

Keskeytettyjä sitoumuksia ei voida budjetoida uudelleen vuoden 2027 jälkeen.

Sitoumusten vapauttamisen 105 artiklan mukainen määräaika alkaa uudelleen budjetoidun määrän osalta siitä vuodesta, jona keskeytetty sitoumus on budjetoitu uudelleen.

Neuvosto tekee komission ehdotuksesta päätöksen maksujen keskeytyksen lopettamisesta, jos ensimmäisessä alakohdassa asetetut sovellettavat edellytykset täyttyvät. Komission ehdotus päätökseksi maksujen keskeytyksen lopettamisesta katsotaan neuvoston hyväksymäksi, ellei neuvosto päättää täytäntöönpanosäädöksellä hylätä tällaista ehdotusta määräenemmistöllä yhden kuukauden kuluessa komission esityksen antamisesta.

14. Komissio pitää Euroopan parlamentin ajan tasalla tämän artiklan täytäntöönpanosta. Erityisesti komissio ilmoittaa välittömästi Euroopan parlamentille, kun jokin 6, 7 tai 8 kohdassa säädetty edellytys täyttyy jonkin jäsenvaltion osalta, ja esittää yksityiskohtaista tietoa rahastoista ja ohjelmista, jotka voitaisiin keskeyttää.

Euroopan parlamentti voi pyytää komission käymään jäseneltyä vuoropuhelua tämän artiklan soveltamisesta ja ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tietojen välittämisestä.

Komissio toimittaa keskeytystä koskevan ehdotuksen tai tällaisen keskeytyksen lopettamista koskevan ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viipymättä ehdotuksen hyväksymisen jälkeen. Euroopan parlamentti voi pyytää komissiota selvittämään ehdotuksensa perustelut.

15. Komissio tarkastelee 31 päivään joulukuuta 2025 mennessä uudelleen tämän artiklan soveltamista. Se laatii tätä varten kertomuksen, jonka se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ja liittää siihen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen.
16. Jos unionin sosiaalinen tai taloudellinen tilanne muuttuu merkittävästi, komissio voi tehdä ehdotuksen tämän artiklan soveltamisen tarkastelemiseksi uudelleen tai Euroopan parlamentti tai neuvosto voi pyytää komissiota esittämään tällaisen ehdotuksen SEUT 225 tai 241 artiklan mukaisesti.
17. Tätä artiklaa ei sovelleta ESF+:aan, AMIF:iin, ISF:ään, BMVI:hin tai Interreg-ohjelmiin.

20 artikla

Väliaikaiset toimenpiteet rahastojen käyttämiseksi poikkeuksellisissa tai epätavallisissa olosuhteissa

1. Jos neuvosto on [tämän asetuksen voimaantulopäivän] jälkeen todennut asetuksen (EY) N:o 1466/97¹ 5 artiklan 1 kohdan kymmenennessä alakohdassa, 6 artiklan 3 kohdan neljännessä alakohdassa, 9 artiklan 1 kohdan kymmenennessä alakohdassa ja 10 artiklan 3 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitetun sellaisen epätavallisen tapahtuman esiintymisen, johon yksi tai useampi jäsenvaltio ei voi vaikuttaa ja jolla on merkittävää vaikutusta julkisen talouden rahoitusasemaan, tai euroalueen tai koko unionin talouden vakavan taantuman taikka asetuksen (EY) N:o 1467/97 3 artiklan 5 kohdassa ja 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen sellaisten odottamattomien haitallisten taloudellisten tapahtumien esiintymisen, jotka vaikuttavat huomattavan epäsuotuisasti julkiseen talouteen, komissio voi täytäntöönpanopäätöksellä ja enintään 18 kuukauden ajaksi toteuttaa yhden tai useamman seuraavista toimenpiteistä edellyttäen, että ne ovat ehdottoman tarpeellisia kyseisiin poikkeuksellisiin tai epätavanomaisiin olosuhteisiin vastaamiseksi:
 - a) poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 112 artiklan 3 ja 4 kohdassa sekä [EMKVR-asetuksen] 40 artiklassa, [AMIF-asetuksen] 15 artiklassa, [ISF-asetuksen] 12 artiklassa ja [BMVI-asetuksen] 12 artiklassa säädetään, komissio voi yhden tai useamman asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä korottaa välimaksuja 10 prosenttiyksikköä sovellettavaa yhteisrahoitusosuutta suuremmaksi enintään 100 prosenttiin;

¹ Neuvoston asetus (EY) N:o 1466/97, annettu 7 päivänä heinäkuuta 1997, julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta (EYVL L 209, 2.8.1997, s. 1).

- b) poiketen siitä, mitä 63 artiklan 6 kohdassa säädetään, komissio voi sallia jäsenvaltion viranomaisten valita tuen kohteiksi toimet, jotka on saatettu fyysisesti päätökseen tai toteutettu kokonaisuudessaan ennen kuin ohjelmaan liittyvä rahoitushakemus on jätetty hallintoviranomaiselle, jos toimi on toteutettu poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi;
- c) poiketen siitä, mitä 63 artiklan 7 kohdassa säädetään, komissio voi päättää, että poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi toteutettujen toimien menot ovat tukikelpoisia siitä päivästä, jona neuvosto on vahvistanut kyseisten olosuhteiden esiintymisen;
- d) poiketen siitä, mitä 41 artiklan 6 kohdassa, 42 artiklan 1 kohdassa, 44 artiklan 2 kohdassa ja 49 artiklan 3 kohdassa säädetään, komissio voi pidentää määräaikoja, joiden kuluessa asiakirjat ja tiedot on toimitettava komissiolle, enintään 3 kuukaudella.

2. Komissio tiedottaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän artiklan täytäntöönpanosta. Jos yksi 1 kohdassa esitetyistä edellytyksistä täyttyy, komissio ilmoittaa välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle tilannearvionsa ja suunnittelemansa jatkotoimet.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi pyytää komissiota käymään jäsenneltyä vuoropuhelua tämän artiklan soveltamisesta. Komissio ottaa tilannetta arvioidessaan ja jatkotoimia suunnitellessaan asianmukaisesti huomioon jäsennellyssä vuoropuhelussa muodostetut kannat ja esitetyt näkemykset.

4. Jos väliaikaisten toimenpiteiden toteuttamiseen johtaneet erityiset olosuhteet ovat 1 kohdassa tarkoitetun 18 kuukauden jälkeen vielä olemassa, komissio arvioi tilanteen uudelleen ja esittää tarvittaessa tämän asetuksen muuttamisesta lainsäädäntöehdotuksen, jossa säädetään tarvittavasta joustosta näihin olosuhteisiin puuttumiseksi.
5. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 1 kohdan mukaisesti hyväksytystä täytäntöönpanopäätöksestä viipymättä ja viimeistään kahden työpäivän kuluessa sen hyväksymisestä.

III OSASTO OHJELMATYÖ

I LUKU

Rahastoja koskevat yleiset säännökset

21 artikla

Ohjelmien valmistelu ja toimittaminen

1. Jäsenvaltioiden on laadittava yhteistyössä 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kumppanien kanssa ohjelmia, joilla rahastoja pannaan täytäntöön 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2027 välisellä kaudella.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava ohjelmat komissiolle viimeistään kolmen kuukauden kuluttua kumppanuussopimuksen toimittamisesta. AMIF:n, ISF:n ja BMVI:n osalta jäsenvaltiot toimittavat ohjelmat komissiolle viimeistään kolmen kuukauden kuluttua tämän asetuksen tai asiaankuuluvan rahastokohtaisen asetuksen voimaantulosta sen mukaan, kumpi näistä on myöhempi.
3. Jäsenvaltioiden on laadittava ohjelmat liitteessä V esitetyn ohjelmamallin mukaisesti. AMIF:n, ISF:n ja BMVI:n osalta jäsenvaltioiden on laadittava ohjelmat liitteessä VI esitetyn ohjelmamallin mukaisesti.
4. Jos Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/42/EY¹ mukaisesti laaditaan ympäristöselostus, se on julkaistava tämän asetuksen 49 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla ohjelman verkkosivustolla.

22 artikla

Ohjelmien sisältö

1. Kussakin ohjelmassa on esitettävä strategia, jonka mukaisesti ohjelmalla edistetään toimintapoliittisia tavoitteita tai JTF:n erityistavoitetta ja sen tuloksista tiedotetaan.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/42/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2001, tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista (EYVL L 197, 21.7.2001, s. 30).

2. Ohjelman on koostuttava yhdestä tai useammasta toimintalinjasta. Kunkin toimintalinjan on vastattava yhtä toimintapoliittista tavoitetta, JTF:n erityistavoitetta tai 36 artiklan 4 kohdan tai 37 artiklan mukaisesti toteutettua teknistä apua. Toimintalinja voi saada tukea yhdestä tai useammasta rahastosta, paitsi jos se saa tukea JTF:stä tai jos se koskee 36 artiklan 4 kohdan tai 37 artiklan mukaisesti toteutettua teknistä apua. Toimintapoliittista tavoitetta vastaavan toimintalinjan on koostuttava yhdestä tai useammasta erityistavoitteesta. Yhtä toimintapoliittista tavoitetta tai JTF:n erityistavoitetta voi vastata yksi tai useampi toimintalinja.

AMIF:stä, ISF:stä ja BMVI:stä tuettavien ohjelmien on saatava tukea yhdestä rahastosta ja sisällettävä erityistavoitteita sekä tekniseen apuun liittyviä erityistavoitteita.

3. Kussakin ohjelmassa on esitettävä seuraavat:

- a) tärkeimpiä haasteita koskeva tiivistelmä, jossa otetaan huomioon seuraavat:
- i) taloudelliset, sosiaaliset ja alueelliset erot sekä eriarvoisuus, paitsi EMKVR:stä tuettavien ohjelmien osalta;
 - ii) markkinoiden toimintapuutteet;
 - iii) investointitarpeet ja täydentävyys sekä synergiat muiden tukimuotojen kanssa;

- iv) asiaankuuluvissa maakohtaisissa suosituksissa, kyseisen jäsenvaltion asiaankuuluvissa kansallisissa tai alueellisissa strategioissa, mukaan lukien sen yhdenmukainen kansallinen energia- ja ilmastosuunnitelma, ja ottaen huomioon Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin periaatteet, sekä AMIF:n, ISF:n ja BMVI:n osalta muissa jäsenvaltiolle osoitetuissa unionin aiheellisissa suosituksissa yksilöidyt haasteet;
- v) hallinnollisiin toimintaedellytyksiin ja hallintoon liittyvät haasteet sekä yksinkertaistamistoimenpiteet;
- vi) tarvittaessa yhdenmukainen lähestymistapa vastattaessa väestörakenteeseen liittyviin haasteisiin;
- vii) aiemmat kokemukset;
- viii) makroalue- ja merialuestrategiat, jos jäsenvaltiot ja alueet osallistuvat niihin;
- ix) AMIF:stä, ISF:stä ja BMVI:stä tuettavien ohjelmien osalta edistyminen asiaankuuluvan unionin säännösten ja asiaankuuluvien unionin toimintasuunnitelmien täytäntöönpanossa ja perustelu erityistavoitteiden valinnalle;
- x) JTF:stä tuettavien ohjelmien osalta alueellisissa oikeudenmukaista siirtymää koskevissa suunnitelmissa määritetyt siirtymähaasteet;

Edellä olevaa i, ii ja viii alakohtaa ei sovelleta AMIF:stä, ISF:stä eikä BMVI:stä tuettaviin ohjelmiin.

- b) perustelut valituille toimintapoliittisille tavoitteille, niitä vastaaville toimintalinjoille, erityistavoitteille ja tukimuodoille;
- c) erityistavoitteet kunkin toimintalinjan osalta teknistä apua lukuun ottamatta;
- d) kunkin erityistavoitteen osalta seuraavat:
 - i) tavoitetta koskevien toiminnan tyyppit ja niiden odotettu vaikutus kyseisiin erityistavoitteisiin ja soveltuvin osin makroalue- ja merialuestrategioihin sekä alueellisiin oikeudenmukaista siirtymää koskeviin suunnitelmiin, joita tuetaan JTF:stä;
 - ii) tuotos- ja tulosindikaattorit sekä vastaavat välitavoitteet ja tavoitteet;
 - iii) pääasialliset kohderyhmät;
 - iv) toimenpiteet, joilla taataan yhdenvertaisuus, osallistavuus ja syrjimättömyys;
 - v) erityiset kohdealueet, mukaan lukien suunnitelmat käyttää yhdennettyjä alueellisia investointeja, yhteisölähtöistä paikallista kehittämistä tai muita alueellisia välineitä;
 - vi) alueiden väliset, rajatylittävät ja valtioiden väliset toimet, joissa tuensaajia sijaitsee vähintään yhdessä muussa jäsenvaltiossa tai tapauksesta riippuen unionin ulkopuolella;

- vii) rahoitusvälineiden suunniteltu käyttö;
 - viii) tukitoimityypit ja suunniteltujen määrärahojen alustava jakautuminen tukitoimityyppien mukaan;
 - ix) JTF:n erityistavoitteen osalta EAKR:n ja ESR+:n määrärahoista 27 artiklan mukaisesti siirrettävien määrien perustelut sekä niiden erittely alueluokittain ottaen huomioon alueellisissa oikeudenmukaista siirtymää koskevissa suunnitelmissa tarkoitetut tukitoimityypit;
- e) kunkin toimintalinjan yhteydessä 36 artiklan 4 kohdan mukaisesti toteutetun teknisen avun osalta
- i) tavoitetta koskevien toimien tyypit;
 - ii) tuotosindikaattorit sekä vastaavat välitavoitteet ja tavoitteet;
 - iii) pääasialliset kohderyhmät;
 - iv) tukitoimityypit ja suunniteltujen määrärahojen alustava jakautuminen tukitoimityyppien mukaan;
- f) teknisen avun suunniteltu käyttö tapauksen mukaan 37 artiklan mukaisesti sekä asiaankuuluvat tukitoimityypit;

- g) rahoitussuunnitelma, joka sisältää seuraavat:
- i) taulukko, jossa eritellään kokonaismäärärahat kunkin rahaston ja tarvittaessa kunkin alueluokan osalta koko ohjelmakauden ajalta ja vuosikohtaisesti, mukaan lukien 26 tai 27 artiklan nojalla siirretyt määrät;
 - ii) EAKR:stä, ESR+:sta, koheesiorahastosta ja JTF:stä tuettujen ohjelmien osalta taulukko, jossa eritellään kunkin toimintalinjan kokonaismäärärahat rahastoittain ja tapauksen mukaan alueluokittain sekä kansallinen rahoitusosuus ja tieto siitä, koostuuko se julkisista tai yksityisistä rahoitusosuuksista tai molemmista;
 - iii) EMKVR:stä tuettavien ohjelmien osalta taulukko, jossa eritellään kunkin erityistavoitteen osalta rahastosta ja kansallisesta rahoitusosuudesta saadun tuen kokonaismäärärahat;
 - iv) AMIF:stä, ISF:stä ja BMVI:stä tuettavien ohjelmien osalta taulukko, jossa eritellään kunkin erityistavoitteen osalta kokonaismäärärahat toimitusmuotoittain sekä kansallinen rahoitusosuus ja tieto siitä, koostuuko se julkisista vai yksityisistä rahoitusosuuksista vai molemmista;
- h) toimenpiteet, jotka on toteutettu sen varmistamiseksi, että 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut asianomaiset kumppanit osallistuvat ohjelman laatimiseen, sekä näiden kumppanien rooli ohjelman toteuttamisessa, seurannassa ja arvioinnissa;

- i) kunkin 15 artiklan ja liitteiden III ja IV mukaisesti laaditun, valittuun erityistavoitteeseen liitetyn mahdollistavan edellytyksen osalta arvio siitä, onko mahdollistava edellytys täytynyt ohjelman toimittamispäivänä;
- j) ohjelman viestintää ja näkyvyyttä koskeva suunniteltu lähestymistapa, jossa määritellään tavoitteet, kohdeyleisöt, viestintäkanavat, tarvittaessa mukaan lukien näkyvyys sosiaalisessa mediassa, suunniteltu budjetti ja asiaankuuluvat seuranta- ja arviointi-indikaattorit;
- k) ohjelmaviranomaiset ja elin tai 36 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen teknisen avun osalta tapauksen mukaan elimet, jotka saavat komission suorittamat maksut.

Tämän kohdan a alakohdan i, ii ja viii alakohtaa ei sovelleta ohjelmiin, joilla ainoastaan tuetaan ESR+-asetuksen 4 artiklan 1 kohdan m alakohdassa asetettua erityistavoitetta.

Tämän kohdan d alakohtaa ei sovelleta ESR+-asetuksen 4 artiklan 1 kohdan m alakohdassa asetettuun erityistavoitteeseen.

EAKR:stä, koheesiorahastosta, ESR+:sta, JTF:stä ja EMKVR:stä tuettavan ohjelman yhteydessä on toimitettava tiedoksi luettelo suunnitelluista strategisesti tärkeistä toimista ja niiden aikataulu.

Jos k alakohdan mukaisesti on nimetty useampi kuin yksi elin, joka saa maksuja komissiolta, jäsenvaltion on ilmoitettava korvattujen määrien jako kyseisten elinten välillä.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdan b–e alakohdassa säädetään, AMIF:stä, ISF:stä ja BMVI:stä tuettavien ohjelmien kunkin erityistavoitteen osalta on esitettävä seuraavat:
- a) kuvaus alkutilanteesta, haasteista ja rahaston tukemista toimenpiteistä;
 - b) viittaus *täytäntöönpanotoimiin*;
 - c) alustava luettelo toimista ja niiden odotetusta vaikutuksesta erityistavoitteisiin;
 - d) tapauksen mukaan perustelut operatiiviselle tuelle, erityistoimille, hätäavulle ja AMIF-asetuksen 19 ja 20 artiklassa tarkoitetuille toimille;
 - e) tuotos- ja tulosindikaattorit sekä vastaavat välitavoitteet ja tavoitteet;
 - f) suunniteltujen määrärahojen alustava jakautuminen tukitoimityyppien mukaan.
5. Tukitoimityyppien on perustuttava liitteessä I olevaan luetteloon. EMKVR:stä, AMIF:stä, ISF:stä ja BMVI:stä tuettavien ohjelmien osalta tukitoimityyppien on perustuttava rahastokohtaisissa asetuksissa olevaan luetteloon.
6. EAKR:n, ESR+:n, koheesiorahaston ja JTF:n ohjelmien osalta 3 kohdan g alakohdan ii alakohdassa tarkoitettussa taulukossa on ilmoitettava ainoastaan vuosia 2021–2027 koskevat määrät, joustomäärä mukaan luettuna.

7. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle kaikki sellaiset 3 kohdan ensimmäisen alakohdan k alakohdassa tarkoitettuja tietoja koskevat muutokset, jotka eivät edellytä ohjelman muuttamista.
8. Jäsenvaltioiden on JTF:stä tuettujen ohjelmien osalta toimitettava komissiolle alueelliset oikeudenmukaista siirtymää koskevat suunnitelmat osana ohjelmaa tai ohjelmia tai muuttamista koskevaa pyyntöä.

23 artikla

Ohjelmien hyväksyminen

1. Komissio arvioi ohjelman ja sen yhdenmukaisuuden tämän asetuksen ja rahastokohtaisten asetusten sekä EAKR:n, ESR+:n, koheesiorahaston, JTF:n ja EMKVR:n osalta kumppanuussopimuksen kanssa. Komissio ottaa arvioinnissaan erityisesti huomioon asiaankuuluvat maakohtaiset suositukset, yhdennetyissä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissa yksilöidyt asiaankuuluvat haasteet ja Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin periaatteet ja sen, miten niihin vastataan.
2. Komissio voi esittää huomautuksia kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona jäsenvaltio on toimittanut ohjelman.
3. Jäsenvaltion on tarkasteltava ohjelmaa ottaen huomioon komission esittämät huomautukset.

4. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksellä päätöksen ohjelman hyväksymisestä viimeistään viiden kuukauden kuluttua päivästä, jona jäsenvaltio on toimittanut ohjelman *ensimmäisen* kerran.

24 artikla

Ohjelmien muuttaminen

1. Jäsenvaltio voi toimittaa ohjelman muuttamista koskevan perustellun pyynnön sekä muutetun ohjelman, jossa esitetään kyseisen muutoksen odotettu vaikutus tavoitteiden saavuttamiseen.
2. Komissio arvioi muutoksen ja sen yhdenmukaisuuden tämän asetuksen ja rahastokohtaisten asetusten, myös kansallisen tason vaatimusten kanssa ja voi esittää huomautuksia kahden kuukauden kuluessa muutetun ohjelman toimittamisesta.
3. Jäsenvaltion on tarkasteltava muutettua ohjelmaa ottaen huomioon komission esittämät huomautukset.
4. Komissio antaa päätöksen ohjelman muuttamisen hyväksymisestä viimeistään neljän kuukauden kuluttua siitä, kun jäsenvaltio on toimittanut sen.

5. EAKR:stä, ESR+:sta, koheesiorahastosta ja JTF:stä tuettavien ohjelmien osalta jäsenvaltio voi ohjelmakauden aikana siirtää saman ohjelman saman rahaston eri toimintalinjaan määrän, joka on enintään kahdeksan prosenttia toimintalinjan alkuperäisistä määrärahoista ja enintään neljä prosenttia ohjelman budjetista. EAKR:stä, ESR+:sta ja JTF:stä tuettavien ohjelmien osalta siirto saa koskea ainoastaan saman alueluokan määrärahoja.

EMKVR:stä tuettavien ohjelmien osalta jäsenvaltio voi ohjelmakauden aikana siirtää toiseen erityistavoitteeseen määrän, joka on enintään kahdeksan prosenttia erityistavoitteen alkuperäisistä määrärahoista, 36 artiklan 4 kohdan mukaisesti toteutettu tekninen apu mukaan lukien; AMIF:stä, ISF:stä ja BMVI:stä tuettavien ohjelmien osalta jäsenvaltio voi ohjelmakauden aikana siirtää määrärahoja toimintalinjasta toiseen saman rahaston toimintalinjaan sellaisten toimintatyyppien välillä, joilla on sama prioriteetti, ja lisäksi määrän, joka on enintään 15 prosenttia toimintalinjan alkuperäisistä määrärahoista.

Tällaiset siirrot eivät saa vaikuttaa edellisiin vuosiin. Siirtoja ja niihin liittyviä muutoksia ei pidetä huomattavina eivätkä ne edellytä komission päätöstä ohjelman muuttamisen hyväksymisestä. Niiden on kuitenkin oltava sääntelyyn perustuvien vaatimusten mukaisia, ja seurantakomitean on hyväksyttävä ne etukäteen 40 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti. Jäsenvaltion on tarvittaessa toimitettava komissiolle muutettu versio 22 artiklan 3 kohdan g alakohdan ii, iii tai iv alakohdassa tarkoitettusta taulukosta, tapauksen mukaan yhdessä ohjelman muutosten kanssa.

6. Komission hyväksyntää ei vaadita sellaisten puhtaasti toimituksellisten tai tekstinlaadinnallisten korjausten tekemiseen, jotka eivät vaikuta ohjelman toteuttamiseen. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tällaisista korjauksista.
7. EMKVR:stä tuettavien ohjelmien osalta ohjelmiin tehtävät muutokset, jotka liittyvät indikaattoreiden käyttöönottoon, eivät edellytä komission hyväksyntää.

25 artikla

Yhteinen tuki EAKR:stä, ESR+:sta, koheesiorahastosta ja JTF:stä

1. EAKR, ESR+, koheesiorahasto ja JTF voivat antaa yhdessä tukea Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteen mukaisille ohjelmille.
2. EAKR:stä ja ESR+:sta voidaan rahoittaa täydentävästi ja enintään 15 prosenttiin asti kyseisten rahastojen tuesta tietyn ohjelman kunkin toimintalinjan osalta sellainen toimi tai toimen osa, jonka kustannuksiin voidaan myöntää tukea toisesta rahastosta siihen sovellettavien tukikelpoisuussääntöjen perusteella edellyttäen, että tällaiset kustannukset ovat tarpeen toteuttamisen kannalta. Tätä vaihtoehtoa ei sovelleta EAKR:n ja ESR+:n varoihin, jotka siirretään JTF:ään 27 artiklan mukaisesti.

26 artikla
Määrärahojen siirrot

1. Jäsenvaltiot voivat pyytää kumppanuussopimuksessa tai ohjelman muuttamista koskevassa pyynnössä, jos ohjelman seurantakomitea hyväksyy sen 40 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti, enintään 5 prosentin suuruista siirtoa kunkin rahaston alkuperäisistä kansallisista määrärahoista mihin tahansa muuhun suoraan tai välillisesti hallinnoituun välineeseen, jos välineen perussäädöksessä säädetään tällaisesta mahdollisuudesta.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen siirtojen ja 14 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisten rahoitusosuuksien yhteismäärä saa olla enintään 5 prosenttia kunkin rahaston alkuperäisistä kansallisista määrärahoista.

Jäsenvaltiot voivat myös pyytää kumppanuussopimuksessa tai ohjelman muuttamista koskevassa pyynnössä enintään 5 prosentin siirtoa kunkin rahaston alkuperäisistä kansallisista määrärahoista toiseen rahastoon tai toisiin rahastoihin lukuun ottamatta siirtoja, joista säädetään neljännessä alakohdassa.

Jäsenvaltiot voivat niin ikään pyytää kumppanuussopimuksessa tai ohjelman muuttamista koskevassa pyynnössä enintään 20 prosentin suuruista lisäsiirtoa rahastokohtaisista alkuperäisistä kansallisista määrärahoista EAKR:n, ESR+:n tai koheesiorahaston välillä Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteen mukaisten jäsenvaltion kokonaismäärärahojen puitteissa. Jäsenvaltiot, joiden keskimääräinen työttömyysaste vuosina 2017–2019 oli alle 3 prosenttia, voivat pyytää enintään 25 prosentin suuruista lisäsiirtoa alkuperäisistä kansallisista määrärahoista.

2. Siirretyt määrärahat on otettava käyttöön sen rahaston tai välineen sääntöjen mukaisesti, johon ne on siirretty, ja jos ne on siirretty välineisiin, joita hallinnoidaan suoraan tai välillisesti, kyseistä jäsenvaltiota hyödyttävällä tavalla.
3. Ohjelman muuttamista koskevissa pyynnöissä on esitettävä siirretty kokonaismäärä kunkin vuoden osalta rahastoittain ja tapauksen mukaan alueluokittain, ja pyynnot on perusteltava asianmukaisesti saavutettavan täydentävyyden ja vaikutuksen osalta ja niihin on liitettävä muutettu ohjelma tai muutetut ohjelmat 24 artiklan mukaisesti.
4. Komission on asianomaista jäsenvaltiota kuultuaan vastustettava pyyntöä siirtää määrärahoja tietyn ohjelman muuttamisen yhteydessä, jos tällainen siirto vaarantaisi sen ohjelman tavoitteiden saavuttamisen, josta määrärahoja on tarkoitus siirtää.

Komission on myös vastustettava pyyntöä, jos se katsoo, että jäsenvaltio ei ole perustellut siirtoa riittävästi saavutettavien tulosten tai sen osalta, miten se edistää varoja saavan rahaston taikka suoraan tai välillisesti hallinnoitavan välineen tavoitteita.
5. Kun siirtämistä koskeva pyyntö koskee ohjelman muuttamista, ainoastaan tulevien kalenterivuosien varoja voidaan siirtää.

6. JTF:n varoja, mukaan lukien EAKR:stä ja ESR+:sta 27 artiklan mukaisesti siirretyt varat, ei saa siirtää muihin rahastoihin tai välineisiin tämän artiklan 1–5 kohdan nojalla.

JTF ei voi vastaanottaa 1–5 kohdan mukaisia siirtoja.

7. Jos komissio ei ole tehnyt suoran tai välillisen hallinnonin puitteissa oikeudellista sitoumusta 1 kohdan mukaisesti siirrettyjen varojen osalta, vastaavat sitomattomat varat voidaan siirtää takaisin siihen rahastoon, josta ne oli alun perin siirretty, ja osoittaa yhteen tai useampaan ohjelmaan.

Tätä varten jäsenvaltion on toimitettava ohjelman muuttamista koskeva pyyntö 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti viimeistään neljä kuukautta ennen varainhoitoasetuksen 114 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyä sitoumusten määräaika.

8. Varat, jotka on siirretty takaisin siihen rahastoon, josta ne oli alun perin siirretty, ja osoitettu yhteen tai useampaan ohjelmaan, on otettava käyttöön tämän asetuksen ja rahastokohtaisten asetusten sääntöjen mukaisesti siitä päivästä, jona ohjelman muuttamista koskeva pyyntö on toimitettu.
9. Niiden varojen osalta, jotka on tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti siirretty takaisin siihen rahastoon, josta ne oli alun perin siirretty, ja osoitettu johonkin ohjelmaan, 105 artiklan 1 kohdassa määritelty talousarviositoumusten vapauttamisen määräaika alkaa sen vuoden aikana, jona vastaavat talousarviositoumukset tehdään.

27 artikla

Varojen siirto EAKR:stä ja ESR+:sta JTF:ään

1. Jäsenvaltiot voivat pyytää vapaaehtois pohjalta, että JTF-asetuksen 3 artiklan mukaisesti Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteen puitteissa JTF:ssä käytettävissä olevia varoja täydennetään EAKR:stä, ESR+:sta tai näiden yhdistelmästä saatavilla olevilla niille alueluokille kohdennetuilla varoilla, joissa asianomainen alue sijaitsee. JTF:ään siirrettyjen EAKR- ja ESR+ -varojen yhteismäärä saa olla enintään kolminkertainen 110 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettuun JTF-tuen määrään nähden. EAKR:stä ja ESR+:sta siirrettävät varat eivät saa ylittää 15:tä prosenttia asianomaisen jäsenvaltion EAKR- ja ESR+-määrärahoista. Jäsenvaltioiden on esitettävä kyseisissä pyynnöissä kokonaismäärä kunkin vuoden osalta alueluokittain.
2. EAKR:stä ja ESR+:sta tehtävissä varojen siirroissa JTF:stä tuettuun toimintalinjaan tai tuettuihin toimintalinjoihin on otettava huomioon tukitoimityypit ohjelmasta 22 artiklan 3 kohdan d alakohdan ix alakohdan nojalla annettavien tietojen mukaisesti. Tällaisia siirtoja on pidettävä lopullisina.
3. JTF:n varoja, mukaan lukien EAKR:stä ja ESR+:sta siirrettävät varat, on käytettävä tässä asetuksessa ja JTF-asetuksessa säädettyjen sääntöjen mukaisesti. EAKR- ja koheesiorahastoasetuksessa ja ESR+-asetuksessa säädettyjä sääntöjä ei sovelleta 1 kohdan mukaisesti siirrettäviin EAKR:n ja ESR+:n varoihin.

II LUKU

Alueellinen kehitys

28 artikla

Yhdennetty alueellinen kehitys

Jos jäsenvaltio tukee yhdennettyä alueellista kehitystä, sen on tehtävä tämä alueellisten tai paikallisten kehitysstrategioiden kautta jossakin seuraavista muodoista:

- a) yhdennetyt alueelliset investoinnit;
- b) yhteisölähtöinen paikallinen kehittäminen; tai
- c) muu alueellinen väline jäsenvaltion suunnittelemien aloitteiden tukemiseksi.

Jäsenvaltion on huolehdittava asianomaisten rahastojen välisestä johdonmukaisuudesta ja koordinoinnista toteuttaessaan useamman kuin yhden rahaston alueellisia tai paikallisia kehitysstrategioita.

29 artikla

Alueelliset strategiat

1. Edellä olevan 28 artiklan a tai c alakohdan nojalla toteutettavien alueellisten strategioiden on sisällettävä seuraavat osatekijät:
 - a) strategian kattama maantieteellinen alue;

- b) analyysi alueen kehittämistarpeista ja -mahdollisuuksista, mukaan lukien taloudellisten, sosiaalisten ja ympäristöulottuvuuksien yhteydet;
- c) kuvaus yhdennetystä lähestymistavasta alueen havaittujen kehitystarpeiden ja -mahdollisuuksien käsittelemiseksi;
- d) kuvaus kumppaneiden 8 artiklan mukaisesta osallistumisesta strategian laatimiseen ja täytäntöönpanoon.

Niihin voi sisältyä myös luettelo tuettavista toimista.

2. Alueellisten strategioiden on oltava asiaankuuluvien alueellisten viranomaisten tai elinten vastuulla. Strategioiden kattamia alueita koskevia olemassa olevia strategia-asiakirjoja voidaan käyttää alueellisia strategioita varten.
3. Jos alueelliseen strategiaan ei ole sisällytetty luetteloa tuettavista toimista, asiaankuuluvien alueellisten viranomaisten tai elinten on valittava toimet tai osallistuttava niiden valintaan.
4. Alueellisia strategioita laatiessaan 2 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten tai elinten on tehtävä yhteistyötä asiasta vastaavien hallintoviranomaisten kanssa kyseisestä ohjelmasta tuettavien toimien soveltamisalan määrittämiseksi.

Valittujen toimien on oltava alueellisen strategian mukaisia.

5. Jos alueellinen viranomainen tai elin hoitaa muita hallintoviranomaisen tehtäviä kuin toimien valintaa, hallintoviranomaisen on nimettävä kyseinen viranomainen välittäväksi toimielimeksi.
6. Alueellisten strategioiden laatimiseen ja suunnitteluun voidaan myöntää tukea.

30 artikla

Yhdennetyt alueelliset investoinnit

Jos 29 artiklassa tarkoitettuun täytäntöönpantavaan alueelliseen strategiaan liittyy investointeja, joita tuetaan yhdestä tai useammasta rahastosta, useammasta kuin yhdestä ohjelmasta tai saman ohjelman useammasta kuin yhdestä toimintalinjasta, toimenpiteet voidaan toteuttaa yhdennettynä alueellisena investointina.

31 artikla

Yhteisölähtöinen paikallinen kehittäminen

1. EAKR:stä, ESR+:sta, JTF:stä ja EMKVR:stä on tuettava yhteisölähtöistä paikallista kehittämistä, jos jäsenvaltio katsoo sen olevan aiheellista 28 artiklan mukaisesti.
2. Jäsenvaltion on varmistettava, että yhteisölähtöisessä paikallisessa kehittämisessä on seuraavat piirteet:
 - a) se keskittyy aluetasoa pienempiin yksiköihin;
 - b) sitä toteuttavat paikalliset toimintaryhmät, jotka muodostuvat paikallisten yksityisten ja julkisten sosioekonomisten etujen edustajista ja joissa yksikään yksittäinen eturyhmä ei hallitse päätöksentekoa;

- c) sitä toteutetaan strategioiden kautta 32 artiklan mukaisesti;
 - d) se tukee verkostoitumista, saavutettavuutta, innovatiivisuutta paikallisissa oloissa ja tarvittaessa yhteistyötä muiden alueellisten toimijoiden kanssa.
3. Jos 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja strategioita voidaan tukea useammasta kuin yhdestä rahastosta, asianomaisten hallintoviranomaisten on järjestettävä strategioita koskeva yhteinen valintamenettely ja perustettava kaikkien asianomaisten rahastojen yhteinen komitea seuraamaan strategioiden täytäntöönpanoa. Asianomaiset hallintoviranomaiset voivat valita yhden kyseisistä rahastoista antamaan tukea kaikkiin kyseisiin strategioihin liittyviin, 34 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettuihin valmistelu-, hallinto- ja toiminnanedistämiskustannuksiin.
 4. Jos tällaisen strategian täytäntöönpano edellyttää tukea useammasta kuin yhdestä rahastosta, asianomaiset hallintoviranomaiset voivat valita yhden kyseisistä rahastoista päärahastoksi.
 5. Kyseiseen strategiaan sovelletaan päärahaston sääntöjä samalla kun noudatetaan kunkin strategian tukemiseen osallistuvan rahaston soveltamisalaa ja tukikelpoisuussääntöjä. Muiden rahastojen viranomaisten on nojaututtava päärahaston toimivaltaisen viranomaisen tekemiin päätöksiin ja hallinnon varmennuksiin.
 6. Päärahaston viranomaisen on annettava muiden rahastojen viranomaisille tietoja, joita seuranta ja maksujen suorittaminen rahastokohtaisissa asetuksissa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti edellyttää.

32 artikla

Yhteisölähtöiset paikalliset kehittämisstrategiat

1. Asianomaisten hallintoviranomaisten on varmistettava, että jokaisessa 31 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettussa strategiassa esitetään seuraavat osatekijät:
 - a) strategian maantieteellinen kohdealue ja väestömäärä;
 - b) prosessi, jonka mukaisesti paikallisyhteisö on osallistunut strategian kehittämiseen;
 - c) analyysi alueen kehittämistarpeista ja -mahdollisuuksista;
 - d) strategian tavoitteet, mukaan lukien mitattavissa olevat tulostavoitteet, ja niihin liittyvät suunnitellut toimet;
 - e) hallintoa, seuranta ja arviointia koskevien järjestelyjen kuvaus, jossa osoitetaan, että paikallisella toimintaryhmällä on valmiudet strategian täytäntöönpanoon;
 - f) rahoitussuunnitelma, mukaan lukien kunkin asianomaisen rahaston, myös tarvittaessa maaseuturahaston, ja kunkin ohjelman määrärahojen suunniteltu jako.

Strategia voi käsittää myös kustakin rahastosta rahoitettavia toimenpiteiden ja toimien tyyppejä.

2. Asianomaisten hallintoviranomaisten on määriteltävä kyseisten strategioiden valintaperusteet, perustettava komitea toteuttamaan valinta ja hyväksyttävä komitean valitsemat strategiat.

3. Asianomaisten hallintoviranomaisten on saatettava ensimmäinen valintakierros päätökseen ja varmistettava, että valitut paikalliset toimintaryhmät pystyvät täyttämään 33 artiklan 3 kohdan mukaiset tehtävänsä, 12 kuukauden kuluessa kyseisen ohjelman hyväksyvän päätöksen antamispäivästä tai, jos kyse on useammasta kuin yhdestä rahastosta tuettavista strategioista, 12 kuukauden kuluessa viimeisen asianomaisen ohjelman hyväksyvän päätöksen antamispäivästä.
4. Strategian hyväksymispäätöksessä on vahvistettava kunkin rahaston ja ohjelman määrärahat sekä ohjelman tai ohjelmien mukaisiin hallinto- ja valvontatehtäviin liittyvät vastuut.

33 artikla

Paikalliset toimintaryhmät

1. Paikallisten toimintaryhmien on suunniteltava ja pantava täytäntöön 31 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetut strategiat.
2. Hallintoviranomaisten on varmistettava, että paikalliset toimintaryhmät ovat osallistavia ja että ne joko valitsevat ryhmästä yhden kumppanin, joka toimii vetäjänä hallinnollisissa ja taloudellisissa asioissa, tai kuuluvat oikeudellisesti järjestettyyn yhteiseen rakenteeseen.
3. Yksinomaan paikallisten toimintaryhmien on huolehdittava seuraavista tehtävistä:
 - a) parannetaan paikallisten toimijoiden valmiuksia kehittää ja panna täytäntöön toimia;

- b) suunnitellaan syrjimätön ja avoin valintamenettely ja sen perusteet siten, että vältetään eturistiriidat ja varmistetaan, ettei yksikään yksittäinen eturyhmä hallitse valintapäätöksiä;
 - c) laaditaan ja julkaistaan ehdotuspyyntöjä;
 - d) valitaan toimet ja vahvistetaan tuen määrä sekä tehdään ehdotukset elimelle, joka vastaa tukikelpoisuuden lopullisesta tarkistamisesta ennen hyväksyntää;
 - e) seurataan edistymistä strategian tavoitteiden saavuttamisessa;
 - f) arvioidaan strategian täytäntöönpanoa.
4. Jos paikalliset toimintaryhmät hoitavat sellaisia 3 kohdan soveltamisalaan kuulumattomia tehtäviä, jotka kuuluvat hallintoviranomaisen tai, kun maaseuturahasto on valittu päärahastoksi, maksajaviraston vastuulle, hallintoviranomaisen on nimettävä kyseiset paikalliset toimintaryhmät välittäviksi toimielimiksi rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.
5. Paikallinen toimintaryhmä voi olla tuensaaja ja se voi panna toimia täytäntöön strategian mukaisesti edellyttäen, että se noudattaa tehtävien eriyttämisen periaatetta.

34 artikla

Rahastoista yhteisölähtöiseen paikalliseen kehittämiseen myönnettävä tuki

1. Jäsenvaltion on varmistettava, että yhteisölähtöiseen paikalliseen kehittämiseen rahastoista myönnettävä tuki kattaa
 - a) valmiuksien kehittämisen ja valmistelevat toimenpiteet, joilla tuetaan strategian suunnittelua ja tulevaa täytäntöönpanoa;
 - b) strategian puitteissa valittujen toimien täytäntöönpanon, mukaan lukien yhteistyötoimenpiteet ja niiden valmistelu;
 - c) strategian ja sen toiminnan edistämisen hallinnoinnin, seurannan ja arvioinnin, mukaan lukien sidosryhmien välisen yhteydenpidon helpottaminen.
2. Tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun tuen on oltava tukikelpoista riippumatta siitä, valitaanko strategia myöhemmin rahoituksen saajaksi.

Tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu tuki saa olla enintään 25 prosenttia strategian julkisen rahoitusosuuden kokonaismäärästä.

III LUKU

Tekninen apu

35 artikla

Komission aloitteesta annettava tekninen apu

1. Rahastoista voidaan komission aloitteesta tukea kaikkia tämän asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiä valmistelu-, seuranta-, valvonta-, tarkastus- ja arviointitoimia, viestintätoimia, joihin kuuluu myös unionin poliittisia prioriteetteja koskeva ulkoinen tiedotustoiminta, näkyvyyttä lisääviä toimia ja kaikkia hallinnollisia ja teknisen avun toimenpiteitä, tarvittaessa kolmansien maiden kanssa.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet voivat käsittää erityisesti seuraavat:
 - a) hankkeiden valmisteluun ja arviointiin annettava apu;
 - b) institutionaalisten ja hallinnollisten valmiuksien lisäämiseen myönnettävä tuki rahastojen hallinnoinnin tehokkuuden parantamiseksi;
 - c) tutkimukset, jotka liittyvät rahastojen koskevaan komission raportointiin sekä koheesiokertomukseen;
 - d) rahastojen analysointiin, hallintointiin, seurantaan, täytäntöönpanoon ja niitä koskevaan tietojenvaihtoon liittyvät toimenpiteet sekä toimenpiteet, jotka liittyvät valvontajärjestelmien sekä teknisen ja hallinnollisen avun täytäntöönpanoon;

- e) rahastojen nykyistä ja tulevaa toimintaa käsittelevät arvioinnit, asiantuntijareportit, tilastot ja selvitykset, myös yleisluonteiset;
- f) toimenpiteet tietojen levittämiseksi, tarvittaessa verkostoitumisen tukemiseksi, erityisesti rahastojen tuella aikaan saatavia tuloksia ja sen tuottamaa lisäarvoa koskevien viestintätoimien toteuttamiseksi, tietoisuuden lisäämiseksi sekä yhteistyön ja kokemusten vaihdon edistämiseksi, myös kolmansien maiden kanssa;
- g) hallinnossa, seurannassa, tarkastuksessa, valvonnassa ja arvioinnissa käytettävien tietokonejärjestelmien käyttöönotto, toiminta ja keskinäiset yhteydet;
- h) toimenpiteet arviointimenetelmien ja arviointikäytäntöjä koskevan tiedonvaihdon parantamiseen;
- i) tarkastuksiin liittyvät toimenpiteet;
- j) investointien suunnittelua, rahoitustarpeita, rahoitusvälineiden valmistelua, suunnittelua ja täytäntöönpanoa, yhteisiä toimintasuunnitelmia ja suurhankkeita koskevien kansallisten ja alueellisten valmiuksien vahvistaminen;
- k) hyvien käytäntöjen jakaminen, jotta autetaan jäsenvaltioita parantamaan asianomaisten 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kumppaneiden ja niiden kattojärjestöjen valmiuksia.

3. Komissio osoittaa vähintään 15 prosenttia komission aloitteesta annettavaan tekniseen apuun tarkoitettuista resursseista yleisölle suunnatun viestinnän tehostamiseen ja komission aloitteesta toteutettavien viestintätoimien välisen synergian vahvistamiseen laajentamalla tuloksia koskevaa tietopohjaa etenkin tehostamalla tietojen keruuta ja levittämistä, laatimalla arviointeja ja raportteja sekä erityisesti korostamalla rahastojen osuutta kansalaisten elämänlaadun parantamiseen ja lisäämällä rahastojen tuen näkyvyyttä ja tietoisuutta mainitun tuen tuloksista ja sen tuottamasta lisäarvosta. Rahastojen tuen tuloksia ja lisäarvoa koskevia tiedotus-, viestintä- ja näkyvyystoimenpiteitä, joissa erityisesti painotetaan toimia, jatketaan ohjelmien päättämisen jälkeen silloin, kun se on tarkoituksenmukaista. Kyseisillä toimenpiteillä täydennetään myös unionin poliittisia painopisteitä koskevaa ulkoista tiedotustoimintaa sikäli kuin ne liittyvät tämän asetuksen yleisiin tavoitteisiin.
4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut toimenpiteet voivat kattaa edelliset ja seuraavat ohjelmakaudet.
5. Komissio esittää suunnitelmansa, joihin sisältyy suunniteltua rahastoista myönnettävää rahoitusta, varainhoitoasetuksen 110 artiklan mukaisesti.
6. Tässä artiklassa tarkoitettut toimenpiteet voidaan niiden tarkoituksen mukaan rahoittaa joko toiminta- tai hallintomenoina.

7. Tämän asetuksen mukaisesti tuettavien, komission aloitteesta annettavan teknisen avun suoraan hallinnoitavien toimenpiteiden ja taustalla olevien kustannusten voidaan varainhoitoasetuksen 193 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti katsoa olevan rahoituspäätöksessä täsmennetyissä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ja rajoitetun ajan tukikelpoisia 1 päivästä tammikuuta 2021, vaikka kyseiset toimenpiteet olisivat toteutuneet ja aiheutuneet ennen avustushakemuksen jättämistä.

36 artikla

Jäsenvaltioiden tekninen apu

1. Rahastoista voidaan jonkin jäsenvaltion aloitteesta tukea toimenpiteitä, jotka voivat koskea edellisiä tai seuraavia ohjelmakausia ja jotka ovat tarpeen kyseisten rahastojen tehokasta hallinnointia ja käyttöä, kuten 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kumppanien valmiuksien kehittämistä, varten sekä rahoituksen myöntämiseksi muun muassa valmisteluun, koulutukseen, hallinnointiin, seurantaan, arviointiin, näkyvyyteen ja viestintään.

Tekniseen apuun tämän artiklan ja 37 artiklan mukaisesti tarkoitettuja määriä ei oteta huomioon rahastokohtaisten sääntöjen mukaisessa temaattisessa keskittämisessä.
2. Kustakin rahastosta voidaan tukea teknisen avun toimia, jotka ovat avustuskelpoisia jonkin muun rahaston mukaisesti.
3. Tekniseen apuun jäsenvaltiossa tarkoitettun unionin rahoitusosuuden on oltava joko 51 artiklan b tai e kohdan mukainen.

Jäsenvaltion on ilmoitettava unionin rahoitusosuuden muodon valinta teknistä apua varten kumppanuussopimuksessa liitteen II mukaisesti. Tämä valinta koskee kaikkia jäsenvaltiossa toteutettavia ohjelmia koko ohjelmakauden ajan, eikä sitä voida jälkeinpäin muuttaa.

AMIF:stä, ISF:stä ja BMVI:stä tuettavien ohjelmien ja Interreg-ohjelmien osalta unionin rahoitusosuus teknistä apua varten on suoritettava ainoastaan 51 artiklan e kohdan mukaisesti.

4. Jos tekniseen apuun jäsenvaltiossa tarkoitettu unionin rahoitusosuus korvataan 51 artiklan b kohdan mukaisesti, sovelletaan seuraavia menettelyjä:
- a) tekninen apu toteutetaan yhteen yksittäiseen rahastoon liittyvänä toimintalinjana yhdessä tai useammassa ohjelmassa tai erityisenä ohjelmana taikka niiden yhdistelmänä;
 - b) tekniseen apuun rahastosta osoitettavat määrät ovat enimmillään seuraavat:
 - i) Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteen mukaisen EAKR-tuen osalta: 3,5 prosenttia;
 - ii) koheesiorahaston tuen osalta: 2,5 prosenttia;
 - iii) ESR+:n tuen osalta: 4 prosenttia ja ESR+-asetuksen 4 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaisten ohjelmien osalta: 5 prosenttia;
 - iv) JTF:n tuen osalta: 4 prosenttia.

- v) EAKR:n, ESR+:n ja koheesiorahaston osalta silloin, kun jäsenvaltiolle Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteen mukaisesti osoitettu kokonaismäärä ei ylitä miljardia euroa: 6 prosenttia;
- vi) EMKVR:n tuen osalta: 6 prosenttia;
- vii) niiden Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteeseen kuuluvien ohjelmien osalta, jotka koskevat ainoastaan syrjäisimpiä alueita prosenttiosuutta lisätään yhdellä prosenttiyksiköllä.

5. Jos tekniseen apuun tarkoitettu unionin rahoitusosuus korvataan 51 artiklan e kohdan mukaisesti, sovelletaan seuraavia menettelyjä:

- a) rahastoista teknistä apua varten osoitettavan tuen määrä katsotaan osaksi määrärahoja, jotka on osoitettu ohjelman kullekin toimintalinjalle 22 artiklan 3 kohdan g alakohdan ii alakohdan mukaisesti, ja EMKVR:n osalta kullekin erityistavoitteelle kyseisen kohdan g alakohdan iii alakohdan mukaisesti; se ei muodosta erillistä toimintalinjaa tai erityistä ohjelmaa, lukuun ottamatta AMIF:stä, ISF:stä tai BMVI:stä tuettavia ohjelmia, joissa se toteutetaan erityistavoitteen muodossa;

- b) korvaus suoritetaan soveltamalla i – vii alakohdassa esitettyjä prosenttiosuuksia niihin tukikelpoisiin kustannuksiin, jotka sisältyvät kuhunkin 91 artiklan 3 kohdan a tai tilanteesta riippuen c alakohdan mukaiseen maksatushakemukseen, siitä rahastosta, johon tukikelpoiset kustannukset korvataan, ja se suoritetaan yhdelle tai useammalle elimelle, jotka saavat maksuja komissiolta 22 artiklan 3 kohdan k alakohdan mukaisesti;
- i) Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteen mukaisen EAKR-tuen osalta: 3,5 prosenttia;
 - ii) koheesiorahaston tuen osalta: 2,5 prosenttia;
 - iii) ESR+:n tuen osalta: 4 prosenttia ja ESR+-asetuksen 4 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaisten ohjelmien osalta: 5 prosenttia;
 - iv) JTF:n tuen osalta: 4 prosenttia.
 - v) teknistä apua koskeva määrä EAKR:n, ESR+:n ja koheesiorahaston osalta silloin, kun jäsenvaltiolle Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteen mukaisesti osoitettu kokonaismäärä ei ylitä miljardia euroa: 6 prosenttia.
 - vi) EMKVR:n, AMIF:n, ISF:n ja BMVI:n tuen osalta: 6 prosenttia;
 - vii) niiden Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteeseen kuuluvien ohjelmien osalta, jotka koskevat ainoastaan syrjäisimpiä alueita prosenttiosuutta lisätään yhdellä prosenttiyksiköllä;

- c) ohjelmassa määriteltyyn tekniseen apuun osoitettavien määrien on vastattava kunkin toimintalinjan ja rahaston osalta b alakohdan i–vi alakohdissa esitettyjä prosenttiosuuksia.
6. Interreg-ohjelmille myönnettävää teknistä apua koskevat erityissäännöt vahvistetaan Interreg-asetuksessa.

37 artikla

Jäsenvaltioiden teknisen avun kustannuksiin perustumaton rahoitus

Sen lisäksi, mitä 36 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat tarjoutua toteuttamaan muita teknisen avun toimia vahvistaakseen julkisten viranomaisten ja elinten, tuensaajien sekä muiden, rahastojen tehokkaan hallinnoinnin ja käytön kannalta tarpeellisten kumppaneiden valmiuksia ja tehokkuutta.

Tällaisille toimenpiteille tarkoitettu tuki pannaan 95 artiklan mukaisesti täytäntöön kustannuksiin perustumattomana rahoituksena. Tällainen tuki voidaan panna täytäntöön myös erityisenä ohjelmana.

IV OSASTO

SEURANTA, ARVIOINTI, VIESTINTÄ JA NÄKYVYYS

I LUKU

Seuranta

38 artikla

Seurantakomitea

1. Kunkin jäsenvaltion on hallintoviranomaista kuultuaan perustettava ohjelman toteuttamista seuraava komitea, jäljempänä 'seurantakomitea', kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona jäsenvaltiolle ilmoitettiin ohjelman hyväksymispäätöksestä.

Jäsenvaltio voi perustaa yhden seurantakomitean useampaa kuin yhtä ohjelmaa varten.

2. Kukin seurantakomitea vahvistaa työjärjestyksensä, jossa on säännökset kaikenlaisten eturistiriitojen ehkäisemisestä ja avoimuusperiaatteen soveltamisesta.

3. Seurantakomitean on kokoonnettava vähintään kerran vuodessa ja tarkastettava kaikkia seikkoja, jotka vaikuttavat ohjelman edistymiseen kohti sille asetettuja tavoitteita.
4. Seurantakomitean työjärjestys ja seurantakomitean kanssa jaetut tiedot on julkaistava 49 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla verkkosivustolla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 69 artiklan 5 kohdan soveltamista.
5. Tämän artiklan 1–4 kohtaa ei sovelleta ohjelmiin, jotka rajoittuvat ESR+-asetuksen 4 artiklan 1 kohdan m alakohdassa esitettyyn erityistavoitteeseen, eikä niihin liittyvään tekniseen apuun.

39 artikla

Seurantakomitean kokoonpano

1. Kunkin jäsenvaltion on määritettävä seurantakomitean kokoonpano ja huolehdittava jäsenvaltioiden asiaankuuluvien viranomaisten, välittävien toimielinten ja 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kumppanien edustajien tasapainoisesta edustuksesta avoimessa menettelyssä.

Kullakin seurantakomitean jäsenellä on äänioikeus. Työjärjestyksellä säännellään äänioikeuden käyttöä ja seurantakomiteassa noudatettavaa menettelyä asianomaisen jäsenvaltion institutionaalisen, oikeudellisen ja rahoituskehyksen mukaisesti.

Työjärjestyksessä voidaan sallia, että muut kuin seurantakomitean jäsenet, muun muassa EIP, osallistuvat sen työhön.

Seurantakomitean puheenjohtajana toimii jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen edustaja.

Luettelo seurantakomitean jäsenistä on julkaistava 49 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla verkkosivustolla.

2. Komission edustajat osallistuvat seurantakomitean työhön tarkkailemalla työskentelyä ja neuvonantajina.
3. AMIF:n, ISF:n ja BMVI:n osalta asiaankuuluvat erillisvirastot voivat osallistua seurantakomitean työhön.

40 artikla

Seurantakomitean tehtävät

1. Seurantakomitean tehtävänä on tarkastella
 - a) edistymistä ohjelman toteuttamisessa ja sen välitavoitteiden ja tavoitteiden toteutumisessa;
 - b) ongelmia, jotka vaikuttavat ohjelman tuloksellisuuteen, ja toimenpiteitä niiden ratkaisemiseksi;

- c) ohjelman vaikutusta asianmukaisissa maakohtaisissa suosituksissa yksilöityihin haasteisiin, jotka liittyvät ohjelman toteuttamiseen;
- d) tämän asetuksen 58 artiklan 3 kohdassa lueteltuja ennakoarvioinnin osatekijöitä sekä 59 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua strategia-asiakirjaa;
- e) edistymistä arviointien toteuttamisessa ja niitä koskevien yhteenvedojen laatimisessa sekä havaintojen johdosta mahdollisesti toteutettavissa toimenpiteissä;
- f) viestintätoimien ja näkyvyyttä lisäävien toimenpiteiden toteutusta;
- g) tilanteen mukaan edistymistä strategisesti merkittävien toimien toteuttamisessa;
- h) mahdollistavien edellytysten täyttymistä ja niiden soveltamista koko ohjelmakauden ajan;
- i) tilanteen mukaan edistymistä julkisten laitosten, kumppaneiden ja tuensaajien hallinnollisten valmiuksien kehittämisessä;
- j) tietoja, jotka tapauksen mukaan koskevat ohjelmasta InvestEU-ohjelmaan 14 artiklan mukaisesti osoitettavan rahoitusosuuden tai 26 artiklan mukaisesti tapahtuvan määrärahojen siirron täytäntöönpanoa.

EMKVR:stä tuettavien ohjelmien osalta seurantakomiteaa on kuultava kaikista ohjelmaa koskevista hallintoviranomaisen esittämistä muutosehdotuksista, ja se antaa niistä lausunnon, jos se pitää sitä asianmukaisena.

2. Seurantakomitean tehtävänä on hyväksyä
- a) toimien valinnassa käytettävät menetelmät ja perusteet ja niihin tehtävät muutokset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 33 artiklan 3 kohdan b, c ja d alakohdan soveltamista; toimien valinnassa käytettävät menetelmät ja kriteerit ja niihin tehtävät muutokset on toimitettava komissiolle sen pyynnöstä vähintään 15 työpäivää ennen niiden toimittamista seurantakomitealle.
 - b) AMIF:stä, ISF:stä ja BMVI:stä tuettavien ohjelmien vuotuinen tuloksellisuuskertomus ja EAKR:stä, ESR+:sta, koheesiorahastosta, JTF:stä ja EMKVR:stä tuettavien ohjelmien lopullinen tuloksellisuuskertomus;
 - c) arviointisuunnitelma ja siihen tehtävät muutokset;
 - d) ohjelman muuttamista koskevat hallintoviranomaisen tekemät ehdotukset, myös 24 artiklan 5 kohdassa ja 26 artiklassa tarkoitettuja siirtoja koskevat ehdotukset EMKVR:stä tuettavia ohjelmia lukuun ottamatta.
3. Seurantakomitea voi antaa hallintoviranomaiselle suosituksia muun muassa toimenpiteistä, joilla vähennetään tuensaajille aiheutuvaa hallinnollista rasitusta.

41 artikla

Vuotuinen tuloksellisuuden tarkastelu

1. Komission ja kunkin jäsenvaltion välillä järjestetään kerran vuodessa arviointikokous, jossa tarkastellaan kunkin ohjelman tuloksellisuutta. Asianomaisten hallintoviranomaisten on osallistuttava arviointikokouksiin.

Arviointikokouksessa voidaan käsitellä useampaa kuin yhtä ohjelmaa.

Arviointikokouksen puheenjohtajana toimii komissio tai, jäsenvaltion niin pyytäessä, jäsenvaltio yhdessä komission kanssa.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, AMIF:stä, ISF:stä ja BMVI:stä tuettavien ohjelmien osalta arviointikokous järjestetään vähintään kaksi kertaa ohjelmakauden aikana.

3. EAKR:stä, ESR+:sta, koheesiorahastosta, JTF:stä ja EMKVR:stä tuettavien ohjelmien osalta jäsenvaltion on viimeistään kuukautta ennen arviointikokousta toimitettava komissiolle tiivistetyt tiedot 40 artiklan 1 kohdassa luetelluista seikoista. Tietojen on perustuttava jäsenvaltioiden saatavilla oleviin tuoreimpiin tietoihin.

ESR+-asetuksen 4 artiklan 1 kohdan m alakohdassa tarkoitettuun erityistavoitteeseen rajoittuvien ohjelmien osalta on annettava tuoreimpien saatavilla olevien tietojen perusteella tämän asetuksen 40 artiklan 1 kohdan a, b, e, f ja h alakohdassa tarkoitettut tiedot.

4. Jäsenvaltio ja komissio voivat sopia, etteivät ne järjestä arviointikokousta. Tällaisissa tapauksissa arviointi voidaan suorittaa kirjallisesti.
5. Arviointikokouksen tulokset esitetään hyväksytyssä pöytäkirjassa.
6. Jäsenvaltion on toteutettava toimenpiteitä sellaisten arviointikokouksessa esiin nostettujen asioiden johdosta, jotka vaikuttavat ohjelman toteuttamiseen, ja ilmoitettava niistä komissiolle kolmen kuukauden kuluessa.
7. AMIF:stä, ISF:stä ja BMVI:stä tuettavien ohjelmien osalta jäsenvaltion on toimitettava vuotuinen tuloksellisuuskertomus rahastokohtaisten asetusten mukaisesti.

42 artikla

Tietojen toimittaminen

1. Jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen on toimitettava komissiolle sähköisesti kunkin ohjelman kumulatiiviset tiedot kunkin vuoden 31 päivään tammikuuta, 30 päivään huhtikuuta, 31 päivään heinäkuuta, 30 päivään syyskuuta ja 30 päivään marraskuuta mennessä liitteessä VII olevan mallin mukaisesti, lukuun ottamatta 2 kohdan b alakohdassa ja 3 kohdassa vaadittuja tietoja, jotka on toimitettava sähköisesti kunkin vuoden 31 päivään tammikuuta ja 31 päivään heinäkuuta mennessä.

Ensimmäisen kerran tiedot on toimitettava 31 päivään tammikuuta 2022 mennessä ja viimeisen kerran 31 päivään tammikuuta 2030 mennessä.

ESR+-asetuksen 4 artiklan 1 kohdan m alakohdan mukaisten erityistavoitteesta tuettavien toimintalinjojen osalta tiedot on toimitettava vuosittain 31 päivään tammikuuta mennessä.

ESR+-asetuksessa voidaan määritellä erityiset säännöt pitkän aikavälin tulosindikaattorien keräämisen ja toimittamisen aikavälejä varten.

2. Tiedot on eriteltävä kunkin toimintalinjan osalta erityistavoitteiden ja tapauksen mukaan alueluokkien mukaisesti, ja niissä on mainittava seuraavat:
 - a) valittujen toimien määrä, niiden tukikelpoiset kokonaiskustannukset, rahastoista osoitettava rahoitusosuus ja tuensaajien hallintoviranomaiselle ilmoittamat tukikelpoiset kokonaiskustannukset tukitoimityypin mukaan jaoteltuina;
 - b) tuotos- ja tulosindikaattoreiden arvot valittujen toimien osalta ja toimissa saavutetut arvot.

3. Rahoitusvälineistä on toimitettava myös seuraavat tiedot:
 - a) tukikelpoiset menot rahoitustuotetyypeittäin;
 - b) tukikelpoisiksi menoiksi ilmoitettujen hallintokustannusten ja - palkkioiden määrä;
 - c) rahastovarojen lisäksi käyttöön saatujen yksityisten ja julkisten varojen määrä rahoitustuotetyypeittäin;

- d) jäljempänä olevassa 60 artiklassa tarkoitetut rahastoista rahoitusvälineisiin maksetusta tuesta kertyneet korko- ja muut tuotot ja 62 artiklassa tarkoitetut rahastoista maksetusta tuesta palautuneet varat;
 - e) sellaisten lainojen ja lopullisiin vastaanottajiin tehtyjen oman pääoman ehtoisten tai oman pääoman luonteisten sijoitusten kokonaisarvo, joiden vakuutena on ohjelmamäärärahoja ja jotka on tosiasiallisesti maksettu lopullisille vastaanottajille.
4. Tämän artiklan mukaisesti toimitettujen tietojen on oltava luotettavia ja vastattava 72 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja sähköisesti tallennettuja tietoja toimittamiskuukautta edeltävän kuukauden lopussa.
5. Jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen on julkaistava kaikki komissiolle siirretyt tiedot 46 artiklan b kohdassa tarkoitettussa verkkoportaalissa tai 49 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla verkkosivustolla tai annettava linkki kyseisiin tietoihin.

43 artikla

Lopullinen tuloksellisuuskertomus

1. ESR+:sta, koheesiorahastosta, JTF:stä ja EMKVR:stä tuettavien ohjelmien osalta hallintoviranomaisen on toimitettava ohjelman lopullinen tuloksellisuuskertomus komissiolle 15 päivään helmikuuta 2031 mennessä.

2. Lopullisessa tuloksellisuuskertomuksessa on arvioitava ohjelman tavoitteiden saavuttamista 40 artiklan 1 kohdassa lueteltujen osatekijöiden perusteella kyseisen kohdan d alakohdassa annettuja tietoja lukuun ottamatta.
3. Komissio tarkastelee lopullista tuloksellisuuskertomusta ja toimittaa hallintoviranomaiselle mahdolliset huomautuksensa viiden kuukauden kuluessa lopullisen tuloksellisuuskertomuksen vastaanottopäivästä. Jos tällaisia huomautuksia esitetään, hallintoviranomaisen on annettava kaikki näiden huomautusten osalta tarvittavat tiedot ja tarvittaessa ilmoitettava komissiolle toteutetuista toimenpiteistä kolmen kuukauden kuluessa. Komissio ilmoittaa hallintoviranomaiselle kertomuksen hyväksymisestä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut kaikki tarvittavat tiedot. Jos komissio ei ilmoita mitään hallintoviranomaiselle näiden määräaikojen kuluessa, kertomus katsotaan hyväksytyksi.
4. Hallintoviranomaisen on julkaistava lopulliset tuloksellisuuskertomukset 49 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla verkkosivustolla.
5. Tämän artiklan yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissio antaa täytäntöönpanosäädöksen, jolla vahvistetaan lopullisen tuloksellisuuskertomuksen malli. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 115 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvonantavaa menettelyä noudattaen.

II LUKU

Arviointi

44 artikla

Jäsenvaltion suorittamat arvioinnit

1. Jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen on suoritettava ohjelmista arviointeja, jotka koskevat yhtä tai useampaa seuraavista kriteereistä: tuloksellisuus, tehokkuus, merkityksellisyys, johdonmukaisuus ja unionin tasolla saatava lisäarvo. Arviointien tarkoituksena on parantaa ohjelmien suunnittelun ja toteuttamisen laatua. Arvioinnit voivat kattaa myös muita merkityksellisiä kriteereitä, kuten osallisuus, syrjimättömyys ja näkyvyys, ja useamman kuin yhden ohjelman.
2. Lisäksi kunkin ohjelman vaikutuksista on suoritettava arviointi 30 päivään kesäkuuta 2029 mennessä.
3. Arvioinnit on annettava toiminnallisesti riippumattomien sisäisten tai ulkopuolisten asiantuntijoiden tehtäväksi.
4. Jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen on huolehdittava tarvittavista menettelyistä, joilla tuotetaan ja kerätään arvioinneissa tarvittavat tiedot.

5. Jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen on laadittava arviointisuunnitelma, joka voi kattaa useamman kuin yhden ohjelman. AMIF:n, ISF:n ja BMVI:n osalta suunnitelmaan on sisällyttävä väliarviointi, joka on saatettava päätökseen 31 päivään maaliskuuta 2024 mennessä.
6. Jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen on toimitettava arviointisuunnitelma seurantakomitealle viimeistään vuoden kuluttua ohjelman hyväksyvän päätöksen antamisesta.
7. Kaikki arvioinnit on julkaistava 49 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla verkkosivustolla.

45 artikla

Komission suorittama arviointi

1. Komissio suorittaa väliarvioinnin, jossa tarkastellaan kunkin rahaston tuloksellisuutta, tehokkuutta, merkityksellisyyttä, johdonmukaisuutta ja unionin tasolla saatavaa lisäarvoa vuoden 2024 loppuun mennessä. Komissio voi käyttää kaikkea jo saatavilla olevaa asiaankuuluvaa tietoa varainhoitoasetuksen 128 artiklan mukaisesti.
2. Komissio suorittaa 31 päivään joulukuuta 2031 mennessä jälkiarvioinnin, jossa tarkastellaan kunkin rahaston tuloksellisuutta, tehokkuutta, merkityksellisyyttä, johdonmukaisuutta ja unionin tasolla saatavaa lisäarvoa. Kyseisessä arvioinnissa on EAKR:n, ESR+:n, koheesiorahaston ja EMKVR:n osalta keskityttävä erityisesti rahastojen sosiaalisiin, taloudellisiin ja alueellisiin vaikutuksiin, jotka liittyvät 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin toimintapoliittisiin tavoitteisiin.
3. Komissio julkistaa jälkiarvioinnin tulokset verkkosivustollaan ja antaa ne tiedoksi Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle.

III LUKU

Näkyvyys, avoimuus ja viestintä

I JAKSO

RAHASTOJEN RAHOITUSTUEN NÄKYVYYS

46 artikla

Näkyvyys

Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että

- a) tuki näkyy kaikessa toiminnassa, joka liittyy rahastojen tukemiin toimiin, erityisesti strategisesti tärkeisiin toimiin;
- b) unionin kansalaisille viestitään rahastojen asemasta ja saavutuksista sellaisen yhden keskitetyn verkkoportaalien kautta, josta pääsee kaikkiin kyseisen jäsenvaltion ohjelmiin.

47 artikla

Unionin tunnus

Toteuttaessaan näkyvyys-, avoimuus- ja viestintätoimia jäsenvaltioiden, hallintoviranomaisten ja tuensaajien on käytettävä unionin tunnusta liitteen IX mukaisesti.

48 artikla

Viestintävastaavat ja -verkot

1. Jokaisen jäsenvaltion on nimettävä viestintäkoordinaattori vastaamaan näkyvyys-, avoimuus- ja viestintätoimista, jotka liittyvät rahastoista saatavaan tukeen, ja Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen mukaisista ohjelmista (Interreg) saatavaan tukeen silloin, kun hallintoviranomainen on jäsenvaltiossa. Viestintäkoordinaattori voidaan nimittää 71 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun elimen tasolla, ja hän koordinoi kaikkien ohjelmien viestintä- ja näkyvyystoimenpiteitä.

Viestintäkoordinaattorin on otettava seuraavat tahot mukaan avoimuus- ja viestintätoimenpiteisiin:

- a) Euroopan komission edustustot ja Euroopan parlamentin tiedotustoimistot jäsenvaltioissa sekä Europe Direct -tiedotuspisteet ja muut asiaankuuluvat verkostot, oppilaitokset ja tutkimusorganisaatiot;
 - b) edellä olevassa 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut muut asiaankuuluvat kumppanit.
2. Jokaisen hallintoviranomaisen on nimettävä kullekin ohjelmalle viestintävastaava. Viestintävastaava voi olla vastuussa useammasta kuin yhdestä ohjelmasta.
 3. Komissio ylläpitää verkostoa, jossa viestintäkoordinaattorit, viestintävastaavat ja komission edustajat vaihtavat tietoja näkyvyys-, avoimuus- ja viestintätoimista.

II JAKSO
RAHASTOJEN TÄYTÄNTÖÖNPANON
JA OHJELMIA KOSKEVAN VIESTINNÄN AVOIMUUS

49 artikla

Hallintoviranomaisen tehtävät

1. Hallintoviranomaisen on varmistettava kuuden kuukauden kuluttua ohjelman hyväksyvän päätöksen antamisesta, että käytettävissä on verkkosivusto, jolla on tietoa sen vastuulle kuuluvista ohjelmista, kuten ohjelmien tavoitteista, toimenpiteistä, rahoitusmahdollisuuksista ja tuloksista.

2. Hallintoviranomaisen on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettulla verkkosivustolla tai 46 artiklan b kohdassa tarkoitettussa verkkoportaalissa julkaistu aikataulu suunnitelluille ehdotuspyynnöille päivitetään vähintään kolme kertaa vuodessa ja että siinä esitetään seuraavat alustavat tiedot:
 - a) ehdotuspyynnön kattama maantieteellinen alue;
 - b) toimintapoliittinen tavoite tai erityistavoite;
 - c) tukikelpoisten hakijoiden tyypit;
 - d) ehdotuspyyntöä varten varatun tuen kokonaismäärä;
 - e) ehdotuspyynnön alkamis- ja päättymispäivä.

3. Hallintoviranomaisen on julkaistava verkkosivustolla rahastojen tuen kohteiksi valittujen toimien luettelo ainakin yhdellä unionin toimielinten virallisista kielistä ja päivitettävä sitä vähintään joka neljäs kuukausi. Kullakin toimella on oltava ainutkertainen koodi. Luettelon on sisällettävä seuraavat tiedot:
- a) kun on kyse oikeushenkilöistä, tuensaajan ja julkisten hankintojen osalta toimeksisaajan nimi;
 - b) etu- ja sukunimi, kun tuensaaja on luonnollinen henkilö;
 - c) komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) No 2017/218 tarkoitettu unionin kalastuslaivastorekisterin tunnistenumero, kun on kyse kalastusalukseen liittyvistä EMKVR:n toimista¹;
 - d) toimen nimi;
 - e) toimen tarkoitus ja sen odotetut tai todelliset tulokset;
 - f) toimen alkamispäivä;
 - g) toimen oletettu tai todellinen päättymispäivä;
 - h) toimen kokonaiskustannukset;
 - i) asianomainen rahasto;
 - j) asianomainen erityistavoite;

¹ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/218, annettu 6 päivänä helmikuuta 2017, unionin kalastuslaivastorekisteristä (EUVL L 34, 9.2.2017, s. 9).

- k) unionin yhteisrahoitusosuus;
- l) toimen toteutuspaikka tai geopaikannustiedot ja asianomainen maa;
- m) liikkuvien toimien tai useita paikkoja kattavien toimien osalta tuensaajan sijaintipaikka, kun tuensaaja on oikeushenkilö; tai NUTS 2 -alue, kun tuensaaja on luonnollinen henkilö;
- n) tointa koskeva tukitoimityyppi 73 artiklan 2 kohdan g alakohdan mukaisesti;

Kun on kyse ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdissa tarkoitetuista tiedoista, tiedot on poistettava kahden vuoden kuluttua siitä päivästä, jona ne julkaistiin ensimmäisen kerran verkkosivustolla.

- 4. Tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettut tiedot on julkaistava 1 kohdassa tarkoitettulla verkkosivustolla tai tämän asetuksen 46 artiklan b alakohdassa tarkoitettussa yhdessä keskitetyssä verkkoportaalissa avoimessa koneellisesti luettavassa muodossa, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/1024¹ 5 artiklan 1 kohdassa säädetään, minkä ansiosta tietoja voidaan luokitella, niihin voidaan tehdä hakuja, niistä voidaan poimia otteita ja niitä voidaan verrata sekä käyttää uudelleen.
- 5. Hallintoviranomaisen on tiedotettava tuensaajille, että tiedot julkistetaan ennen kuin ne julkaistaan tämän artiklan mukaisesti.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/98/EY, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, avoimesta datasta ja julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytöstä (EUVL L 172, 26.6.2019, s. 56).

6. Hallintoviranomaisen on varmistettava, että viestintää ja näkyvyyttä koskeva materiaali, myös tuensaajien tason materiaali, toimitetaan pyynnöstä unionin toimielimille, elimille tai laitoksille ja että unionille myönnetään rojalTIMaksuton, yksinoikeudeton ja peruuttamaton lisenssi käyttää tällaista materiaalia sekä kaikkia siihen liittyviä olemassa olevia oikeuksia liitteen IX mukaisesti. Tämä ei saa aiheuttaa merkittäviä lisäkustannuksia tai merkittävää hallinnollista rasitusta tuensaajille tai hallintoviranomaiselle.

50 artikla

Tuensaajien tehtävät

1. Tuensaajien ja rahoitusvälineiden täytäntöönpanosta vastaavien elinten on tuotava esiin rahastoista, myös varojen 62 artiklan mukaisesta uudelleenkäytöstä saatu tuki toimelle, seuraavin tavoin:
- a) jos tuensaajalla on virallinen verkkosivusto tai sosiaalisen median tilejä, esittämällä lyhyt, tuen määrään suhteutettu kuvaus toimesta, sen tavoitteista ja tuloksista ja tuomalla esiin unionilta saatava rahoitustuki;
 - b) antamalla selvitys siitä, että unionilta saatu tuki on näkyvästi esillä yleisölle tai osallistujille tarkoitetuissa, toimen toteutukseen liittyvissä asiakirjoissa ja viestintämateriaalissa;

- c) asettamalla pysyvä tiedotuskyltti paikalle, jossa se on selvästi yleisön nähtävissä ja jossa esitetään unionin tunnus liitteessä IX vahvistetut tekniset ominaisuudet huomioon ottaen heti, kun toimien fyysinen toteuttaminen alkaa fyysisellä investoinnilla tai laitteiden hankinnalla, seuraavien toimien osalta:
- i) EAKR:n ja koheesiorahaston tukemat toimet, joiden kokonaiskustannukset ovat yli 500 000 euroa;
 - ii) ESR+:n, JTF:n EMKVR:n, AMIF:n, ISF:n tai BMVI:n tukemat toimet, joiden kokonaiskustannukset ovat yli 100 000 euroa.
- d) muiden kuin c alakohtaan kuuluvien toimien osalta asettamalla yleisön selvästi nähtävissä olevalle paikalle vähintään yksi A3-kokoinen juliste tai vastaava elektroninen näyttö, jossa annetaan tietoa toimesta ja korostetaan rahastojen tukea; jos tuensaaja on luonnollinen henkilö, hänen on mahdollisuuksien mukaan varmistettava, että yleisön nähtävillä olevassa paikassa tai sähköisellä näytöllä on saatavilla on asiaankuuluvia tietoja, joissa korostetaan rahastojen tukea;
- e) strategisesti tärkeiden toimien osalta ja sellaisten toimien osalta, joiden kokonaiskustannukset ylittävät 10 000 000 euroa, järjestämällä tilanteen mukaan viestintätapahtuma tai -toimenpide ja ottamalla komissio ja vastuullinen hallintoviranomainen siihen mukaan hyvissä ajoin.

Ensimmäisen alakohdan d alakohdassa säädettyä vaatimusta ei sovelleta toimiin, joissa ESR+:n tuensaaja on luonnollinen henkilö tai joita tuetaan ESR+-asetuksen 4 artiklan 1 kohdan m alakohdassa tarkoitetun erityistavoitteen mukaisesti.

Ensimmäisen alakohdan c ja d alakohdasta poiketen tukiehtoja koskevassa asiakirjassa voidaan AMIF:stä, ISF:stä ja BMVI:stä tuettujen toimien osalta vahvistaa erityiset vaatimukset rahastoista saatavaa tukea koskevien tietojen julkisesta esittämisestä, jos tämä on 69 artiklan 5 kohdan mukaisesti perusteltua turvallisuuteen ja yleiseen järjestykseen liittyvistä syistä.

2. Jos kyse on pienhankerahastoista, tuensaajan on noudatettava Interreg-asetuksen 36 artiklan 5 kohdan mukaisia velvoitteita.

Jos on kyse rahoitusvälineistä, tuensaajan on sopimusehdoissa varmistettava, että lopulliset vastaanottajat noudattavat 1 kohdan c alakohdassa säädettyjä vaatimuksia.

3. Jos tuensaaja ei noudata 47 artiklan tai tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan ja jos korjaavia toimia ei ole toteutettu, hallintoviranomaisen on toteutettava suhteellisuusperiaate huomioon ottaen toimenpiteitä peruuttamalla enintään 3 prosenttia rahastoista kyseiselle toimelle osoitetusta tuesta.

V OSASTO

RAHASTOJEN RAHOITUSTUKI

I LUKU

Unionin rahoitusosuuden muodot

51 artikla

Ohjelmille myönnettävän unionin rahoitusosuuden muodot

Unionin rahoitusosuus voi olla missä tahansa seuraavista muodoista:

- a) rahoitus, joka ei perustu toimien kustannuksiin 95 artiklan mukaisesti vaan jompaankumpaan seuraavista:
 - i) edellytysten täyttyminen;
 - ii) tulosten saavuttaminen;
- b) tuensaajille osoitetun tuen korvaaminen tämän osaston II ja III luvun mukaisesti;
- c) jäljempänä olevan 94 artiklan mukaiset yksikkökustannukset, jotka kattavat kaikki tai tietyt tukikelpoiset kustannuserät, jotka on selkeästi yksilöity ennalta soveltamalla kiinteää määrää yksikköä kohti;

- d) jäljempänä olevan 94 artiklan mukaiset kertakorvaukset, jotka kattavat yleisesti kaikki tai tietyt tukikelpoiset selkeästi ennalta yksilöidyt kustannuslajit,;
- e) jäljempänä olevan 94 artiklan tai 36 artiklan 5 kohdan mukainen kiinteämääräinen rahoitus, joka kattaa tietyt tukikelpoiset kustannuserät, jotka on selkeästi yksilöity ennalta soveltamalla tiettyä prosenttiosuutta;
- f) edellä olevissa a–e alakohdassa tarkoitettujen rahoitusmuotojen yhdistelmät.

II LUKU

Jäsenvaltioiden tarjoamat tukimuodot

52 artikla

Tukimuodot

Jäsenvaltioiden on käytettävä rahastoista saatavat rahoitusosuudet tuen myöntämiseen tuensaajille avustusten, rahoitusvälineiden tai palkintojen tai niiden yhdistelmien muodossa.

I JAKSO
AVUSTUSMUODOT

53 artikla

Avustusmuodot

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää avustuksia tuensaajille kaikissa seuraavissa muodoissa:
 - a) korvaukset tuensaajalle tai julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuustoimien yksityisen sektorin kumppanille toimien täytäntöönpanosta tosiasiallisesti aiheutuneista ja maksetuista tukikelpoisista kustannuksista, luontoissuoritukset ja poistot;
 - b) yksikkökustannukset;
 - c) kertakorvaukset;
 - d) kiinteämääräinen rahoitus;
 - e) edellä olevissa a–d kohdassa tarkoitettujen rahoitusmuotojen yhdistelmät, jos jokainen niistä kattaa eri kustannuslajit tai jos niitä käytetään eri hankkeisiin, jotka muodostavat osan toimesta, tai toimen peräkkäisiin vaiheisiin;
 - f) kustannuksiin perustumaton rahoitus, edellyttäen että tällaiset avustukset maksetaan 95 artiklan mukaisesta unionin rahoitusosuudesta.

2. Silloin kun toimen kokonaiskustannukset ovat enintään 200 000 euroa, EAKR:n, ESR+:n, JTF:n, AMIF:n, ISF:n ja BMVI:n rahoitusosuus tuensaajalle myönnetään yksikkökustannusten, kertakorvausten tai kiinteämääräisen rahoituksen muodossa, lukuun ottamatta toimia, joiden osalta tuki on valtiontukea. Kiinteämääräisessä rahoituksessa ainoastaan kustannuslajit, joihin sovelletaan kiinteämääräistä rahoitusta, voidaan korvata 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

Hallintoviranomainen voi tämän kohdan ensimmäisestä alakohdasta poiketen vapauttaa jotkin tutkimuksen ja innovoinnin alan toimet kyseisessä alakohdassa määritellyistä vaatimuksista edellyttäen, että seurantakomitea on antanut poikkeukselle ennakkohyväksyntänsä. Lisäksi osallistujille maksetut korvaukset ja palkat voidaan korvata 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

3. Edellä olevan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettuihin avustusmuotoihin liittyvät määrät vahvistetaan jollakin seuraavista tavoista:
- a) oikeudenmukainen, tasapuolinen ja todennettava laskentamenetelmä, jonka perustana ovat
 - i) tilastotiedot, muut objektiiviset tiedot tai asiantuntija-arvio;
 - ii) yksittäisten tuensaajien todennetut aiemmat tiedot;
 - iii) yksittäisten tuensaajien tavanomaiset kustannuslaskentakäytännöt;

- b) toimen valitsevan elimen ennakkoon hyväksymä tapauskohtainen kustannusarvio, jos toimen kokonaiskustannukset ovat enintään 200 000 euroa;
- c) sellaisten vastaavia yksikkökustannuksia, kertakorvauksia ja kiinteämääräistä rahoitusta koskevien soveltamissääntöjen mukaisesti, joita sovelletaan unionin toimintapolitiikkojen aloilla samantyyppisiin toimiin;
- d) sellaisten vastaavia yksikkökustannuksia, kertakorvauksia ja kiinteämääräistä rahoitusta koskevien soveltamissääntöjen mukaisesti, joita sovelletaan jäsenvaltion kokonaan rahoittamissa avustusjärjestelmissä samantyyppisiin toimiin;
- e) tässä asetuksessa tai rahastokohtaisissa asetuksissa tai niiden pohjalta vahvistetut kiinteät määrät ja erityiset menetelmät.

54 artikla

Avustuksia koskevien välillisten kustannusten kiinteämääräinen rahoitus

Jos toimen välilliset kustannukset katetaan kiinteällä määrällä, määrä voi perustua yhteen seuraavista:

- a) prosenttiosuus, joka on enintään 7 prosenttia tukikelpoisista välittömistä kustannuksista, jolloin asianomaista jäsenvaltiota ei vaadita suorittamaan laskelmaa sovellettavan osuuden määrittämiseksi;

- b) prosenttiosuus, joka on enintään 15 prosenttia tukikelpoisista välittömistä henkilöstökustannuksista, jolloin asianomaista jäsenvaltiota ei vaadita suorittamaan laskelmaa sovellettavan osuuden määrittämiseksi;
- c) prosenttiosuus, joka on enintään 25 prosenttia tukikelpoisista välittömistä kustannuksista, edellyttäen, että osuus lasketaan 53 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti.

Jos jäsenvaltio on laskenut kiinteän määrän asetuksen (EU) No 1303/2013 67 artiklan 5 kohdan a alakohdan mukaisesti, kyseistä kiinteää määrää voidaan lisäksi käyttää sovellettaessa tämän artiklan c alakohtaa samanlaiseen toimeen.

55 artikla

Avustuksiin liittyvät välittömät henkilöstökustannukset

1. Toimen välittömät henkilöstökustannukset voidaan laskea kiinteänä prosenttiosuutena, joka voi olla enintään 20 prosenttia asianomaisen toimen muista välittömistä kustannuksista kuin henkilöstökustannuksista ilman, että jäsenvaltiota vaaditaan suorittamaan laskelma sovellettavan osuuden määrittämiseksi, edellyttäen, että toimen välittömiin kustannuksiin ei sisälly julkisia rakennusurakoita eikä tavara- tai palveluhankintoja koskevia sopimuksia, joiden arvo ylittää Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/24/EU¹ 4 artiklassa tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/25/EU² 15 artiklassa määritellyt kynnsarvot.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 65).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/25/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista ja direktiivin 2004/17/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 243).

Jos AMIF:n, ISF:n ja BMVI:n osalta sovelletaan kiinteää prosenttiosuutta ensimmäisen alakohdan mukaisesti, sitä on sovellettava ainoastaan sellaisiin toimen välittömiin kustannuksiin, joihin ei liity julkisia hankintoja.

2. Välittömien henkilöstökustannusten määrittämiseksi voidaan laskea sovellettava tuntitaksa jollakin seuraavista tavoista:
 - a) jakamalla viimeisimmät asiakirjoihin perustuvat vuotuiset bruttotyövoimakustannukset 1 720 tunnilla, kun kyse on kokoaikaisista työntekijöistä, tai 1 720 tunnista lasketulla osa-aikaisuutta vastaavalla määräosuudella, kun kyse on osa-aikaisista työntekijöistä;
 - b) jakamalla viimeisimmät asiakirjoihin perustuvat kuukausittaiset bruttotyövoimakustannukset asianomaisen henkilön keskimääräisellä kuukausittaisella työajalla, joka vastaa työsopimuksessa tai nimityspäätöksessä, molemmat jäljempänä 'työsuhdeasiakirja', tarkoitettuja sovellettavia kansallisia sääntöjä.
3. Sovellettaessa 2 kohdan mukaisesti laskettua tuntitaksaa henkeä kohti ilmoitettujen työntuntien yhteenlaskettu määrä ei saa tiettyinä vuonna tai tietyssä kuussa olla suurempi kuin kyseisen tuntitaksan laskennassa käytetty tuntimäärä.
4. Jos vuotuisia bruttotyövoimakustannuksia ei ole saatavilla, ne voidaan johtaa saatavilla olevista asiakirjoihin perustuvista bruttotyövoimakustannuksista tai työsuhdeasiakirjasta, jolloin ne on asianmukaisesti mukautettava 12 kuukauden jaksoa vastaaviksi.

5. Sellaisten henkilöiden henkilöstökustannukset, jotka tekevät toimea koskevaa työtä osaaikaisesti, voidaan laskea kiinteänä prosenttiosuutena bruttotyövoimakustannuksista toimeen kuukausittain käytetyn kiinteän työaikaosuuden perusteella ilman velvollisuutta ottaa käyttöön erillistä työajan seurantajärjestelmää. Työnantajan on laadittava työntekijöistä asiakirja, jossa vahvistetaan kyseinen kiinteä prosenttiosuus.

56 artikla

Avustuksiin liittyvien muiden välittömien kustannusten kuin henkilöstökustannusten kiinteämääräinen rahoitus

1. Kiinteä prosenttiosuus, joka on enintään 40 prosenttia tukikelpoisista välittömistä henkilöstökustannuksista, voidaan käyttää toimen jäljellä olevien tukikelpoisten kustannusten kattamiseen. Asianomaista jäsenvaltiota ei vaadita suorittamaan laskelmaa sovellettavan osuuden määrittämiseksi.
2. EAKR:stä, ESR+:sta, JTF:stä, AMIF:stä, ISF:stä ja BMVI:stä, tuettujen toimien tapauksessa osallistujille maksetut palkat ja korvaukset katsotaan tukikelpoisiksi lisäkustannuksiksi, jotka eivät sisälly kiinteään prosenttiosuuteen.
3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kiinteää prosenttiosuutta ei sovelleta henkilöstökustannuksiin, jotka lasketaan 55 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kiinteän prosenttiosuuden perusteella.

57 artikla
Ehdolliset avustukset

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää tuensaajille ehdollisia avustuksia, jotka ovat tuen ehtoja koskevan asiakirjan määritelmän mukaisesti joko kokonaan tai osittain takaisin maksettavia.
2. Tuensaaja maksaa tuen takaisin hallintoviranomaisen ja tuensaajan sopimien ehtojen mukaisesti.
3. Jäsenvaltioiden on käytettävä tuensaajan takaisin maksamia varoja samaan tarkoitukseen tai asianomaisen ohjelman tavoitteiden mukaisesti viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030 ehdollisina avustuksina tai rahoitusvälineenä tai jonain muuna tuen muotona. Takaisin maksetut määrät ja tiedot niiden uudelleenkäytöstä on sisällytettävä lopulliseen tuloksellisuuskertomukseen.
4. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että varat pidetään erillisillä tileillä tai erillään asianmukaisilla kirjanpitokoodeilla.
5. Unionin varat, jotka tuensaajat ovat jossakin vaiheessa maksaneet takaisin mutta joita ei ole käytetty uudelleen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030, maksetaan takaisin unionin talousarvioon 88 artiklan mukaisesti.

II JAKSO

RAHOITUSVÄLINEET

58 artikla

Rahoitusvälineet

1. Hallintoviranomaiset voivat yhdestä tai useammasta ohjelmasta osoittaa rahoitusosuuden olemassa oleville tai vastaperustetuille kansallisella, alueellisella, valtioiden välisellä tai rajat ylittävällä tasolla perustetuille rahoitusvälineille, joita hallintoviranomainen panee suoraan täytäntöön tai joista se on vastuussa ja jotka edistävät erityistavoitteiden saavuttamista.

2. Rahoitusvälineistä annetaan tukea varojen lopullisille vastaanottajille ainoastaan aineelliseen ja aineettomaan omaisuuteen tehtäviin investointeihin ja käyttöpääomaan, joiden odotetaan olevan taloudellisesti kannattavia mutta joihin ei saada riittävästi rahoitusta markkinalähteistä. Tällaisen tuen on oltava sovellettavien unionin valtioneuvoston päätösten mukaista.

Tällaista tukea annetaan vain sellaisille investointien osille, jotka eivät ole fyysisesti päätökseen saatettuja tai kokonaisuudessaan toteutettuja päivänä, jona investointipäätös tehdään.

3. Rahastoista rahoitusvälineiden kautta annettavan asiaankuuluvan tuen on perustuttava ennakoarviointiin, jonka laatiminen on hallintoviranomaisen vastuulla. Ennakoarvioinnin on oltava valmis ennen kuin hallintoviranomaiset osoittavat ohjelmasta varoja rahoitusvälineisiin.

Ennakkoarvioinnin on sisällettävä ainakin seuraavat tiedot:

- a) ohjelmasta rahoitusvälineeseen osoitettavan rahoitusosuuden ehdotettu määrä ja arvioitu vipuvaikutus lyhyine perusteluineen;
- b) tarjolle asetettavat ehdotetut rahoitustuotteet, myös mahdollinen tarve sijoittajien eriytettyyn kohteluun;
- c) ehdotettu lopullisten vastaanottajien kohderyhmä;
- d) se, kuinka rahoitusvälineen rahoitusosuuden odotetaan edistävän erityistavoitteiden saavuttamista.

Ennakkoarviointia voidaan tarkistaa tai päivittää, se voi kattaa jäsenvaltion koko alueen tai osan siitä ja se voi perustua olemassa oleviin tai päivitettyihin ennakkoarviointeihin.

4. Lopullisille vastaanottajille myönnettävä tuki voidaan yhdistää mistä tahansa rahastosta tai muusta unionin välineestä myönnettävään rahoitukseen, ja se voi kattaa saman menoerän. Tällöin rahastojen rahoitusvälineistä myönnettyä tukea, joka on osa rahoitusvälinettä koskevaa tointa, ei saa ilmoittaa komissiolle muussa muodossa, muusta rahastosta tai toisesta unionin välineestä myönnettävänä tukena.

5. Rahoitusvälineitä voidaan yhdistää avustusten muodossa olevaan ohjelmatukeen yhdessä, yhteen rahoitussopimukseen sisältyvässä rahoitusvälinettä koskevassa, toimessa, jolloin kyseistä rahoitusvälinettä toteuttava elin antaa molemmat eri tukimuodot. Tällaiseen rahoitusvälinettä koskevaan toimeen sovelletaan rahoitusvälineisiin sovellettavia sääntöjä. Avustusten muodossa oleva ohjelmatuki on liitettävä suoraan rahoitusvälineeseen, sen on oltava tämän kannalta tarpeellinen eikä se saa ylittää rahoitustuotteen avulla tuettavien investointien arvoa.
6. Jos tukia yhdistetään 4 ja 5 kohdan mukaisesti, jokaisesta rahoituslähteestä on pidettävä erillistä kirjanpitoa.
7. Kaikkien tukimuotojen kokonaismäärä ei saa ylittää asianomaisen menoerän kokonaismäärää. Avustuksia ei saa käyttää rahoitusvälineistä saadun tuen takaisinmaksuun. Rahoitusvälineitä ei saa käyttää avustuksien ennakkorahoitukseen.

59 artikla

Rahoitusvälineiden täytäntöönpano

1. Hallintoviranomaisen suoraan täytäntöönpanemista rahoitusvälineistä voidaan myöntää ainoastaan lainoja tai vakuuksia. Hallintoviranomaisen on vahvistettava ohjelmasta rahoitusvälineeseen osoitettavaa rahoitusosuutta koskevat ehdot strategia-asiakirjassa, joka sisältää liitteessä X säädetyt osatekijät.

2. Rahoitusväline, jonka täytäntöönpano on hallintoviranomaisen vastuulla, voi olla jokin seuraavista:

- a) ohjelman varojen sijoittaminen oikeushenkilön pääomaan;
- b) erillinen rahoituskokonaisuus tai varainhoitotilit.

Hallintoviranomainen valitsee elimen, joka vastaa rahoitusvälineen täytäntöönpanosta.

3. Hallintoviranomainen voi tehdä suoraan sopimuksen rahoitusvälineen täytäntöönpanoa varten

- a) EIP:n kanssa;
- b) kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa, joissa jäsenvaltio on osakkaana;
- c) ammattimaista rahoitustoimintaa harjoittavaksi oikeushenkilöksi perustetulle julkisomisteiselle pankille tai laitokselle, joka täyttää kaikki seuraavassa luetellut edellytykset:
 - i) siinä ei ole suoria yksityisiä pääomaosuuksia, lukuun ottamatta perussopimusten mukaisia kansallisissa säännöksissä vaadittuja yksityisen pääomaosuuden muotoja, joihin ei liity määräysvaltaa eikä valtaa estää päätöksen syntyminen ja joihin ei sisälly ratkaisevaa vaikutusvaltaa kyseisen pankin tai laitoksen päätöksiin, sekä yksityisen pääomaosuuden muotoja, joihin ei liity vaikutusvaltaa rahastoista tuettavan rahoitusvälineen päivittäistä hallinnointia koskeviin päätöksiin;

- ii) se hoitaa kansallisella tai alueellisella tasolla jäsenvaltion asianomaisen viranomaisen sille antamaa julkisen toimintapolitiikan alaan kuuluvaa tehtävää, joka muodostuu kokonaan tai osittain rahastojen tavoitteiden saavuttamista edistävien talouden kehittämistoimien toteuttamisesta;
 - iii) sen yksinomaisena tehtävänä tai osana sen tehtävää on toteuttaa rahastojen tavoitteiden saavuttamista edistäviä talouden kehittämistoimia alueilla, toimintapolitiikan osa-alueilla tai toimialoilla, joille ei yleensä ole tarjolla riittävästi tai lainkaan rahoitusta markkinalähteistä;
 - iv) sen toiminnan ensisijainen tavoite ei ole voiton maksimointi, vaan se pelkästään varmistaa toimintojensa pitkän aikavälin rahoituksellisen kestävyuden;
 - v) se varmistaa sovellettavan lainsäädännön mukaisin aiheellisin toimenpitein, että b alakohdassa tarkoitettu suoraan tehty sopimus ei tarjoa suoraa tai välillistä hyötyä kaupalliselle toiminnalle;
 - vi) sitä valvoo riippumaton viranomainen sovellettavan lainsäädännön mukaisesti.
- d) muiden elinten kanssa, jotka myös kuuluvat direktiivin 2014/24/EU 12 artiklan soveltamisalaan.
4. Silloin, kun hallintoviranomaisen valitsema elin vastaa holdingrahaston toteuttamisesta, se voi valita muita elimiä toteuttamaan erityisrahastoja.

5. Ohjelmista 2 kohdan mukaisesti perustettuihin rahoitusvälineisiin osoitettavia rahoitusosuuksia koskevat ehdot on vahvistettava rahoitussopimuksissa
- a) hallintoviranomaisen asianmukaisesti valtuutettujen edustajien ja holdingrahastoa toteuttavan elimen välillä tapauksen mukaan;
 - b) hallintoviranomaisen asianmukaisesti valtuutettujen edustajien tai tapauksen mukaan holdingrahaston toteuttamisesta vastaavan elimen ja erityisrahastoa toteuttavan elimen välillä.

Rahoitussopimusten on sisällettävä kaikki liitteessä X säädetyt osatekijät.

6. Hallintoviranomaisen rahoitusvastuu ei saa ylittää määrää, jonka se on osoittanut rahoitusvälineeseen asianomaisten rahoitussopimusten nojalla.
7. Rahoitusvälineitä täytäntöönpanevien elinten tai vakuuksien yhteydessä lainoja myöntävän elimen on tuettava lopullisia vastaanottajia ottaen asianmukaisesti huomioon ohjelman tavoitteet ja sen, voiko investoinnista tulla taloudellisesti elinkelpoinen siten kuin liiketoimintasuunnitelmassa tai vastaavassa asiakirjassa perustellaan. Lopullisten vastaanottajien valinnan on oltava avoin, eikä se saa aiheuttaa eturistiriitaa.
8. Ohjelman kansallista yhteisrahoitusta voi myöntää joko hallintoviranomainen tai sitä voidaan myöntää holdingrahastojen tai erityisrahastojen tasolla tai lopullisiin vastaanottajiin tehtävien investointien tasolla rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti. Kun kansallista yhteisrahoitusta myönnetään lopullisiin vastaanottajiin tehtävien investointien tasolla, rahoitusvälineiden täytäntöönpanosta vastaavan elimen on säilytettävä asiakirjatodisteita, jotka osoittavat menojen tukikelpoisuuden.

9. Hallintoviranomaisen on, pannessaan rahoitusvälineen 1 kohdan mukaisesti suoraan täytäntöön, tai rahoitusvälineen täytäntöönpanosta tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti vastaavan elimen on pidettävä erillistä kirjanpitoa tai käytettävä yhtä kirjanpitokoodia kutakin toimintalinjaa tai EMKVR:n osalta erityistavoitetta ja tilanteesta riippuen kutakin alueluokkaa varten jokaisesta, ohjelmasta osoitetusta rahoitusosuudesta ja erikseen niin 60 artiklassa kuin 62 artiklassa tarkoitetuista varoista.

60 artikla

Rahastoista rahoitusvälineisiin maksetusta tuesta syntyvät korko- ja muut tuotot

1. Rahastoista rahoitusvälineisiin maksettu tuki on talletettava tilille rahoituslaitoksessa, jonka kotipaikka sijaitsee jäsenvaltiossa, ja sitä on hallinnoitava aktiivisen varainhallinnan ja moitteettoman varainhoidon periaatteita noudattaen.
2. Rahastoista rahoitusvälineisiin maksetusta tuesta johtuvat korko- ja muut tuotot on käytettävä samaan tavoitteeseen tai samoihin tavoitteisiin kuin rahastoista maksettu alkuperäinen tuki, mukaan lukien hallintomaksujen suoritukset ja korvaukset hallintokustannuksista, jotka ovat aiheutuneet rahoitusvälinettä 68 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti täytäntöönpaneville elimille, joko saman rahoitusvälineen yhteydessä tai rahoitusvälineen purkamisen seurauksena lopullisiin vastaanottajiin tehtäviin lisäinvestointeihin tarkoitettujen muiden rahoitusvälineiden tai tukimuotojen yhteydessä tukikelpoisuusajan loppuun asti.

3. Edellä olevassa 2 kohdassa tarkoitettut korko- ja muut tuotot, joita ei käytetä kyseisen kohdan mukaisesti, on vähennettävä viimeisen tilivuoden osalta toimitetusta tilityksestä.

61 artikla

Sijoittajien eriytetty kohtelu

1. Rahastoista rahoitusvälineisiin osoitettua lopullisiin vastaanottajiin investoitua tukea ja kaikenlaisia kyseisistä investoinneista johtuvia tuottoja, myös takaisin maksettuja varoja, jotka liittyvät rahastoista saatuun tukeen, voidaan käyttää markkinatalousperiaatteen mukaisesti toimivien sijoittajien eriytettyyn kohteluun jakamalla riskit ja tuotto asianmukaisesti moitteettoman varainhoidon periaate huomioon ottaen.
2. Tällaisen eriytetyn kohtelun taso, joka vahvistetaan joko kilpailuun perustuvan menettelyn tai riippumattoman arvioinnin pohjalta, ei saa ylittää sitä, mikä on tarpeen sellaisten kannustimien luomiseksi, joilla houkutellaan yksityisiä varoja.

62 artikla

Rahastoista maksetusta tuesta saatujen varojen uudelleenkäyttö

1. Rahoitusvälineisiin ennen tukikelpoisuusajan päättymistä takaisin maksetut varat, jotka saadaan investoinneista lopullisiin vastaanottajiin tai vakuussopimuksiin varattujen varojen vapautumisesta, mukaan luettuina pääoman takaisinmaksut ja rahastoista maksetusta tuesta johtuvat tulot, on käytettävä uudelleen saman rahoitusvälineen tai muiden rahoitusvälineiden kautta lopullisiin vastaanottajiin tehtäviin lisäinvestointeihin, kattamaan rahastoista rahoitusvälineeseen maksetun rahoitusosuuden nimellisarvon pienenemisen aiheuttamat tappiot, jotka johtuvat negatiivisesta korosta, jos tällaisia tappioita syntyy aktiivisesta varainhoidosta huolimatta, tai tällaisiin lisäinvestointeihin liittyviin hallintokustannuksiin ja -palkkioihin ottaen huomioon moitteettoman varainhoidon periaate.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 1 kohdassa tarkoitetut rahoitusvälineisiin takaisin maksetut varat, jotka ovat syntyneet vähintään kahdeksan vuoden aikana tukikelpoisuusajan päättymisen jälkeen, käytetään uudelleen ohjelman tai ohjelmien toimintapoliittisten tavoitteiden mukaisesti joko saman rahoitusvälineen yhteydessä tai sen jälkeen, kun varat eivät enää ole rahoitusvälineen käytettävissä, muiden rahoitusvälineiden tai muiden tukimuotojen yhteydessä.

III LUKU

Tukikelpoisuussäännöt

63 artikla

Tukikelpoisuus

1. Menojen tukikelpoisuus määritetään kansallisten sääntöjen perusteella, paitsi jos tässä asetuksessa tai rahastokohtaisissa säännöissä tai tämän asetuksen tai rahastokohtaisten asetusten perusteella on vahvistettu erityissääntöjä.
2. Menoihin voidaan myöntää rahastoista rahoitusosuus, jos ne ovat aiheutuneet tuensaajalle tai julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuustoimien yksityisen sektorin kumppanille toimien täytäntöönpanosta ja ne on maksettu sen päivän, jona ohjelma esitetään komissiolle, tai 1 päivän tammikuuta 2021, sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi, ja 31 päivän joulukuuta 2029 välisenä aikana.

Jos on kyse 53 artiklan 1 kohdan b, c ja f alakohdan perusteella korvatuista kustannuksista, korvauksen perustana olevat toimenpiteet on toteutettava sen päivän, jona ohjelma esitetään komissiolle, tai 1 päivän tammikuuta 2021, sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi, ja 31 päivän joulukuuta 2029 välisenä aikana.

3. EAKR:n osalta sellaisiin toimiin liittyvät menot, jotka kattavat useamman kuin yhden 108 artiklan 2 kohdan mukaisen alueluokan yhdessä jäsenvaltiossa, on kohdennettava asianomaisiin alueluokkiin määräsuhteen mukaisesti objektiivisten perusteiden perusteella.

ESR+:n osalta toimiin liittyviä menoja voidaan kohdentaa mihin tahansa ohjelman alueluokkaan sillä edellytyksellä, että toimi edistää ohjelman erityistavoitteiden saavuttamista.

JTF:n osalta toimiin liittyvillä menoilla on edistettävä asiaan liittyvien alueellisten oikeudenmukaista siirtymää koskevien suunnitelmien toteuttamista.

4. Toimi tai sen osa voidaan toteuttaa jäsenvaltion ulkopuolella, myös unionin ulkopuolella, edellyttäen, että toimi edistää ohjelman tavoitteiden saavuttamista.
5. Jos on kyse 53 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitetuista avustuksista, menojen, joihin rahastoista voidaan myöntää rahoitusosuus, on oltava yhtä suuret kuin 53 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketut määrät.
6. Toimia ei valita rahastojen tuen kohteiksi, jos ne on saatettu fyysisesti päätökseen tai toteutettu kokonaisuudessaan ennen kuin ohjelmaan liittyvä rahoitushakemus on jätetty, siitä riippumatta, onko kaikki asiaankuuluvat maksut maksettu. Tätä kohtaa ei sovelleta EMKVR-asetuksen 21 artiklan mukaisiin EMKVR:stä maksettaviin syrjäisimmillä alueilla aiheutuneiden lisäkustannusten korvauksiin eikä tämän asetuksen 110 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettua syrjäisimpien alueiden lisärahoituksesta maksettavaan tukeen.
7. Menot, jotka muuttuvat tukikelpoisiksi ohjelman muutoksen vuoksi, voidaan hyväksyä siitä päivästä alkaen, jona vastaava pyyntö on toimitettu komissiolle.

EAKR:n, koheesiorahaston ja JTF:n osalta menot muuttuvat tukikelpoisiksi ohjelman muutoksen vuoksi, kun liitteessä I olevassa taulukossa 1 tarkoitettu uusi tukitoimityyppi lisätään ohjelmaan, tai EMKVR:n, AMIF:n, ISF:n ja BMVI:n osalta sitä, että rahastokohtaisissa asetuksissa tarkoitettu tukitoimityyppi lisätään ohjelmaan.

Silloin kun ohjelmaa muutetaan, jotta sen kautta voidaan reagoida luonnonkatastrofeihin, ohjelmassa voidaan sopia, että tällaiseen muutokseen liittyvien menojen tukikelpoisuus alkaa päivästä, jona luonnonkatastrofi tapahtui.

8. Silloin, kun uusi ohjelma hyväksytään, menojen tukikelpoisuus alkaa päivästä, jona vastaava pyyntö on toimitettu komissiolle.
9. Toimi voi saada tukea yhdestä tai useammasta rahastosta tai yhdestä tai useammasta ohjelmasta ja muista unionin välineistä. Tällöin yhden rahaston maksatushakemuksessa ilmoitettuja menoja ei saa ilmoittaa tuettavaksi
 - a) muusta rahastosta tai unionin välineestä;
 - b) eikä samasta rahastosta muun ohjelman perusteella.

Rahaston maksatushakemukseen sisällytettävien menojen määrä voidaan laskea kunkin rahaston osalta ja kyseisen ohjelman tai kyseisten ohjelmien osalta suhteutettuna tukiedellytykset vahvistavan asiakirjan mukaisesti.

64 artikla

Tukeen kelpaamattomat kustannukset

1. Rahastoista ei myönnetä tukea seuraaviin kustannuksiin:
 - a) lainojen korot, paitsi korkotuen tai vakuuspalkkiohyvityksen muodossa myönnettyjen avustusten osalta;
 - b) maan hankinta siltä osin kuin siihen käytettävä määrä ylittää 10 prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista kokonaiskustannuksista; joutomaiden ja rakennuksia käsittävien hylättyjen teollisuusalueiden osalta prosenttiosuus on 15 prosenttia; rahoitusvälineiden osalta näitä prosenttiosuuksia sovelletaan ohjelmasta lopullisille vastaanottajille maksettavaan rahoitusosuuteen tai vakuuksien osalta lainan määrään;
 - c) arvonlisävero lukuun ottamatta
 - i) toimia, joiden kokonaiskustannukset ovat alle 5 000 000 euroa (arvonlisävero mukaan luettuna);
 - ii) toimia, joiden kokonaiskustannukset ovat vähintään 5 000 000 euroa (arvonlisävero mukaan luettuna), jos se on kansallisen arvonlisäverolainsäädännön mukaan palautukseen oikeuttamaton;

- iii) investoinnit, joita lopulliset vastaanottajat ovat tehneet rahoitusvälineiden puitteissa; jos nämä investoinnit saavat rahoitusvälineistä tukea, johon on yhdistetty 58 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua avustusten muodossa olevaa ohjelmataukea, arvonlisävero ei ole tukikelpoista siltä investointikustannusten osalta, joka vastaa avustuksen muodossa annettua ohjelmataukea, paitsi jos investointikustannusten arvonlisävero on kansallisen arvonlisäverolainsäädännön mukaan palautukseen oikeuttamaton tai jos avustusten muodossa olevaa ohjelmataukea vastaava investointikustannusten osa on alle 5 000 000 euroa (arvonlisäveroineen);
- iv) pienhankerahastot ja investoinnit, joita lopulliset vastaanottajat ovat tehneet Interreg-ohjelman mukaisten pienhankerahastojen puitteissa.

Ensimmäisen alakohdan b alakohtaa ei sovelleta ympäristön laadun säilyttämistä koskeviin toimiin.

- 2. Rahastokohtaisissa asetuksissa voidaan yksilöidä lisää kustannuksia, joihin ei voida myöntää rahoitusta joka rahastosta.

65 artikla
Toimien pysyvyys

1. Jäsenvaltion on maksettava takaisin rahastoista infrastruktuuri- tai tuotannollisia investointeja käsittävälle toimelle myönnetty rahoitusosuus, jos tapauksen mukaan joko viiden vuoden kuluessa loppumaksun suorittamisesta tuensaajalle tai valtioneuvoston päätöksessä määrätyn ajan kuluessa toimea koskee jokin seuraavista:
 - a) tuotannollisen toiminnan lopettaminen tai sen siirtäminen sen NUTS 2 -alueen ulkopuolelle, jolla se sai tukea;
 - b) infrastruktuurin omistussuhteissa tapahtunut muutos, joka hyödyttää aiheettomasti jotakin yritystä tai julkista yhteisöä;
 - c) huomattava muutos, joka vaikuttaa sen luonteeseen, tavoitteisiin tai täytäntöönpanon edellytyksiin, mikä vaarantaisi sen alkuperäiset tavoitteet.

Jäsenvaltio voi lyhentää ensimmäisessä alakohdassa asetetun määräajan kolmeen vuoteen investointien tai pk-yritysten luomien työpaikkojen säilyttämiseksi.

Jäsenvaltion, on suoritettava takaisinmaksu tässä artiklassa tarkoitetun sääntelyn noudattamatta jättämisestä sen ajan osalta, jolloin sääntelyä ei ole noudatettu.

2. ESR+:sta tai JTF-asetuksen 8 artiklan 2 kohdan k, l ja m alakohdan mukaisesti JTF:stä tukea saavien toimien on maksettava tuki takaisin ainoastaan silloin, kun niillä on valtioneuvoston päätöksien mukaisesti velvoite ylläpitää investointeja.

3. Edellä olevia 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta rahoitusvälineisiin maksettuihin tai niistä maksettuihin ohjelmakohtaisiin rahoitusosuuksiin eikä toimiin, joita koskee tuotannollisen toiminnan lopettaminen sellaisen konkurssin seurauksena, joka ei ole petollinen.

66 artikla

Siirtäminen

1. Rahastoista ei myönnetä tukea menoihin, joilla tuetaan siirtämistä.
2. Silloin kun rahastoista myönnetty rahoitusosuus on valtiontukea, hallintoviranomaisen on varmistuttava siitä, että rahoitusosuudella ei tueta asetuksen (EU) N:o 651/2014 14 artiklan 16 kohdan mukaista toimintojen siirtämistä.

67 artikla

Avustuksiin sovellettavat tukikelpoisuussäännöt

1. Työn, tavaroiden, palvelujen, maan tai kiinteistön tarjoamisen muodossa olevat luontoissuoritukset, joista ei ole suoritettu laskuilla tai vastaavalla tavalla todistusvoimaisella asiakirjalla osoitettavissa olevaa rahakorvausta, voivat olla tukikelpoisia silloin, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) luontoissuorituksia sisältävälle toimelle myönnetty julkinen tuki ei toimen päättyessä ylitä tukikelpoisten menojen kokonaismäärää, luontoissuoritukset pois luettuina;

- b) luontoissuorituksille määritetty arvo ei ylitä kyseisillä markkinoilla yleisesti hyväksytyjä kustannuksia;
- c) luontoissuorituksen arvo ja käyttöön antaminen voidaan arvioida ja varmentaa riippumattomalla tavalla;
- d) jos kyse on maan tai kiinteistön tarjoamisesta, voidaan suorittaa korvaus sellaisesta vuokrasopimuksesta, jonka vuotuinen nimellinen määrä ei ylitä jäsenvaltion valuutan yksittäistä yksikköä;
- e) jos luontoissuoritukset ovat palkatonta työtä, kyseisen työn arvon määrittelyssä otetaan huomioon käytetty ja todennettu aika sekä vastaavasta työstä maksettava palkka.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitetun maan tai kiinteistön arvon on oltava riippumattoman ja pätevän asiantuntijan tai asianmukaisesti valtuutetun virallisen elimen todistama, eikä se saa ylittää 64 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistettua enimmäismäärää.

- 2. Poistokustannuksia, joista ei ole suoritettu laskuilla osoitettavissa olevaa rahakorvausta, voidaan pitää tukikelpoisina seuraavin edellytyksin:
 - a) ne sallitaan ohjelman tukikelpoisuussäännöissä;

- b) menojen määrästä on näyttöarvoltaan laskuihin rinnastettavat tositteet tukikelpoisista kustannuksista, jos ne korvataan 53 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa muodossa;
- c) kustannukset liittyvät yksinomaan toimen tukikauteen;
- d) poistojen kohteena olevan omaisuuden hankintaan ei ole saatu julkista avustusta.

68 artikla

Rahoitusvälineisiin sovellettavat tukikelpoisuussäännöt

1. Rahoitusvälineen tukikelpoisiksi menoiksi katsotaan tukikelpoisuusaikana rahoitusvälineelle ohjelmasta maksettujen rahoitusosuuksien kokonaismäärä tai vakuuksien tapauksessa vakuussopimukseen sovitusti varattujen rahoitusosuuksien kokonaismäärä, joka vastaa seuraavia:
 - a) lopullisille vastaanottajille suoritetut maksut, kun kyseessä ovat lainat, oman pääoman ehtoiset ja oman pääoman luonteiset sijoitukset;
 - b) sekä voimassa oleviin että jo erääntyneisiin vakuussopimukseen sovitusti varatut varat tappioihin liittyvien mahdollisten vakuusvaateiden täyttämiseksi; nämä varat lasketaan kerrannaissuhteen perusteella, joka on määritelty maksettuja uusia lainoja taikka lopullisille vastaanottajille tehtäviä oman pääoman ehtoisia tai oman pääoman luonteisia sijoituksia varten;

- c) lopullisille vastaanottajille tai heidän hyväkseen suoritettut maksut, kun rahoitusvälineitä yhdistetään muihin unionin rahoitusosuuksiin yhtä rahoitusvälinettä koskevassa toimessa 58 artiklan 5 kohdan mukaisesti;
 - d) rahoitusvälineen täytäntöönpanosta vastaaville elimille aiheutuneiden hallintopalkkioiden suoritukset ja hallintokustannusten korvaukset.
2. Kun rahoitusväline otetaan käyttöön peräkkäisinä ohjelmakausina, tukea voidaan myöntää loppukäyttäjille tai heidän hyväkseen muun muassa hallintokustannuksiin ja -palkkioihin edeltävänä ohjelmakautena tehtyjen sopimusten pohjalta edellyttäen, että tuki noudattaa seuraavan ohjelmakauden tukikelpoisuussääntöjä. Tällöin maksatushakemukseen sisällytettyjen menojen tukikelpoisuus määritellään kyseisen ohjelmakauden sääntöjen mukaisesti.
3. Jos 1 kohdan b alakohdassa mainittu vakuuksista hyötyvä elin ei ole maksanut uusien lainojen, oman pääoman ehtoisten tai oman pääoman luonteisten sijoitusten suunniteltua määrää loppukäyttäjille kerrannaissuhteen mukaisesti, tukikelpoiset menot vähennetään samassa suhteessa. Kerrannaissuhdetta voidaan tarkistaa, jos se on perusteltua markkinaolosuhteiden myöhempien muutosten vuoksi. Tällaisella tarkistuksella ei ole taannehtivaa vaikutusta.

4. Edellä olevan 1 kohdan d alakohdassa mainitut hallintomaksut ovat suoritusperusteisia.

Jos holdingrahastoa toteuttavat elimet valitaan tekemällä suoraan sopimus 59 artiklan 3 kohdan mukaisesti, kyseisille elimille maksettaviin hallintokustannuksiin ja -palkkioihin, jotka voidaan ilmoittaa tukikelpoisiksi menoiksi, sovelletaan kynnyksarvoa, joka on enintään 5 prosenttia ohjelmasta lainojen lopullisille vastaanottajille maksettujen tai vakuussopimukseen varattujen rahoitusosuuksien kokonaismäärästä ja enintään 7 prosenttia ohjelmasta oman pääoman ehtoisina tai oman pääoman luonteisina sijoituksina lopullisille vastaanottajille maksettujen rahoitusosuuksien kokonaismäärästä.

Jos erityisrahastoa toteuttavat elimet valitaan tekemällä suoraan sopimus 59 artiklan 3 kohdan mukaisesti, kyseisille elimille maksettaviin hallintokustannuksiin ja -palkkioihin, jotka voidaan ilmoittaa tukikelpoisiksi menoiksi, sovelletaan kynnyksarvoa, joka on enintään 7 prosenttia ohjelmasta lainojen lopullisille vastaanottajille maksettujen tai vakuussopimukseen varattujen rahoitusosuuksien kokonaismäärästä ja enintään 15 prosenttia ohjelmasta oman pääoman ehtoisina tai oman pääoman luonteisina sijoituksina lopullisille vastaanottajille maksettujen rahoitusosuuksien kokonaismäärästä.

Jos holdingrahastoa tai erityisrahastoja tai molempia toteuttavat elimet valitaan tarjouskilpailun perusteella noudattaen sovellettavaa lakia, hallintokustannusten ja -palkkioiden määrä vahvistetaan rahoitussopimuksessa, ja siinä otetaan huomioon tarjouskilpailun tulos.

5. Jos järjestelypalkkiot tai osa niistä veloitetaan lopullisilta vastaanottajilta, niitä ei voida ilmoittaa tukikelpoisiksi menoiksi.

6. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti ilmoitetut tukikelpoiset menot eivät saa ylittää rahastoista saman kohdan tarkoituksiin maksetun tuen kokonaismäärää ja vastaavaa kansallista yhteisrahoitusta.

VI OSASTO

HALLINTO JA VALVONTA

I LUKU

Hallintoa ja valvontaa koskevat yleiset säännöt

69 artikla

Jäsenvaltioiden tehtävät

1. Jäsenvaltioilla on tämän osaston mukaisesti oltava ohjelmia varten hallinto- ja valvontajärjestelmät, ja niiden on varmistettava järjestelmien toiminta moitteettoman varainhoidon periaatteen sekä liitteessä XI lueteltujen keskeisten vaatimusten mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava komissiolle toimitettuun tilitykseen sisältyvien menojen laillisuus ja sääntöjenmukaisuus ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet ehkäistäkseen, havaitakseen ja korjatakseen sääntöjenvastaisuudet, mukaan lukien petokset, ja raportoidakseen niistä. Kyseisiin toimiin kuuluu tietojen kerääminen unionin rahoituksen saajien tosiasiallisista omistajista ja edunsaajista liitteen XVII mukaisesti. Tällaisten tietojen keräämiseen ja käsittelyyn liittyvien sääntöjen on oltava sovellettavien tietosuoja-sääntöjen mukaisia. Komissiolla, Euroopan petostentorjuntavirastolla ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimella on oltava tarvittava pääsy kyseisiin tietoihin.

AMIF:stä, ISF:stä ja BMVI:stä tuettavien ohjelmien osalta velvoitteita, jotka koskevat ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tietojen keräämistä unionin rahoituksen saajien tosiasiallisista omistajista ja edunsaajista liitteen XVII mukaisesti, sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2023.

3. Jäsenvaltioiden on komission pyynnöstä toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen hallinnointi- ja valvontajärjestelmiensä tehokkaan toiminnan ja komissiolle ilmoitettujen menojen laillisuuden ja sääntöjenmukaisuuden. Jos kyseessä on tarkastus, komission virkamiehet tai heidän valtuutetut edustajansa voivat osallistua siihen.

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava seurantajärjestelmän ja indikaattoreita koskevien tietojen laadusta, oikeellisuudesta ja luotettavuudesta.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava tietojen julkaiseminen tässä asetuksessa ja rahastokohtaisissa asetuksissa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti, paitsi silloin, kun unionin tai jäsenvaltion lainsäädäntö kieltää julkaisemisen turvallisuuteen, yleiseen järjestykseen, rikostutkintaan tai henkilötietojen suojaan liittyvistä syistä asetuksen (EU) 2016/679 mukaisesti.
6. Jäsenvaltioilla on oltava käytössään järjestelmät ja menettelyt, joilla varmistetaan, että kaikki liitteessä XIII mainitut jäljitelyketjua varten tarvittavat asiakirjat säilytetään 82 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti.
7. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön järjestelyt, joilla varmistetaan rahastoja koskevien valitusten tehokas tutkiminen. Kyseisten järjestelyjen soveltamisala, säännöt ja menettelyt ovat jäsenvaltioiden vastuulla niiden institutionaalisten ja oikeudellisten puitteiden mukaisesti. Tämä ei vaikuta kansalaisten ja sidosryhmien yleiseen mahdollisuuteen esittää komissiolle valituksia. Jäsenvaltioiden on komission pyynnöstä tutkittava komissiolle toimitetut valitukset, jotka kuuluvat niiden ohjelmien soveltamisalaan, ja ilmoitettava komissiolle tutkimusten tuloksista.

Tätä artiklaa sovellettaessa valituksilla tarkoitetaan kaikkia potentiaalisten tuensaajien ja valittujen tuensaajien välisiä riitoja, jotka koskevat ehdotettua tai valittua toimea, ja kaikkia ohjelman toteuttamista tai siihen liittyviä toimia koskevia riitoja kolmansien osapuolten kanssa, riippumatta siitä, millaisista oikeussuojakeinoista kansallisessa lainsäädännössä säädetään.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuensaajien ja ohjelmasta vastaavien viranomaisten välinen tiedonvaihto toteutetaan kokonaisuudessaan sähköisten tiedonvaihtojärjestelmien avulla liitteen XIV mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on edistettävä sähköisen tiedonvaihdon etuja ja annettava tuensaajille kaikki tarvittava tuki tältä osin.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, hallintoviranomainen voi tuensaajan nimenomaisesta pyynnöstä poikkeuksellisesti hyväksyä tiedonvaihdon paperimuodossa, sanotun vaikuttamatta sen velvollisuuteen kirjata ja tallentaa tietoja 72 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti.

EMKVR:stä, AMIF:stä, ISF:stä ja BMVI:stä tuettavien ohjelmien osalta ensimmäistä alakohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2023.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta ESR+-asetuksen 4 artiklan 1 kohdan m alakohtaan perustuviin ohjelmiin tai toimintalinjoihin.

9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki virallinen tiedonvaihto komission kanssa käydään sähköisen tiedonvaihtojärjestelmän avulla liitteen XV mukaisesti.
10. Jäsenvaltioiden on toimitettava tai varmistettava, että hallintoviranomaiset toimittavat ennusteet kuluvana ja seuraavana kalenterivuonna toimitettavien maksatushakemusten mukaisesta määrästä viimeistään 31 päivänä tammikuuta ja 31 päivänä heinäkuuta liitteen VIII mukaisesti.

11. Kunkin jäsenvaltion on laadittava siihen mennessä, kun ensimmäisen tilivuoden loppumaksua koskeva maksatushakemus esitetään ja viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2023 kuvaus hallinto- ja valvontajärjestelmästä liitteessä XVI esitetyn mallin mukaisesti. Kuvausta on päivitettävä ottaen huomioon mahdolliset myöhemmät muutokset.
12. Jäsenvaltioiden on raportoitava sääntöjenvastaisuuksista raportoitavien sääntöjenvastaisuuksien määrittelemistä koskevien perusteiden mukaisesti. Toimitettavat tiedot ja raportointimuoto esitetään liitteessä XII.

70 artikla

Komission valtuudet ja tehtävät

1. Komissio varmistaa, että jäsenvaltioilla on tämän asetuksen mukaiset hallinto- ja valvontajärjestelmät ja että kyseiset järjestelmät toimivat tehokkaasti ohjelmien toteuttamisen ajan. Komissio laatii omaa tarkastustoimintaansa varten tarkastusstrategian ja tarkastussuunnitelman, joiden on perustuttava riskinarviointiin.

Komissio ja tarkastusviranomaiset sovittavat yhteen tarkastussuunnitelmansa.
2. Komissio tekee tarkastuksia enintään kolmen kalenterivuoden ajan sen jälkeen, kun tilit, joihin asianomaiset menot sisältyivät, on hyväksytty. Tätä määräaikaa ei sovelleta toimiin, joiden osalta epäillään petosta.

3. Komission virkamiehillä tai heidän valtuutetuilla edustajillaan on oltava tarkastuksia varten mahdollisuus tutustua kaikkiin tarpeellisiin tietoihin, asiakirjoihin ja metatietoihin, jotka liittyvät rahastoista tuettuihin toimiin tai hallinto- ja valvontajärjestelmiin, riippumatta välineestä, jolle tiedot ja asiakirjat on tallennettu, sekä saada jäljennöksiä pyydettyssä muodossa.
4. Paikalla tehtävien tarkastusten osalta sovelletaan lisäksi seuraavaa:
- a) komissio ilmoittaa ohjelmasta vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle tarkastuksesta vähintään 15 työpäivää aikaisemmin lukuun ottamatta kiireellisiä tapauksia; jäsenvaltion virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua näihin tarkastuksiin;
 - b) jos kansallisissa säännöksissä jätetään tietyt toimenpiteet ainoastaan kansallisessa lainsäädännössä nimenomaisesti nimetyille virkamiehille, komission virkamiehillä ja valtuutetuilla edustajilla on oltava mahdollisuus tutustua näin hankittuihin tietoihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisten tuomioistuinten toimivaltaa ja kunnioittaen täysin kyseisten oikeussubjektien perusoikeuksia;
 - c) komissio toimittaa alustavat tarkastushavainnot jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään kolme kuukautta tarkastuksen viimeisen päivän jälkeen;

- d) komissio toimittaa tarkastuskertomuksen viimeistään kolmen kuukauden kuluttua päivästä, jona se on saanut jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta kattavan vastauksen alustaviin tarkastushavaintoihin; jäsenvaltion vastausta pidetään kattavana, jos komissio ei pyydä toimittamaan lisätietoja tai tarkistettua asiakirjaa kahden kuukauden kuluessa jäsenvaltion vastauksen saapumisesta.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen määräaikojen noudattamiseksi komissio antaa saataville alustavat tarkastushavainnot ja tarkastuskertomuksen vähintään yhdellä unionin toimielinten virallisella kielellä.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c ja d alakohdassa tarkoitettuja määräaikoja voidaan jatkaa, jos se katsotaan tarpeelliseksi ja siitä sovitaan komission ja jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen välillä.

Jos jäsenvaltiolle on asetettu määräaika tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c ja d kohdassa tarkoitettuihin alustaviin tarkastushavaintoihin tai tarkastuskertomukseen vastaamiseksi, määräaika lasketaan siitä, milloin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on saanut ne vähintään yhdellä asianomaisen jäsenvaltion virallisella kielellä.

71 artikla

Ohjelmasta vastaavat viranomaiset

1. Varainhoitoasetuksen 63 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltion on yksilöitävä kunkin ohjelman osalta hallintoviranomainen ja tarkastusviranomainen. Jos jäsenvaltio antaa kirjanpito toiminnon tämän asetuksen 72 artiklan 2 kohdan mukaisesti jollekin muulle elimelle kuin hallintoviranomaiselle, kyseinen elin on myös nimettävä ohjelmasta vastaavaksi viranomaiseksi. Nämä samat viranomaiset voivat olla vastuussa useammasta kuin yhdestä ohjelmasta.
2. Tarkastusviranomaisen on oltava julkinen viranomainen. Tarkastustyön voi toteuttaa muu julkinen tai yksityinen elin kuin tarkastusviranomainen sen vastuulla. Tarkastusviranomaisen ja minkä tahansa tällaisen elimen, joka toteuttaa tarkastustyön tarkastusviranomaisen vastuulla, on oltava toiminnallisesti riippumaton tarkastuksen kohteista.
3. Hallintoviranomainen voi nimetä yhden tai useamman välittävän toimielimen, joka suorittaa tehtäviä sen vastuulla. Hallintoviranomaisen ja välittävien toimielinten väliset järjestelyt on vahvistettava kirjallisesti.
4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava tehtävien eriyttämistä koskevan periaatteen noudattamisesta ohjelmasta vastaavien viranomaisten välillä ja niiden sisällä.

5. Jos ohjelman tavoitteiden mukaan tukea annetaan EAKR:stä tai ESR+:sta Horisontti Eurooppa -ohjelmasta yhteisrahoitettuun ohjelmaan Horisontti Eurooppa -asetuksen 10 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, kyseisen ohjelman hallintoviranomainen määrittelee asiaankuuluvaa Horisontti Eurooppa -ohjelmasta yhteisrahoitettua ohjelmaa toteuttavan elimen välittäväksi toimielimeksi tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti.
6. Jäsenvaltio voi perustaa oma-aloitteisesti yhteensovittamisesta vastaavan elimen, joka pitää yhteyttä komissioon ja toimittaa sille tietoja sekä koordinoi ohjelmasta vastaavien jäsenvaltion viranomaisten toimia.

II LUKU

Vakiomuotoiset hallinto- ja valvontajärjestelmät

72 artikla

Hallintoviranomaisen tehtävät

1. Hallintoviranomainen vastaa ohjelman hallinnosta, jotta ohjelman tavoitteet voidaan toteuttaa. Erityisesti hallintoviranomaisen tehtävänä on
 - a) valita toimia 73 artiklan mukaisesti, lukuun ottamatta 33 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja toimia;

- b) hoitaa ohjelmien hallintoon liittyviä tehtäviä 74 artiklan mukaisesti;
 - c) tukea seurantakomitean työtä 75 artiklan mukaisesti;
 - d) valvoa välittäviä toimielimiä;
 - e) kirjata ja tallentaa sähköisesti kustakin toimesta tiedot, joita tarvitaan seurantaan, arviointia, varainhoitoa, varmuuksia ja tarkastuksia varten liitteen XVII mukaisesti, ja varmistaa tietojen turvallisuus, eheys ja luottamuksellisuus ja tietojen käyttäjän todentaminen.
2. Jäsenvaltio voi antaa 76 artiklassa tarkoitetun kirjanpito toiminnon tehtäväksi hallintoviranomaiselle tai jollekin muulle elimelle.
3. AMIF:stä, ISF:stä ja BMVI:stä tuettavien ohjelmien osalta kirjanpito toiminnon hoitaa hallintoviranomainen tai kirjanpito toiminto hoidetaan sen vastuulla.

73 artikla

Hallintoviranomaisen suorittama toimien valinta

1. Hallintoviranomaisen on vahvistettava toimien valintaa varten perusteet ja menettelyt, jotka ovat syrjimättömiä ja avoimia, joilla varmistetaan esteettömyys vammaisille henkilöille ja sukupuolten tasa-arvo ja joissa otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirja, kestävän kehityksen periaate ja unionin ympäristöpolitiikka SEUT 11 artiklan ja 191 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sekä sovellettava näitä perusteita ja menettelyjä.

Perusteiden ja menettelyjen avulla on varmistettava valittavien toimien asettaminen tärkeysjärjestykseen, jotta unionin rahoituksella voidaan edistää mahdollisimman tehokkaasti ohjelman tavoitteiden saavuttamista.

2. Valitessaan toimia hallintoviranomaisen on

- a) varmistettava, että valitut toimet ovat ohjelman mukaisia, niiden yhdenmukaisuus ohjelman asianomaisten strategioiden kanssa mukaan lukien, ja että niillä edistetään vaikuttavasti ohjelman erityistavoitteiden saavuttamista;
- b) varmistettava, että valitut toimet, jotka sisältyvät mahdollistavan edellytyksen soveltamisalaan, ovat yhdenmukaisia vastaavien strategioiden ja suunnitteluasiakirjojen kanssa, joita on laadittu kyseisen mahdollistavan edellytyksen täyttämiseksi;
- c) varmistettava, että valituissa toimissa käytetyllä tuen määrällä ja toteutetuilla toimilla saavutetaan tavoitteet parhaalla mahdollisella tavalla;
- d) varmennettava, että tuensaajalla on tarvittavat taloudelliset resurssit ja mekanismit käyttö- ja ylläpitokustannusten kattamiseksi infrastruktuuri- tai tuotannollisia investointeja käsittäviä toimia varten niiden rahoituksellisen kestävyuden varmistamiseksi;

- e) varmistettava, että valituille toimille, jotka kuuluvat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/92/EU¹ soveltamisalaan, tehdään ympäristövaikutusten arviointi tai seulontamenettely ja että vaihtoehtojen arviointi on otettu asianmukaisesti huomioon mainitussa direktiivissä vahvistettujen vaatimusten pohjalta;
- f) varmennettava, että sovellettavaa lainsäädäntöä on noudatettu, mikäli toimet ovat alkaneet ennen kuin rahoitushakemus on jätetty hallintoviranomaiselle;
- g) varmistettava, että valitut toimet kuuluvat asianomaisen rahaston soveltamisalaan ja että ne voidaan sijoittaa johonkin tukitoimityyppiin;
- h) varmistettava, että toimet eivät sisällä toimintaa, joka on ollut osa toimea, johon on sovellettu 66 artiklan mukaista siirtämistä, tai jossa olisi kyse 65 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetusta tuotannollisen toiminnan siirtämisestä;
- i) varmistettava, ettei komission mahdollisesti antamalla perustellulla lausunnolla SEUT 258 artiklassa tarkoitettu rikkomisesta, joka vaarantaa menojen laillisuuden ja sääntöjenmukaisuuden tai toimien toteuttamisen, ole suoraa vaikutusta valittuihin toimiin;
- j) huolehdittava sellaisten infrastruktuuri-investointien ilmastokestävyyden varmistamisesta, joiden odotettu elinkaari on vähintään viisi vuotta.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/92/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista (EUVL L 26, 28.1.2012, s. 1).

EAKR- ja koheesiorahastoasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritellyn toimintapoliittisen tavoitteen yksi tapauksessa vain kyseisen alakohdan i ja iv alakohdassa tarkoitettuja erityistavoitteita vastaavien toimien on oltava yhdenmukaisia vastaavien älykkään erikoistumisen strategioiden kanssa.

3. Hallintoviranomaisen on varmistettava, että tuensaajalle toimitetaan asiakirja, jossa määritetään kaikki kullekin toimelle annettavan tuen edellytykset, mukaan lukien toimitettavia tuotteita tai suoritettavia palveluja, rahoitussuunnitelmaa ja toteuttamiselle asetettua määräaikaa koskevat erityisvaatimukset, sekä tarvittaessa toimen kustannusten määrittämisessä sovellettava menetelmä ja tuen maksamista koskevat edellytykset.
4. Niiden toimien osalta, joille on myönnetty huippuosaamismerkki tai jotka on valittu Horisontti Eurooppa -ohjelmasta yhteisrahoitetusta ohjelmasta, hallintoviranomainen voi päättää myöntää tukea suoraan EAKR:stä tai ESR+:sta edellyttäen, että tällaiset toimet täyttävät 2 kohdan a, b ja g alakohdassa tarkoitettut vaatimukset.

Hallintoviranomaiset voivat lisäksi soveltaa asianomaisella unionin välineellä vahvistettuja alueluokkia, enimmäismääriä ja tukikelpoisten kustannusten laskentamenetelmiä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin toimiin. Nämä osatekijät esitetään 3 kohdassa tarkoitettussa asiakirjassa.

5. Jos hallintoviranomainen valitsee strategisesti tärkeän toimen, sen on ilmoitettava tästä komissiolle kuukauden kuluessa ja annettava sille kaikki asiaankuuluvat tiedot kyseisestä toimesta.

74 artikla

Hallintoviranomaisen suorittama ohjelman hallinnointi

1. Hallintoviranomaisen tehtävänä on
 - a) suorittaa hallinnon varmennukset sen tarkistamiseksi, että yhteisrahoitetut tuotteet ja palvelut on toimitettu ja että toimi on sovellettavan lainsäädännön, ohjelman ja toimelle asetettujen tukiedellytysten mukainen ja,
 - i) mikäli kustannukset on tarkoitus korvata 53 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, varmistaa, että tuensaajien näiden kustannusten osalta ilmoittamien menojen määrä on maksettu ja että tuensaajat pitävät erillistä kirjanpitoa tai käyttävät asianmukaisia kirjanpitokoodeja kaikista toimeen liittyvistä tapahtumista;
 - ii) mikäli kustannukset on tarkoitus korvata 53 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdan mukaisesti, varmistaa, että tuensaajalle menojen kattamiseksi maksettavan korvauksen edellytykset ovat täyttyneet;
 - b) varmistaa, että tuensaaja saa erääntyneen määrän täysimääräisenä ja viimeistään 80 päivän kuluttua päivästä, jona tuensaaja on esittänyt maksatushakemuksen, edellyttäen, että varoja on käytettävissä; määräajan kulumisen voidaan keskeyttää, jos hallintoviranomainen ei tuensaajan toimittamien tietojen perusteella pysty toteamaan, onko määrä erääntynyt;

- c) ottaa käyttöön tehokkaita ja oikeasuhteisia petostenvastaisia toimenpiteitä ja menettelyjä, joissa otetaan huomioon todetut riskit;
- d) ehkäistä, havaita ja korjata sääntöjenvastaisuudet;
- e) vahvistaa, että kirjatut menot ovat laillisia ja sääntöjenmukaisia;
- f) laatia johdon vahvistuslausuma liitteessä XVIII olevan mallin mukaisesti;

Ensimmäisen alakohdan b alakohdan osalta määrästä ei saa vähentää tai pidättää mitään määriä eikä periä mitään erityismaksuja tai muita vaikutukseltaan vastaavia maksuja, jotka vähentäisivät tuensaajille maksettavia määriä.

Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuustoimien osalta hallintoviranomaisen on suoritettava maksut tuensaajan nimellä tätä tarkoitusta varten avatulle sulkutilille käytettäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuutta koskevan sopimuksen mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen hallinnon varmennusten on perustuttava riskeihin, ja niiden on oltava oikeassa suhteessa ennakolta todettuihin riskeihin, ja niiden on oltava kirjallisessa muodossa.

Hallinnon varmennusten on sisällettävä tuensaajien esittämille maksatushakemuksille tehtävät hallinnolliset varmennukset ja toimia koskevat paikalla tehtävät varmennukset. Ne on toteutettava viimeistään ennen tilityksen toimittamista 98 artiklan mukaisesti.

3. Jos hallintoviranomainen on myös ohjelman tuensaaja, hallinnon varmennuksia koskevissa järjestelyissä on varmistettava tehtävien eriyttäminen.

Interreg-asetuksessa voidaan vahvistaa erityiset säännöt, jotka koskevat Interreg-ohjelmiin sovellettavia hallinnon varmennuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan soveltamista. AMIF-, ISF- ja BMVI-asetuksissa voidaan vahvistaa sovellettavia hallinnon varmennuksia koskevat erityiset säännöt, kun tuensaaja on kansainvälinen järjestö.

75 artikla

Hallintoviranomaisen tuki seurantakomitean työlle

Hallintoviranomaisen tehtävänä on

- a) toimittaa seurantakomitealle oikea-aikaisesti kaikki tiedot, joita se tarvitsee hoitaakseen tehtävänsä;
- b) huolehtia seurantakomitean päätösten ja suositusten jatkotoimista.

76 artikla

Kirjanpito toiminto

1. Kirjanpito toiminnon on sisällettävä seuraavat tehtävät:
 - a) maksatushakemusten laatiminen ja toimittaminen komissiolle 91 ja 92 artiklan mukaisesti;

- b) tilityksen laatiminen ja toimittaminen, täydellisyys, täsmällisyys ja oikeellisuuden vahvistaminen 98 artiklan mukaisesti ja kaikkia tilityksen osatekijöitä koskevien tietojen säilyttäminen sähköisessä tietojärjestelmässä, maksatushakemukset mukaan luettuina;
 - c) muun valuutan määräisten menojen muuntaminen euroiksi käyttämällä komission kuukausittaista laskennallista kurssia siltä kuukaudelta, jonka aikana meno on merkitty tässä artiklassa säädettyjen tehtävien hoitamisesta vastaavan elimen kirjanpitojärjestelmään.
2. Kirjanpito toimintoon ei sisälly tarkastuksia tuensaajien tasolla.
 3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan c alakohdassa säädetään, Interreg-asetuksessa voidaan vahvistaa jokin toinen menetelmä, jota noudattaen muun valuutan määräiset menot muunnetaan euroiksi.

77 artikla

Tarkastusviranomaisen tehtävät

1. Tarkastusviranomaisen vastuulla on suorittaa järjestelmätarkastuksia, toimien tarkastuksia ja tilintarkastuksia, jotta se voi tarjota komissiolle riippumattoman varmuuden hallinto- ja valvontajärjestelmien tehokkaasta toiminnasta ja komissiolle toimitettuun tilitykseen sisältyvien menojen laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta.
2. Tarkastustyö on toteutettava kansainvälisesti hyväksytyjen tilintarkastusstandardien mukaisesti.

3. Tarkastusviranomaisen on laadittava ja toimitettava komissiolle
- a) varainhoitoasetuksen 63 artiklan 7 kohdan mukainen vuotuinen tarkastuslausunto, joka on laadittu tämän asetuksen liitteessä XIX olevan mallin mukaisesti, joka perustuu kaikkeen tehtyyn tarkastustyöhön ja joka kattaa seuraavat erilliset osa-alueet:
 - i) tilien täydellisyys, oikeellisuus ja totuudenmukaisuus;
 - ii) komissiolle toimitettuun tilitykseen sisältyvien menojen laillisuus ja sääntöjenmukaisuus;
 - iii) hallinto- ja valvontajärjestelmän tehokas toiminta;
 - b) vuotuinen valvontakertomus, joka täyttää varainhoitoasetuksen 63 artiklan 5 kohdan b alakohdan vaatimukset, on tämän asetuksen liitteessä XX olevan mallin mukainen ja joka tukee tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettua tarkastuslausuntoa ja jossa esitetään yhteenveto havainnoista ja analyysi järjestelmissä havaittujen virheiden ja puutteiden luonteesta ja laajuudesta, sekä ehdotetut ja toteutetut korjaavat toimet samoin kuin kokonaisvirhetaso ja jäännösvirhetaso komissiolle toimitettuun tilitykseen sisältyvien menojen osalta.
4. Jos ohjelmia ryhmitellään toimien tarkastuksia varten 79 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, tämän artiklan 3 kohdan b alakohdassa vaaditut tiedot voidaan koota yhteen kertomukseen.

5. Tarkastusviranomaisen on toimitettava komissiolle järjestelmätarkastuksia koskevat kertomukset heti, kun kuulemismenettely kyseisten tarkastusten kohteiden kanssa on saatu päätökseen.
6. Komissio ja tarkastusviranomaiset tapaavat säännöllisesti vähintään kerran vuodessa, ellei toisin ole sovittu, tarkastellakseen tarkastusstrategiaa, vuotuista valvontakertomusta ja tarkastuslausuntoa, sovittaakseen yhteen tarkastussuunnitelmansa ja -menetelmänsä ja vaihtaakseen näkemyksiä hallinto- ja valvontajärjestelmien parantamiseen liittyvistä kysymyksistä.

78 artikla

Tarkastusstrategia

1. Tarkastusviranomaisen on laadittava hallintoviranomaista kuultuaan riskinarviointiin perustuva tarkastusstrategia, jossa otetaan huomioon 69 artiklan 11 kohdassa tarkoitettu hallinto- ja valvontajärjestelmän kuvaus ja joka kattaa järjestelmätarkastukset ja toimien tarkastukset. Tarkastusstrategiaan on sisällyttävä juuri nimettyjen hallintoviranomaisten ja kirjanpitotoiminnosta vastaavien viranomaisten järjestelmätarkastuksia. Tällaiset tarkastukset on toteutettava 21 kuukauden kuluessa päätöksestä hyväksyä ohjelma, jossa tällainen viranomainen nimetään, tai päätöksestä hyväksyä ohjelman muutos. Tarkastusstrategia on laadittava liitteessä XXII esitetyn mallin mukaisesti, ja sitä on päivitettävä vuosittain sen jälkeen, kun ensimmäinen vuotuinen valvontakertomus ja tarkastuslausunto on toimitettu komissiolle. Se voi kattaa yhden tai useamman ohjelman.
2. Tarkastusstrategia on toimitettava pyynnöstä komissiolle.

79 artikla

Toimien tarkastukset

1. Toimien tarkastusten on katettava komissiolle tilivuoden aikana ilmoitetut menot otoksen perusteella. Otoksen on oltava edustava ja perustuttava tilastollisiin otantamenetelmiin.
2. Jos perusjoukko käsittää alle 300 otantayksikköä, tarkastusviranomaisen ammatillisen harkinnan mukaan voidaan käyttää muuta kuin tilastollista otantamenetelmää. Tällöin otoksen on oltava riittävän suuri, jotta tarkastusviranomainen voi laatia pätevän tarkastuslausunnon. Muun otantamenetelmän on katettava vähintään 10 prosenttia tilivuoden perusjoukon otantayksiköistä satunnaisotannalla valittuna.

Tilastollinen otos voi kattaa yhden tai useamman EAKR:stä, ESR+:sta, koheesiorahastosta ja JTF:stä tukea saavan ohjelman ja yhden tai useamman ohjelmakauden, tarvittaessa ositettuna, tarkastusviranomaisen ammatillisen harkinnan mukaan.

EMKVR:stä, AMIF:stä, ISF:stä ja BMVI:stä tuettujen toimien otoksen on katettava kustakin rahastosta tuettavat toimet erikseen.

3. Toimien tarkastusten on sisällettävä toimen fyysistä toteuttamista koskevia paikalla tehtäviä varmuksia vain, jos se on tarpeen toimen tyyppin takia.

ESR+-asetuksessa voidaan vahvistaa erityisiä säännöksiä, jotka koskevat kyseisen asetuksen 4 artiklan 1 kohdan m alakohtaan perustuvia ohjelmia tai toimintalinjoja. AMIF:ää, ISF:ää ja BMVI:tä koskevissa asetuksissa voidaan vahvistaa toimien tarkastusta koskevat erityiset säännöt, kun tuensaaja on kansainvälinen järjestö. Interreg-asetuksessa voidaan vahvistaa erityisiä sääntöjä, jotka koskevat Interreg-ohjelmiin sovellettavien toimien tarkastusta.

Tarkastukset on suoritettava niiden sääntöjen pohjalta, jotka ovat olleet voimassa silloin kun toimeen kuuluvia toimenpiteitä on toteutettu.

4. Siirretään komissiolle valta antaa delegoitu säädös 114 artiklan mukaisesti tämän artiklan täydentämiseksi vahvistamalla vakioidut ja yleisesti saatavilla olevat otantamenetelmät ja menettelyt, jotka kattavat yhden tai useamman ohjelmakauden.

80 artikla

Yhden tarkastuksen periaatteen mukaiset järjestelyt

1. Tarkastuksia tehdessään komission ja tarkastusviranomaisten on otettava asianmukaisesti huomioon yhden tarkastuksen periaate ja suhteellisuusperiaate, kun ne määrittävät unionin talousarviolle aiheutuvan riskin tason. Tämän tarkoituksena on erityisesti välttää päällekkäisyyttä komissiolle ilmoitettujen menojen tarkastuksissa ja hallinnon varmennuksissa, jotta hallinnon varmennuksista ja tarkastuksista aiheutuvat kustannukset ja tuensaajien hallinnollinen rasite voidaan minimoida.

Komission ja tarkastusviranomaisten on ensin käytettävä kaikkia 72 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja tietoja, mukaan lukien hallinnon varmennusten tulokset, sekä pyydettyä ja saatava tuensaajilta lisää asiakirjoja ja tarkastusevidenssiä ainoastaan, jos tämä on niiden ammatillisen harkinnan perusteella tarpeen hyvin perusteltujen tarkastuspäätelmien tueksi.

2. Kun on kyse ohjelmista, joiden osalta komissio pitää tarkastusviranomaisen lausuntoa luotettavana, ja asianomainen jäsenvaltio osallistuu Euroopan syyttäjänviraston perustamista koskevaan tiiviimpään yhteistyöhön, komission omissa tarkastuksissa tarkastellaan pelkästään tarkastusviranomaisen työtä.
3. Komissio tai tarkastusviranomainen tarkastaa toimen ainoastaan kerran ennen sitä tilivuotta koskevan tilityksen toimittamista, jonka aikana toimi on saatettu päätökseen, kun toimen tukikelpoisten menojen kokonaismäärä on enintään 400 000 euroa EAKR:n ja koheesiorahaston osalta, 350 000 euroa JTF:n osalta, 300 000 euroa ESR+:n osalta tai 200 000 euroa EMKVR:n, AMIF:n, ISF:n tai BMVI:n osalta.

Tarkastusviranomainen tai komissio tarkastaa muut toimet ainoastaan kerran kutakin tilivuotta kohden ennen sitä tilivuotta koskevan tilityksen toimittamista, jonka aikana toimi on saatettu päätökseen. Komissio tai tarkastusviranomainen ei tarkasta toimia tiettyinä vuosina, jos tilintarkastustuomioistuin on jo suorittanut tarkastuksen kyseisenä vuonna, edellyttäen, että tarkastusviranomainen tai komissio voi käyttää tilintarkastustuomioistuimen näitä toimia koskevan tarkastustyön tuloksia omien tehtäviensä hoitamiseen.

4. Sen estämättä, mitä 3 kohdassa säädetään, mikä tahansa toimi voidaan tarkastaa useammin kuin kerran, jos tarkastusviranomaisen katsoo ammatillisen harkintansa perusteella, että pätevää tarkastuslausuntoa ei ole mahdollista laatia.
5. Edellä olevia 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta, jos
 - a) on olemassa erityinen sääntöjenvastaisuusien riski tai epäily petoksesta;
 - b) tarkastusviranomaisen työ on tehtävä uudelleen varmuuden saamiseksi sen tehokkaasta toiminnasta;
 - c) on olemassa näyttöä vakavasta puutteesta tarkastusviranomaisen työssä.

81 artikla

Rahoitusvälineiden hallinnon varmennukset ja tarkastukset

1. Hallintoviranomaisen on tehtävä paikan päällä tehtäviä hallinnon varmennuksia 74 artiklan 1 kohdan mukaisesti ainoastaan rahoitusvälineen täytäntöönpanosta vastaavien elinten ja, kun on kyse takuurahastoista, uusia lainoja myöntävien elinten tasolla. Hallintoviranomainen voi ottaa huomioon ulkopuolisten elinten suorittamat varmennukset ja olla suorittamatta paikalla tehtäviä hallinnon varmennuksia edellyttäen, että sillä on riittävästi näyttöä kyseisten ulkopuolisten elinten pätevyydestä.
2. Hallintoviranomainen ei saa tehdä paikan päällä tehtäviä varmennuksia EIP:n tasolla eikä sellaisten muiden kansainvälisten rahoituslaitosten tasolla, joissa jäsenvaltio on osakkaana.

EIP:n tai sellaisten muiden kansainvälisten rahoituslaitosten, joissa jäsenvaltio on osakkaana, on kuitenkin toimitettava hallintoviranomaiselle valvontakertomuksia maksatushakemusten tueksi.

3. Tarkastusviranomaisen on suoritettava järjestelmätarkastuksia ja toimien tarkastuksia tapauksen mukaan 77, 79 tai 83 artiklan mukaisesti rahoitusvälineen täytäntöönpanosta vastaavien elinten ja, kun on kyse takuurahastoista, uusia lainoja myöntävien elinten tasolla. Tarkastusviranomainen voi ottaa huomioon rahoitusvälineen toteuttamisesta vastaavien elinten ulkopuolisten tarkastajien suorittamien tarkastusten tulokset yleisen varmuuden saamiseksi ja päättää tältä pohjalta rajoittaa omaa tarkastustyötään.
4. Takuurahastojen tapauksessa ohjelmien tarkastamisesta vastaavat elimet voivat suorittaa tarkastuksia uusia lainoja myöntäville elimille vain, kun toinen tai molemmat seuraavista tilanteista toteutuvat:
 - a) tositteita, joissa esitetään näyttö rahoitusvälineen tuesta lopullisille tuensaajille, ei ole saatavilla hallintoviranomaisen tasolla tai rahoitusvälineitä täytäntöön panevien elinten tasolla;
 - b) on näyttöä siitä, että hallintoviranomaisen tai rahoitusvälineitä täytäntöön panevien elinten tasolla saatavilla olevat asiakirjat eivät anna todenmukaista ja tarkkaa tietoa annetusta tuesta.

5. Tarkastusviranomaisen ei saa tehdä tarkastuksia EIP:n tasolla eikä sellaisten muiden kansainvälisten rahoituslaitosten tasolla, joissa jäsenvaltio on osakkaana, niiden täytäntöön panemien rahoitusvälineiden osalta.

EIP:n tai sellaisten muiden kansainvälisten rahoituslaitosten, joissa jäsenvaltio on osakkaana, on kuitenkin toimitettava komissiolle ja tarkastusviranomaiselle ulkopuolisten tarkastajien laatima vuotuinen tarkastuskertomus ennen kunkin kalenterivuoden loppua. Kertomuksen on katettava liitteessä XXI esitetyt osatekijät, ja sen on oltava pohjana tarkastusviranomaisen työlle.

6. EIP:n tai muiden kansainvälisten rahoituslaitosten on toimitettava ohjelmasta vastaaville viranomaisille kaikki asiakirjat, jotka ovat tarpeen, jotta ne voivat täyttää velvollisuutensa.

82 artikla

Asiakirjojen saatavuus

1. Hallintoviranomaisen on varmistettava, että kaikki rahastoista tuettuun toimeen liittyvät asiakirjatodisteet säilytetään asianmukaisella tasolla viiden vuoden ajan sen vuoden joulukuun 31 päivästä, jona hallintoviranomainen suorittaa viimeisen maksun tuensaajalle, sanotun kuitenkin rajoittamatta valtioneuvoston soveltamista.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun määräajan kulumisen keskeytetään joko oikeudellisen menettelyn johdosta tai komission pyynnöstä.

III LUKU

Tukeutuminen kansallisiin hallintojärjestelmiin

83 artikla

Laajennetut suhteutetut järjestelyt

Jäsenvaltio voi soveltaa ohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmän osalta seuraavia laajennettuja suhteutettuja järjestelyjä, jos 84 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät:

- a) poiketen siitä, mitä 74 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 74 artiklan 2 kohdassa säädetään, hallintoviranomainen voi hallinnon varmennuksia suorittaessaan soveltaa pelkästään kansallisia menettelyjä;
- b) poiketen siitä, mitä järjestelmätarkastuksia koskevassa 77 artiklan 1 kohdassa ja toimien tarkastuksia koskevissa 79 artiklan 1 ja 3 kohdassa säädetään, tarkastusviranomainen voi tietyn ohjelman tai ohjelmaryhmän osalta rajoittaa tarkastustoiminnan koskemaan toimia, jotka kattavat tilastolliseen valintaan perustuvan 30 otantayksikköä käsittävän otannan.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuja hallinnon tarkastuksia varten hallintoviranomainen voi ottaa huomioon ulkoisten elinten suorittamat varmennukset edellyttäen, että sillä on riittävästi näyttöä kyseisten elinten pätevyydestä.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdan osalta tarkastusviranomaisen voi soveltaa muuta kuin tilastollista otantamenetelmää 79 artiklan 2 kohdan mukaisesti, jos perusjoukko käsittää alle 300 otantayksikköä.

Komissio rajoittaa omat tarkastuksensa koskemaan tarkastusviranomaisen työn arviointia suorittamalla tarkastuksia uudelleen pelkästään tarkastusviranomaisen tasolla, paitsi jos käytettävissä olevat tiedot viittaavat siihen, että tarkastusviranomaisen työssä on vakavia puutteita.

84 artikla

Laajennettujen suhteutettujen järjestelyjen soveltamisedellytykset

1. Jäsenvaltio voi soveltaa 83 artiklassa tarkoitettuja laajennettuja suhteutettuja järjestelyjä milloin tahansa ohjelmakauden aikana, jos komissio on vahvistanut niiden kahden vuoden osalta julkaisemissaan vuotuisissa toimintakertomuksissa, jotka edeltävät jäsenvaltion tällaista päätöstä, että ohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmä toimii tehokkaasti ja että kokonaisvirhetaso on kunkin vuoden osalta 2 prosenttia tai sen alle. Arvioidessaan ohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmän tehokasta toimintaa komissio ottaa huomioon asianomaisen jäsenvaltion osallistumisen Euroopan syyttäjänvirastoa perustamista koskevaan tiiviimpään yhteistyöhön.

Jos jäsenvaltio päättää soveltaa 83 artiklassa tarkoitettuja laajennettuja suhteutettuja järjestelyjä, sen on ilmoitettava komissiolle 83 artiklassa tällaisten järjestelyjen soveltamisesta. Tällaisessa tapauksessa järjestelyjä sovelletaan seuraavan tilivuoden alusta alkaen.

2. Jäsenvaltio voi ohjelmakauden alussa soveltaa 83 artiklassa tarkoitettuja laajennettuja suhteutettuja järjestelyjä edellyttäen, että tämän artiklan 1 kohdan vaatimukset täyttyvät vuosina 2014–2020 toteutetun vastaavan ohjelman osalta, ja jos vuosien 2021–2027 ohjelmaa varten vahvistetut hallinto- ja valvontajärjestelyt perustuvat pitkälti edellisen ohjelman vastaaviin järjestelyihin. Tällaisessa tapauksessa järjestelyjä sovelletaan ohjelman alusta alkaen.
3. Jäsenvaltion on laadittava 69 artiklan 11 kohdassa esitetty hallinto- ja valvontajärjestelmän kuvaus ja 78 artiklassa esitetty tarkastusstrategia ja päivitettävä niitä asianmukaisesti.

85 artikla

Ohjelmakauden aikana tehtävä mukautus

1. Jos komissio tai tarkastusviranomainen katsoo tehtyjen tarkastusten ja vuotuisen valvontakertomuksen perusteella, että 84 artiklassa vahvistetut edellytykset eivät enää täyty, komissio pyytää tarkastusviranomaista suorittamaan lisää tarkastuksia 69 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja varmistuu siitä, että korjaavia toimia toteutetaan.

2. Jos seuraava vuotuinen valvontakertomus osoittaa, että edellytykset eivät edelleenkään täyty, mikä rajoittaa komissiolle esitettyä varmuutta hallinto- ja valvontajärjestelmien tehokkaasta toiminnasta ja menojen laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta, komissio pyytää tarkastusviranomaista toteuttamaan järjestelmätarkastuksia.
3. Annettuaan jäsenvaltiolle mahdollisuuden esittää huomautuksensa komissio voi ilmoittaa jäsenvaltiolle, että 83 artiklassa säädettyjä laajennettuja suhteutettuja järjestelyjä ei saa enää soveltaa seuraavan tilivuoden alussa.

VII OSASTO
VARAINHOITO, TILITYKSEN TOIMITTAMINEN
JA TARKASTAMINEN SEKÄ RAHOITUSOIKKAISUT

I LUKU
Varainhoito

I JAKSO
YLEISET KIRJANPITOSÄÄNNÖT

86 artikla

Talousarviositoumukset

1. Ohjelman hyväksymisestä 23 artiklan mukaisesti annettu päätös muodostaa varainhoitoasetuksen 110 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun rahoituspäätöksen, ja päätöksen antaminen tiedoksi asianomaiselle jäsenvaltiolle muodostaa oikeudellisen sitoumuksen.

Kyseisessä päätöksessä on määriteltävä unionin kokonaisrahoitusosuus kutakin rahastoa ja vuotta kohti. Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteeseen kuuluvien ohjelmien osalta kussakin jäsenvaltiossa pidätetään vuosille 2026 ja 2027 kuitenkin rahoitusosuuden 50:tä prosenttia vastaava ohjelmakohtainen määrä, jäljempänä 'joustomäärä', joka osoitetaan lopullisesti ohjelmaan vasta sen jälkeen, kun komission päätös on hyväksytty 18 artiklan mukaisen väliarvioinnin jälkeen.

2. Komissio toteuttaa unionin talousarviositoumukset kunkin ohjelman osalta rahastokohtaisina vuotuisina erinä 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2027 välisenä aikana.
3. Poiketen siitä, mitä varainhoitoasetuksen 111 artiklan 2 kohdassa säädetään, ensimmäistä erää koskevat talousarviositoumukset tehdään sen jälkeen, kun komissio on hyväksynyt ohjelman.

87 artikla

Euron käyttö

Kaikissa ohjelmissa ja kertomuksissa esitetyt määrät ja jäsenvaltioiden komissiolle ilmoittamat määrät on esitettävä euroina.

88 artikla

Takaisinmaksut

1. Kaikki unionin talousarvioon takaisin maksettavat määrät on suoritettava varainhoitoasetuksen 98 artiklan mukaisesti laaditussa perintämääräyksessä vahvistettuun määräpäivään mennessä. Määräpäivä on määräyksen antamista seuraavan toisen kuukauden viimeinen päivä.
2. Takaisinmaksun viivästyminen johtaa viivästyskorkoon, joka lasketaan eräpäivästä tosiasialliseen maksupäivään. Viivästyskorko on puolitoista prosenttiyksikköä korkeampi kuin korko, jota Euroopan keskuspankki soveltaa tärkeimpiin jälleenrahoitustoimiinsa sen kuukauden ensimmäisenä työpäivänä, johon määräpäivä osuu.

II JAKSO

JÄSENVALTIOILLE SUORITETTAVIA MAKSUJA KOSKEVAT SÄÄNNÖT

89 artikla

Maksutyypit

Maksut suoritetaan ennakkomaksuina, välimaksuina ja tilivuotta koskevan tilityksen mukaisina loppumaksuina.

90 artikla
Ennakkomaksut

1. Komissio suorittaa ennakkomaksun ohjelman hyväksymispäätöksessä esitetyn rahastoista suoritettavan tuen kokonaismäärän perusteella.
2. Ennakkomaksut maksetaan kunkin rahaston osalta vuotuisina erinä ennen kunkin vuoden heinäkuun 1 päivää edellyttäen, että käytettävissä on riittävästi varoja, seuraavasti:
 - a) 2021: 0,5 prosenttia;
 - b) 2022: 0,5 prosenttia;
 - c) 2023: 0,5 prosenttia;
 - d) 2024: 0,5 prosenttia;
 - e) 2025: 0,5 prosenttia;
 - f) 2026: 0,5 prosenttia.

Jos ohjelma hyväksytään 1 päivän heinäkuuta 2021 jälkeen, aiemmat erät maksetaan hyväksymisvuonna.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, Interreg-ohjelmien ennakkomaksuja koskevat erityiset säännöt vahvistetaan Interreg-asetuksessa.

4. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, AMIF:stä, ISF:stä ja BMVI:stä tuettujen ohjelmien ennakkomaksuja koskevat erityiset säännöt vahvistetaan rahastokohtaisissa asetuksissa.
5. Ennakkomaksuna vuosien 2021 ja 2022 osalta maksettu määrä on tarkastettava ja hyväksyttävä sekä poistettava komission tileistä joka vuosi ja vuodesta 2023 vuoteen 2026 viimeistään viimeisenä tilivuonna 100 artiklan mukaisesti.

AMIF:stä, ISF:stä ja BMVI:stä tuettujen ohjelmien ennakkomaksuna maksettu määrä on tarkastettava ja hyväksyttävä sekä poistettava komission tileistä viimeistään viimeisenä tilivuonna.

6. Ennakkomaksusta kertyvät korot on käytettävä kyseisen ohjelman osalta samalla tavalla kuin rahastoista osoitettavat varat, ja ne on sisällytettävä viimeisen tilivuoden tilitykseen.

91 artikla

Maksatushakemukset

1. Jäsenvaltio voi toimittaa enintään kuusi maksatushakemusta kunkin ohjelman, rahaston ja tilivuoden osalta. Maksatushakemus voidaan vuosittain toimittaa milloin tahansa kunakin seuraavien päivämäärien välisenä aikana: 28 päivänä helmikuuta, 31 päivänä toukokuuta, 31 päivänä heinäkuuta, 31 päivänä lokakuuta, 30 päivänä marraskuuta ja 31 päivänä joulukuuta.

Viimeistään 31 päivänä heinäkuuta toimitettu viimeinen maksatushakemus katsotaan 30 päivänä kesäkuuta päättyneen tilivuoden loppumaksua koskevaksi maksatushakemukseksi.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta Interreg-ohjelmiin.

2. Maksatushakemukset voidaan hyväksyä ainoastaan, kun 98 artiklassa tarkoitetut viimeksi erääntyneet varmuuden saamiseksi toimitettavat asiakirjat on toimitettu.
3. Maksatushakemukset on toimitettava komissiolle noudattaen liitteessä XXIII esitettyä mallia, ja niiden on sisällettävä kunkin toimintalinjan ja tapauksen mukaan alueluokan osalta seuraavat:
 - a) sellaisiin erityistavoitteisiin liittyvien toimien, joiden mahdollistavat edellytykset täyttyvät, ja sellaisiin erityistavoitteisiin liittyvien toimien, joiden mahdollistavat edellytykset eivät täyty mutta jotka edistävät mahdollistavien edellytysten täyttymistä, täytäntöönpanosta tuensaaajille aiheutuneiden ja maksettujen tukikelpoisten menojen kokonaismäärä, joka on viety kirjanpito toiminnosta vastaavan elimen järjestelmään;
 - b) tarvittaessa 36 artiklan 5 kohdan b alakohdan mukaisesti lasketun teknisen avun määrä;
 - c) sellaisiin erityistavoitteisiin, joiden mahdollistavat edellytykset täyttyvät, ja sellaisiin erityistavoitteisiin liittyvien toimien, joiden mahdollistavat edellytykset eivät täyty mutta jotka edistävät mahdollistavien edellytysten täyttymistä, suoritettavan tai suoritettavan julkisen rahoitusosuuden kokonaismäärä, joka on viety kirjanpito toiminnosta vastaavan elimen järjestelmään;

d) sellaisiin erityistavoitteisiin liittyvien toimien, joiden mahdollistavat edellytykset eivät täyty, lukuun ottamatta toimia, jotka edistävät mahdollistavien edellytykset täyttymistä, täytäntöönpanosta tuensaajille aiheutuneiden ja maksettujen tukikelpoisten menojen kokonaismäärä, joka on viety kirjanpito toiminnosta vastaavan elimen järjestelmään.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdan a alakohdassa säädetään, sovelletaan seuraavaa:

a) jos unionin rahoitusosuus perustuu 51 artiklan a alakohtaan, maksatushakemukseen sisällytetään ehtojen täyttämässä tai tulosten aikaan saamisessa saavutettuun edistykseen perustuvat määrät 95 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun päätöksen tai 95 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti;

b) jos unionin rahoitusosuus perustuu 51 artiklan c, d ja e alakohtaan, maksatushakemukseen sisällytetään 94 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun päätöksen tai 94 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisesti määritetyt määrät;

c) kun on kyse 53 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b, c ja d alakohdassa mainituista avustusmuodoista, maksatushakemukseen on sisällytettävä sovellettavin perustein lasketut kustannukset.

5. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, maksatushakemukseen voi sisältyä valtiontuen osalta tuen myöntävän tahon tuensaajalle maksamia ennakoita seuraavin, kumulatiivisin edellytyksin:

- a) näillä ennakoilla on jonkin jäsenvaltioon sijoittautuneen pankin tai muun rahoituslaitoksen myöntämä takuu tai niihin sovelletaan jotakin julkisyhteisön tai jäsenvaltion takuiksi antamaa välinettä;
- b) näiden ennakoiden määrä ei ole yli 40 prosenttia tuensaajalle tiettyyn toimeen myönnettävän tuen kokonaismäärästä;
- c) nämä ennakot katetaan tuensaajien toimea toteuttaessaan maksamilla menoilla ja niiden tueksi esitetään maksukuitit tai vastaavalla tavalla todistusvoimaiset kirjanpitoasiakirjat kolmen vuoden kuluessa ennakon maksamisvuodesta tai 31 päivänä joulukuuta 2029 sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi; jos näitä ei ole esitetty, seuraava maksatushakemus on oikaistava vastaavasti.

Kussakin maksatushakemuksessa, johon sisältyy tämän tyyppisiä ennakkoja, on ilmoitettava erikseen ohjelmasta ennakkoina maksettu kokonaismäärä, määrä, joka on katettu tuensaajien c alakohdan mukaisesti kolmen vuoden kuluessa ennakon maksamisesta maksamilla menoilla, sekä määrä, jota ei ole katettu tuensaajien maksamilla menoilla ja joiden osalta kolmen vuoden ajanjakso ei ole vielä päättynyt.

6. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 3 kohdan c alakohdassa säädetään, SEUT 107 artiklan mukaisten tukijärjestelmien osalta edellytetään, että tuen myöntävä elin on maksanut tuensaajille maksatushakemukseen sisältyviä menoja vastaavan julkisen rahoitusosuuden.

92 artikla

Rahoitusvälineitä koskevat erityiset seikat maksatushakemuksissa

1. Jos rahoitusvälineitä pannaan täytäntöön 59 artiklan 1 kohdan mukaisesti, liitteen XXIII mukaisesti toimitettujen maksatushakemusten on sisällettävä 68 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen hallintoviranomaisen lopullisille vastaanottajille maksamat kokonaismäärät tai, jos on kyse vakuuksista, hallintoviranomaisen vakuussopimuksia varten varaamat määrät.
2. Jos rahoitusvälineitä pannaan täytäntöön 59 artiklan 2 kohdan mukaisesti, maksatushakemukset, joihin sisältyy rahoitusvälineiden menoja, on toimitettava seuraavien edellytysten mukaisesti:
 - a) ensimmäiseen maksatushakemukseen sisällytetyn määrän täytyy olla jo maksettu rahoitusvälineisiin, ja se voi olla enintään 30 prosenttia ohjelmasta rahoitusvälineisiin asianomaisen rahoitussopimuksen perusteella osoitettavien rahoitusosuuksien kokonaismäärästä asianomaisen toimintalinjan ja alueluokan mukaan, jos sellainen on;

- b) tukikelpoisuusaikana toimitettaviin myöhempisiin maksatushakemuksiin sisältyvän määrän on sisällettävä 68 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tukikelpoiset menot.
3. Edellä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu ensimmäiseen maksatushakemukseen sisältyvä määrä on tarkastettava ja hyväksyttävä sekä poistettava komission tileistä viimeistään viimeisenä tilivuonna.

Se on ilmoitettava erikseen maksatushakemuksissa.

93 artikla

Maksuja koskevat yhteiset säännöt

1. Komissio suorittaa välimaksut käytettävissä olevien varojen rajoissa viimeistään 60 päivän kuluessa päivästä, jona se on vastaanottanut maksatushakemuksen, sanotun rajoittamatta 15 artiklan 5 ja 6 kohdan soveltamista.
2. Kukin maksu kohdennetaan asianomaisen rahaston ja alueluokan aikaisimpaan avoimeen talousarviositoumukseen. Komissio maksaa välimaksuina 95 prosenttia maksatushakemukseen sisältyvistä määristä, jotka saadaan sovellettaessa kunkin toimintalinjan yhteisrahoitusosuutta tapauksen mukaan joko tukikelpoisten menojen kokonaismäärään tai julkiseen rahoitusosuuteen. Komissio määrittelee jäljellä olevat määrät, jotka on maksettava tai perittävä takaisin, samalla kun se laskee loppumaksun 100 artiklan mukaisesti.

3. Rahastoista tietyille toimintalinjalle välimaksuina osoitettu tuki ei saa olla suurempi kuin se tuen määrä, joka kyseiselle toimintalinjalle osoitetaan rahastoista ohjelman hyväksymistä koskevassa päätöksessä.
4. Kun on kyse 51 artiklassa luetelluista unionin rahoitusosuuden muodoista, komissio maksaa enintään jäsenvaltion pyytämän määrän.
5. Rahastoista tietyille toimintalinjalle viimeisen tilivuoden loppumaksuna myönnettävä tuki ei saa ylittää seuraavia määriä:
 - a) maksatushakemuksissa ilmoitettu julkinen rahoitusosuus;
 - b) rahastoista tuensaajille maksettu tai maksettava tuki;
 - c) jäsenvaltion pyytämä määrä.

Edellä olevan 36 artiklan 5 kohdan mukaisesti korvattuja määriä ei oteta huomioon tämän artiklan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa vahvistetun enimmäismäärän laskennassa.

6. Välimaksuja voidaan jäsenvaltion pyynnöstä korottaa siten, että ne ovat 10 prosenttiyksikköä suuremmat kuin kullekin rahaston toimintalinjalle vahvistettu yhteisrahoitusosuus, jos jäsenvaltio täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä [tämän asetuksen voimaantulopäivän] jälkeen:
 - a) jäsenvaltio saa unionilta lainan neuvoston asetuksen (EU) N:o 407/2010¹ mukaisesti;

¹ Neuvoston asetusta (EU) N:o 407/2010, annettu 11 päivänä toukokuuta 2010, Euroopan rahoituksen vakautusmekanismin perustamisesta (EUVL L 118, 12.5.2010, s. 1).

- b) jäsenvaltio saa Euroopan vakausmekanismista, sellaisena kuin se on perustettu Euroopan vakausmekanismin perustamisesta 2 päivänä helmikuuta 2012 tehdyllä sopimuksella tai sellaisena kuin siihen viitataan neuvoston asetuksessa (EY) N:o 332/2002¹, keskipitkän ajan rahoitustukea, jonka ehtona on makrotalouden sopeutusohjelman toteuttaminen;
- c) jäsenvaltion saataville on asetettu rahoitustukea, jonka ehtona on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 472/2013² tarkoitetun makrotalouden sopeutusohjelman toteuttaminen.

Korotettua osuutta, joka voi olla enintään 100 prosenttia, sovelletaan maksupyyntöihin sen kalenterivuoden loppuun saakka, jonka aikana asianomainen rahoitustuki lakkaa.

7. Edellä olevaa 6 kohtaa ei sovelleta Interreg-ohjelmiin.

¹ Neuvoston asetus (EY) N:o 332/2002, annettu 18 päivänä helmikuuta 2002, järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille (EYVL L 53, 23.2.2002, s. 1).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 472/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien euroalueen jäsenvaltioiden talouden ja julkisen talouden valvonnan tiukentamisesta (EUVL L 140, 27.5.2013, s. 1).

94 artikla

Yksikkökustannuksiin, kertakorvauksiin

ja kiinteämääräiseen rahoitukseen perustuva unionin rahoitusosuus

1. Komissio voi maksaa ohjelmaan osoitetun unionin rahoitusosuuden yksikkökustannusten, kertakorvausten ja kiinteämääräisen rahoituksen perusteella 51 artiklan mukaisesti, joko päätöksellä tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksytyjen tai tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettussa delegoidussa säädöksessä määriteltyjen määrien ja osuuksien pohjalta.
2. Jotta yksikkökustannuksiin, kertakorvauksiin ja kiinteämääräiseen rahoitukseen perustuva unionin ohjelmalle osoittama rahoitusosuus voidaan käyttää, jäsenvaltion on toimitettava ohjelman tai sen muutospynnön yhteydessä komissiolle ehdotus, joka on laadittu käyttämällä liitteissä V ja VI olevia malleja.

Tarkastusviranomaisen on arvioitava jäsenvaltion ehdottamat määrät ja osuudet ja ne on vahvistettava seuraavien seikkojen perusteella:

- a) oikeudenmukainen, tasapuolinen ja todennettava laskentamenetelmä, joka perustuu johonkin seuraavista:
 - i) tilastotiedot, muut objektiiviset tiedot tai asiantuntija-arvio;
 - ii) todennetut aiemmat tiedot;
 - iii) tavanomaiset kustannuslaskentakäytännöt;
- b) kustannusarviot;

- c) vastaavia yksikkökustannuksia, kertakorvauksia ja kiinteämääräistä rahoitusta koskevat säännöt, joita sovelletaan unionin toimintapolitiikkojen aloilla samantyyppisiin toimiin;
- d) vastaavia yksikkökustannuksia, kertakorvauksia ja kiinteämääräistä rahoitusta koskevat säännöt, joita sovelletaan jäsenvaltion kokonaan rahoittamissa avustusjärjestelmissä samantyyppisiin toimiin.

3. Ohjelman hyväksymisestä tai muuttamisesta tehdyssä päätöksessä on esitettävä yksikkökustannuksiin, kertakorvauksiin ja kiinteämääräiseen rahoitukseen perustuvilla maksuilla katettavien toimien tyypit, yksikkökustannusten, kertakorvausten ja kiinteämääräisen rahoituksen määritelmät ja kyseisten yksikkökustannusten kattamat määrät sekä menetelmät määrien tarkistamiseksi.

Jäsenvaltioiden on maksettava tuensaajille korvauksia tätä artiklaa sovellettaessa. Korvaus voi olla missä tahansa tuen muodossa.

Komission ja jäsenvaltioiden toimittamien tarkastusten ja jäsenvaltioiden toimittamien hallinnon varmennusten yksinomaisena tavoitteena on varmistaa, että edellytykset, joiden mukaisesti komissio suorittaa korvauksen, täyttyvät.

- 4. Komissiolle siirretään valta antaa delegoitu säädös 114 artiklan mukaisesti tämän artiklan täydentämiseksi määrittelemällä unionin tason yksikkökustannukset, kertakorvaukset ja kiinteämääräinen rahoitus sekä niiden määrät ja tarkistamismenetelmät tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitetuilla tavoilla.
- 5. Tätä artiklaa ei sovelleta 51 artiklan e alakohdan mukaisesti korvattavaa teknistä apua varten tarkoitettuun unionin rahoitusosuuteen.

95 artikla

*Kustannuksiin perustumattomaan rahoitukseen perustuva
unionin rahoitusosuus*

1. Komissio voi maksaa kustannuksiin perustumattomaan rahoitukseen perustuvan unionin rahoitusosuuden ohjelmien kaikkiin toimintalinjoihin tai osaan niistä 51 artiklan mukaisesti, joko tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla päätöksellä hyväksytyjen tai tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettussa delegoidussa säädöksessä määritettyjen määrien pohjalta. Jotta ohjelmaan voidaan käyttää unionin rahoitusosuus, jonka perustana on kustannuksiin perustumaton rahoitus, jäsenvaltioiden on toimitettava ohjelman tai ohjelman muutospyynnön yhteydessä komissiolle ehdotus, joka on laadittu käyttämällä liitteissä V ja VI olevia malleja. Ehdotuksen on sisällettävä seuraavat tiedot:
 - a) tiedot kyseeseen tulevasta toimintalinjasta sekä kustannuksiin perustumattomalla rahoituksella katettava kokonaismäärä;
 - b) kuvaus kustannuksiin perustumattomalla rahoituksella katettavasta ohjelman osasta ja sillä katettavien toimien tyypistä;
 - c) kuvaus edellytyksistä, joiden on täyttyttävä, tai tuloksista, jotka on saatava aikaan, sekä aikataulu;
 - d) välivaiheen suoritteet, jotka ovat edellytyksenä sille, että komissio suorittaa maksun;
 - e) mittayksiköt;

- f) komission maksujen maksuaikataulu ja kulloinkin suoritettavien maksujen määrät, jotka liittyvät edellytysten täyttämiseen tai tulosten aikaan saamisessa saavutettuun edistykseen;
 - g) järjestelyt, joita käytetään välivaiheen suoritteiden varmistamisessa sekä varmistettaessa, täyttyvätkö edellytykset tai onko tulokset saatu aikaan;
 - h) määrien mukauttamismenettelyt tarvittaessa;
 - i) järjestelyt, joilla varmistetaan liitteen XIII mukainen jäljitysketju, joka osoittaa, että edellytykset täyttyvät tai että tulokset on saatu aikaan;
 - j) ennakoitu korvausmenetelmän tyyppi, jota käytetään tuensaajalle tai tuensaajille tarkoitetun korvauksen maksamiseen tässä artiklassa tarkoitetun ohjelman jotakin toimintalinjaa tai sen osaa varten.
2. Ohjelman tai sen muutospyyntöön hyväksymisestä annetussa päätöksessä on oltava kaikki 1 kohdassa luetellut tiedot.
3. Jäsenvaltioiden on maksettava tuensaajille korvauksia tätä artiklaa sovellettaessa. Korvaus voi olla missä tahansa tuen muodossa.

Komission ja jäsenvaltioiden toimittamien tarkastusten ja jäsenvaltioiden toimittamien hallinnon varmennusten yksinomaisena tavoitteena on varmistaa, että komission suorittaman korvauksen maksamiselle asetetut edellytykset täyttyvät tai että tulokset on saatu aikaan.

4. Komissiolle siirretään valta antaa delegoitu säädös 114 artiklan mukaisesti tämän artiklan täydentämiseksi säännöksillä, joissa vahvistetaan kustannuksiin perustumattoman unionin tason rahoituksen määrät toimitustyyppittäin, näiden määrien mukauttamismenetelmät sekä täytettävät edellytykset tai aikaan saatavat tulokset.

III JAKSO

MAKSUAJAN KULUMISEN KESKEYTTÄMINEN

JA MAKSUJEN KESKEYTTÄMINEN

96 artikla

Maksun määräajan kulumisen keskeyttäminen

1. Komissio voi ennakkomaksujen maksuaikaa lukuun ottamatta keskeyttää maksuajan kulumisen enintään kuuden kuukauden ajaksi, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - a) on näyttöä vakavasta puutteesta, jonka osalta ei ole toteutettu korjaavia toimenpiteitä;
 - b) komission on tehtävä lisävarmennuksia saatuaan tietoja, joiden mukaan maksatushakemukseen sisältyviin menoihin saattaa liittyä sääntöjenvastaisuus.
2. Jäsenvaltio voi hyväksyä, että maksuajan kulumisen keskeyttämisjaksoa pidennetään kolmella kuukaudella.

3. Komissio rajaa maksuajan kulumisen keskeyttämisen koskemaan ainoastaan sitä osaa menoista, johon 1 kohdassa tarkoitettut seikat vaikuttavat, paitsi jos ei ole mahdollista erottaa sitä osaa menoista, joihin vaikutus kohdistuu. Komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle ja hallintoviranomaiselle kirjallisesti maksuajan kulumisen keskeyttämisen syyn ja pyytää sitä korjaamaan tilanteen. Komissio lopettaa maksuajan kulumisen keskeyttämisen heti kun toimenpiteet 1 kohdassa tarkoitettujen seikkojen korjaamiseksi on toteutettu.
4. EMKVR:n rahastokohtaisissa säännöissä voidaan vahvistaa maksuajan kulumisen keskeyttämiselle erityisperusteita, jotka liittyvät siihen, ettei yhteisen kalastuspolitiikan mukaisia sääntöjä ole noudatettu.

97 artikla

Maksujen keskeyttäminen

1. Komissio voi ennakkomaksuja lukuun ottamatta keskeyttää kaikki maksut tai osan niistä sen jälkeen, kun se on antanut jäsenvaltiolle mahdollisuuden huomautusten esittämiseen, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - a) jäsenvaltio ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä korjatakseen 96 artiklan mukaisen keskeyttämisen aiheuttavan tilanteen;
 - b) on olemassa vakava puute;
 - c) maksatushakemuksiin sisältyviin menoihin liittyy sääntöjenvastaisuus, jota ei ole korjattu;

- d) komissio on antanut perustellun lausunnon SEUT 258 artiklassa tarkoitettusta rikkomismenettelystä asiassa, joka vaarantaa menojen laillisuuden ja sääntöjenmukaisuuden;
2. Komissio lopettaa kaikkia maksuja tai niiden osaa koskevan keskeyttämisen, kun jäsenvaltio on toteuttanut toimenpiteet, jotka korjaavat 1 kohdassa tarkoitettut seikat.
3. EMKVR:n rahastokohtaisissa säännöissä voidaan vahvistaa maksujen keskeyttämiselle erityisperusteita, jotka liittyvät siihen, ettei yhteisen kalastuspolitiikan mukaisia sääntöjä ole noudatettu.

II LUKU

Tilityksen toimittaminen ja tilien tarkastaminen

98 artikla

Tilityksen sisältö ja toimittaminen

1. Jäsenvaltion on kunkin sellaisen tilivuoden osalta, jolta maksatushakemuksia on toimitettu, toimitettava komissiolle viimeistään 15 päivänä helmikuuta seuraavat asiakirjat, jäljempänä 'varmuuden saamiseksi toimitettavat asiakirjat', joiden on katettava edeltävä tilivuosi:
- a) liitteessä XXIV olevan mallin mukaisesti laadittu tilitys;

- b) 74 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettu johdon vahvistuslausuma, joka on laadittu liitteessä XVIII olevan mallin mukaisesti;
 - c) 77 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettu vuotuinen tarkastuslausunto, joka on laadittu liitteessä XIX olevan mallin mukaisesti;
 - d) 77 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettu vuotuinen valvontakertomus, joka on laadittu liitteessä XX olevan mallin mukaisesti.
2. Komissio voi poikkeuksellisesti jatkaa 1 kohdassa tarkoitettua määräaikaa 1 päivään maaliskuuta asianomaisen jäsenvaltion ilmoituksen perusteella.
3. Tilityksen on sisällettävä kunkin toimintalinjan ja tapauksen mukaan kunkin rahaston ja alueluokan tasolla
- a) kirjanpito toiminnosta vastaavan elimen kirjanpitojärjestelmään viety tukikelpoisten menojen kokonaismäärä, joka on sisällytetty tilivuoden loppumaksua koskevaan maksatushakemukseen, sekä sellaisiin erityistavoitteisiin, joiden mahdollistavat edellytykset täyttyvät, ja sellaisiin erityistavoitteisiin liittyviin toimiin, joiden mahdollistavat edellytykset eivät täyty mutta jotka edistävät mahdollistavien edellytykset täyttymistä, suoritettun tai suoritettavan vastaavan julkisen rahoitusosuuden kokonaismäärä;
 - b) tilivuoden aikana peruutetut määrät;

- c) rahoitusvälineisiin maksetun julkisen rahoitusosuuden määrä;
 - d) kunkin toimintalinjan osalta selvitys mahdollisista eroista a alakohdan mukaisesti ilmoitettujen määrien ja niiden määrien välillä, jotka on ilmoitettu kyseisen tilivuoden maksatushakemuksissa.
4. Varmuuden saamiseksi toimitettavat asiakirjat eivät koske toimien toteuttamisesta tuensaajille aiheutuneiden ja maksettujen tukikelpoisten menojen kokonaismäärää eivätkä sellaisiin erityistavoitteisiin, joiden mahdollistavat edellytykset eivät täyty, lukuun ottamatta toimia, jotka edistävät mahdollistavien edellytykset täyttymistä, liittyvän suoritettun tai suoritettavan vastaavan julkisen rahoitusosuuden kokonaismäärää.
5. Tilitystä ei voida hyväksyä, jos jäsenvaltiot eivät ole tehneet tarvittavia oikaisuja, joilla tilitykseen sisältyvien menojen laillisuuteen ja sääntöjenmukaisuuteen liittyvä jäännösvirhetaso vähennetään 2 prosenttiin tai sen alle.
6. Jäsenvaltioiden on vähennettävä tilityksestä seuraavat:
- a) sääntöjenvastaiset menot, joiden osalta on tehty rahoitusoikaisuja 103 artiklan mukaisesti;
 - b) menot, joiden osalta on käynnissä niiden laillisuuden ja sääntöjenmukaisuuden arviointi;
 - c) muut määrät, jotka on tarpeen vähentää, jotta tilityksessä ilmoitettuihin menoihin liittyvä jäännösvirhetaso saadaan supistetuksi 2 prosenttiin tai sen alle.

Jäsenvaltio voi sisällyttää ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettut menot seuraavan tilivuoden maksatushakemukseen sen jälkeen, kun kyseisten menojen laillisuus ja sääntöjenmukaisuus on vahvistettu.

7. Jäsenvaltio voi oikaista sääntöjenvastaiset määrät, jotka se on havainnut kyseiset määrät sisältävän tilityksen toimittamisen jälkeen, tekemällä vastaavat mukautukset sen tilivuoden tilitykseen, jona sääntöjenvastaisuus havaittiin, sanotun kuitenkin rajoittamatta 104 artiklan soveltamista.
8. Jäsenvaltion on toimitettava viimeiseltä tilivuodelta 43 artiklassa tarkoitettu lopullinen tuloksellisuuskertomus tai AMIF:n, ISF:n tai BMVI:n tapauksessa viimeinen vuotuinen tuloksellisuuskertomus osana varmuuden saamiseksi toimitettavia asiakirjoja.

99 artikla

Tilien tarkastaminen

Komission on viimeistään tilivuoden päättymistä seuraavan vuoden 31 päivänä toukokuuta saatava varmuus siitä, että tilit ovat täydelliset, oikeelliset ja totuudenmukaiset, jollei sovelleta 102 artiklaa.

100 artikla
Loppumaksun laskeminen

1. Kun komissio määrittää rahastoista tilivuoden osalta maksettavaa määrää ja jäsenvaltiolle suoritettaviin maksuihin kyseisen määrän seurauksena tehtäviä mukautuksia, se ottaa huomioon
 - a) edellä olevassa 98 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettut tilityksessä ilmoitetut määrät, joihin sovelletaan kunkin toimintalinjan yhteisrahoitusosuutta;
 - b) komission kyseisen tilivuoden aikana suorittamien välimaksujen kokonaismäärän;
 - c) EAKR:n, ESR+:n, koheesiorahaston, JTF:n ja EMKVR:n osalta ennakkomaksujen määrän vuosina 2021 ja 2022.

2. Jos jäsenvaltiolta on perittävä takaisin jokin määrä, komissio antaa siitä perintämääräyksen, joka toteutetaan mahdollisuuksien mukaan kuittaamalla määrä jäsenvaltiolle samassa ohjelmassa myöhemmin suoritettavia maksuja vastaan. Tällainen takaisinperintä ei muodosta rahoitusoikaisua eikä vähennä rahastojen tukea ohjelmalle. Takaisin peritty määrä on varainhoitoasetuksen 21 artiklan 3 kohdan mukaista käyttötarkoitukseensa sidottua tuloa.

101 artikla
Tilien tarkastusmenettely

1. Jäljempänä olevassa 102 artiklassa säädettyä menettelyä käytetään kummassakin seuraavista tapauksista:
 - a) tarkastusviranomainen on antanut varauman sisältävän tai kielteisen tarkastuslausunnon syistä, jotka liittyvät tilien täydellisyyteen, oikeellisuuteen ja totuudenmukaisuuteen;
 - b) komissiolla on todisteita, jotka asettavat kyseenalaiseksi vakiomuotoisen tarkastuslausunnon luotettavuuden.
2. Kaikissa muissa tapauksissa komissio laskee rahastoista maksettavat määrät 100 artiklan mukaisesti ja suorittaa vastaavat maksut tai toteuttaa vastaavat takaisinperintätoimet ennen heinäkuun 1 päivää. Tilit hyväksytään edellä tarkoitetulla maksujen suorittamisella tai määrien takaisinperinnällä.

102 artikla
Tilien tarkastamiseen liittyvä kuulemismenettely

1. Jos tarkastusviranomainen antaa varauman sisältävän tai kielteisen tarkastuslausunnon syistä, jotka liittyvät tilien täydellisyyteen, oikeellisuuteen ja totuudenmukaisuuteen, komissio pyytää jäsenvaltiota tarkistamaan kyseiset tilit ja toimittamaan 98 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut asiakirjat uudelleen yhden kuukauden kuluessa.

Jos edellisessä alakohdassa asetetun määräajan päättyessä

- a) tarkastuslausunto on muutettu vakiomuotoiseksi, sovelletaan 100 artiklaa ja komissio maksaa mahdollisen lisämäärän tai suorittaa takaisinperinnän kahden kuukauden kuluessa;
- b) tarkastuslausunto sisältää edelleen varauman tai jäsenvaltio ei ole toimittanut asiakirjoja uudelleen, sovelletaan 2, 3 ja 4 kohtaa.

2. Jos tarkastuslausunto sisältää edelleen varauman syistä, jotka liittyvät tilien täydellisyyteen, oikeellisuuteen ja totuudenmukaisuuteen, tai jos tarkastuslausunto on edelleen epäluotettava, komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle määrän, joka rahastoista maksetaan kyseisen tilivuoden osalta.
3. Jos jäsenvaltio hyväksyy tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun määrän kuukauden kuluessa, komissio maksaa mahdollisen lisämäärän kahden kuukauden kuluessa tai suorittaa takaisinperinnän 100 artiklan mukaisesti.
4. Jos jäsenvaltio ei hyväksy tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua määrää, komissio vahvistaa määrän, joka rahastoista maksetaan kyseisen tilivuoden osalta. Tällainen toimenpide ei muodosta rahoitusoikaisua eikä vähennä rahastojen tukea ohjelmalle. Komissio maksaa mahdollisen lisämäärän kahden kuukauden kuluessa tai suorittaa takaisinperinnän 100 artiklan mukaisesti.

5. Viimeisen tilivuoden osalta komissio maksaa tai perii takaisin tilityksen mukaista vuotuista loppumaksua vastaavan määrän EAKR:stä, ESR+:sta, koheesiorahastosta, JTF:stä ja EMKVR:stä tuetuissa ohjelmissa viimeistään kahden kuukauden kuluttua päivästä, jona 43 artiklassa tarkoitettu lopullinen tuloksellisuuskertomus on hyväksytty.

III LUKU

Rahoitusoikaisut

103 artikla

Jäsenvaltioiden tekemät rahoitusoikaisut

1. Jäsenvaltioiden on suojattava unionin talousarviota ja sovellettava rahoitusoikaisuja peruuttamalla rahastoista toimelle tai ohjelmalle myönnetty tuki kokonaan tai osittain, jos komissiolle ilmoitettujen menojen todetaan olevan sääntöjenvastaisia.
2. Rahoitusoikaisut on sisällytettävä sen tilivuoden tilitykseen, jona peruuttamisesta päätetään.
3. Jäsenvaltio voi käyttää rahastoista myönnetyn peruutetun tuen uudelleen asianomaisessa ohjelmassa, jossa sitä ei kuitenkaan saa käyttää kyseisen oikaisun kohteena olleeseen toimeen tai, jos rahoitusoikaisu tehdään systeemisen sääntöjenvastaisuuden vuoksi, mihinkään sellaiseen toimeen, jota systeminen sääntöjenvastaisuus koskee.

4. EMKVR:n rahastokohtaisissa säännöissä voidaan vahvistaa jäsenvaltioiden tekemille rahoitusoikaisuille erityisperusteita, jotka liittyvät siihen, ettei yhteisen kalastuspolitiikan mukaisia sääntöjä ole noudatettu.
5. Poiketen siitä, mitä 1, 2 ja 3 kohdassa säädetään, rahoitusosuus, joka on tämän artiklan mukaisesti peruutettu yksittäisen sääntöjenvastaisuuden vuoksi, voidaan rahoitusvälineistä muodostuvissa toimissa käyttää uudelleen samassa toimessa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) jos rahoitusosuuden peruuttamiseen johtanut sääntöjenvastaisuus havaitaan lopullisen vastaanottajan tasolla, rahoitusosuus voidaan osoittaa uudelleen käytettäväksi vain saman rahoitusvälineen muille lopullisille vastaanottajille;
 - b) jos rahoitusosuuden peruuttamiseen johtanut sääntöjenvastaisuus havaitaan erityisrahaston täytäntöönpanosta vastaavan elimen tasolla ja jos rahoitusvälineen täytäntöönpanossa käytetään rakennetta, johon kuuluu holdingrahasto, rahoitusosuus osoitetaan vain muille erityisrahastojen täytäntöönpanosta vastaaville elimille.

Jos rahoitusosuuden peruuttamiseen johtanut sääntöjenvastaisuus havaitaan holdingrahaston täytäntöönpanosta vastaavan elimen tasolla tai sen erityisrahaston täytäntöönpanosta vastaavan elimen tasolla, jossa rahoitusvälineen täytäntöönpanossa käytetään rakennetta, jossa ei ole holdingrahastoa, peruutettua rahoitusosuutta ei saa käyttää uudelleen samassa toimessa.

Jos rahoitusoikaisu tehdään systemisen sääntöjenvastaisuuden vuoksi, peruutettua rahoitusosuutta ei saa käyttää uudelleen mihinkään sellaiseen toimeen, jota systeminen sääntöjenvastaisuus koskee.

6. Rahoitusvälineiden täytäntöönpanosta vastaavien elinten on korvattava jäsenvaltioille ne ohjelmista maksetut rahoitusosuudet, joita sääntöjenvastaisuudet koskevat, mukaan lukien korot ja kyseisistä rahoitusosuuksista mahdollisesti kertyneet muut tuotot.

Rahoitusvälineiden täytäntöönpanosta vastaavat elimet eivät kuitenkaan korvaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja määriä jäsenvaltioille, jos kyseiset elimet osoittavat tietyn sääntöjenvastaisuuden osalta, että seuraavat kumulatiiviset edellytykset täyttyvät:

- a) sääntöjenvastaisuus on tapahtunut lopullisten vastaanottajien tasolla tai, silloin kun on kyse holdingrahastosta, erityisrahastoja täytäntöönpanevien elinten tai lopullisten vastaanottajien tasolla;
- b) rahoitusvälineiden täytäntöönpanosta vastaavat elimet ovat sääntöjenvastaisuuksien kohteena olevien ohjelmasta maksettujen rahoitusosuuksien osalta hoitaneet velvollisuutensa sovellettavien lakien mukaisesti ja noudattaneet sellaiselta ammattimaisesti toimivalta elimeltä odotettavaa ammatillista ja asianmukaista huolellisuutta ja avoimuutta, jolla on kokemusta rahoitusvälineiden täytäntöönpanosta;
- c) määriä, joita sääntöjenvastaisuus koskee, ei ole voitu periä takaisin huolimatta siitä, että rahoitusvälineiden täytäntöönpanosta vastaavat elimet ovat toteuttaneet kaikki sovellettavat sopimusoikeudelliset ja lainsäädännölliset toimenpiteet asianmukaista huolellisuutta noudattaen.

104 artikla

Komission tekemät rahoitusoikaisut

1. Komissio tekee rahoitusoikaisuja vähentämällä rahastoista ohjelmalle osoitettavaa tukea, jos se katsoo, että
 - a) on olemassa vakava puute, joka on vaarantanut rahastoista ohjelmaan jo maksetun tuen;
 - b) hyväksytyyn tilitykseen sisältyviin menoihin liittyy sääntöjenvastaisuuksia, joita jäsenvaltio ei ole havainnut ja joista se ei ole ilmoittanut;
 - c) jäsenvaltio ei ole täyttänyt 97 artiklan mukaisia velvoitteitaan ennen kuin komissio käynnistää rahoitusoikaisumenettelyn.

Jos komissio soveltaa kiinteämääräisiä tai ekstrapoloituja rahoitusoikaisuja, oikaisut tehdään liitteen XXV mukaisesti.

2. Ennen rahoitusoikaisupäätöksen tekemistä komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle päätelmistään ja antaa sille mahdollisuuden esittää kahden kuukauden kuluessa huomautuksensa ja osoittaa, että sääntöjenvastaisuus ei tosiasiallisesti ole niin laaja kuin komissio arvioi. Määräaikaa voidaan pidentää osapuolten niin sopiessa.

3. Jos jäsenvaltio ei hyväksy komission päätelmiä, komissio kutsuu jäsenvaltion järjestämäänsä kuulemiseen, jotta varmistetaan, että kaikki asiaankuuluvat tiedot ja huomautukset ovat käytettävissä rahoitusoikaisun soveltamista koskevien komission päätelmien perustana.
4. Komissio päättää rahoitusoikaisusta, jossa otetaan huomioon sääntöjenvastaisuuksien tai vakavien puutteiden laajuus, toistuvuus ja taloudelliset vaikutukset, antamalla täytäntöönpanosäädöksen 10 kuukauden kuluessa kuulemisen tai pyytämiensä lisätietojen toimittamisen päivämäärästä.

Rahoitusoikaisusta päättäessään komissio ottaa huomioon kaikki toimitetut tiedot ja huomautukset.

Jos jäsenvaltio hyväksyy rahoitusoikaisun tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a tai c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ennen 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun päätöksen hyväksymistä, se saa käyttää asianomaiset määrät uudelleen. Jäsenvaltiolla ei ole tätä mahdollisuutta silloin kun kyse on 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisista rahoitusoikaisuksista.

5. EMKVR:n rahastokohtaisissa säännöissä voidaan vahvistaa komission tekemille rahoitusoikaisuille erityisperusteita, jotka liittyvät siihen, ettei yhteisen kalastuspolitiikan mukaisia sääntöjä ole noudatettu.
6. JTF:n rahastokohtaisissa säännöissä voidaan vahvistaa komission tekemille rahoitusoikaisuille erityisperusteita, jotka liittyvät JTF:lle määritettyjen tavoitteiden alittumiseen.

IV LUKU

Sitoumusten vapauttaminen

105 artikla

Sitoumusten vapauttamista koskevat periaatteet ja säännöt

1. Komissio vapauttaa kaikki sellaiset ohjelman määrät, joita ole käytetty ennakkomaksuihin 90 artiklan mukaisesti tai joista ei ole toimitettu 91 ja 92 artiklan mukaisesti maksatushakemusta viimeistään vuosia 2021–2026 koskevien talousarviositoumusten tekovuotta seuraavan kolmannen kalenterivuoden joulukuun 31 päivänä.
2. Se osa sitoumuksista, joka on edelleen avoinna 31 päivänä joulukuuta 2029, vapautetaan, jos EAKR:stä, ESR+:sta, koheesiorahastosta, JTF:stä ja EMKVR:stä tuetuista ohjelmista ei ole toimitettu komissiolle varmuuden saamiseksi toimitettavia asiakirjoja ja lopullista tuloksellisuuskertomusta 43 artiklan 1 kohdassa asetettuun määräaikaan mennessä.

106 artikla

Sitoumusten vapauttamista koskevat poikkeukset

1. Vapautettavasta määrästä on vähennettävä määrät, jotka vastaavat sellaista talousarviositoumuksen osaa, jonka osalta
 - a) toimet keskeytetään sellaisen oikeudellisen menettelyn tai hallinnollisen muutoksenhaun vuoksi, jolla on lykkäävä vaikutus; tai

- b) ei ole ollut mahdollista esittää maksatushakemusta koko ohjelman tai sen osan täytäntöönpanoa vakavasti vaikeuttaneen ylivoimaisen esteen vuoksi.

Ylivoimaiseen esteeseen vetoavien kansallisten viranomaisten on osoitettava sen välittömät seuraukset koko ohjelman tai sen osan täytäntöönpanolle.

2. Jäsenvaltion on lähetettävä komissiolle tietoja 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuista poikkeuksista viimeistään 31 päivänä tammikuuta sen määrän osalta, joka on ilmoitettava viimeistään edellisen vuoden 31 päivänä joulukuuta.

107 artikla

Sitoumusten vapauttamismenettely

1. Komissio ilmoittaa viimeistään 31 päivänä tammikuuta saamiensa tietojen pohjalta jäsenvaltiolle määrän, jota vapauttaminen näiden tietojen perusteella koskee.
2. Jäsenvaltiolla on kaksi kuukautta aikaa hyväksyä vapautettava määrä tai esittää huomautuksensa.
3. Jäsenvaltion on viimeistään 30 päivänä kesäkuuta esitettävä komissiolle muutettu rahoitussuunnitelma, jossa on otettu huomioon vähennetyn tukimäärän jakaminen ohjelman yhden tai useamman toimintalinjan kesken kyseisenä kalenterivuonna. Jos ohjelma saa tukea useammasta kuin yhdestä rahastosta, tukea vähennetään rahastoittain niiden vapautettavien määrien mukaisessa suhteessa, joita ei käytetty kyseeseen tulevana kalenterivuonna.

Jos suunnitelmaa ei toimiteta, komissio muuttaa rahoitussuunnitelmaa pienentämällä rahastojen rahoitusosuuksia kyseisen kalenterivuoden osalta. Vähennys jaetaan toimintalinjojen kesken niiden vapautettavien määrien mukaisessa suhteessa, joita ei käytetty kyseeseen tulevana kalenterivuonna.

4. Komissio muuttaa ohjelman hyväksymistä koskevaa päätöstä viimeistään 31 päivänä lokakuuta.

VIII OSASTO

RAHOITUSKEHYS

108 artikla

Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteeseen osoitetun tuen maantieteellinen kattavuus

1. EAKR:stä, ESR+:sta ja koheesiorahastosta tuetaan Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitetta kaikilla alueilla, jotka vastaavat asetuksessa (EY) N:o 1059/2003, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EU) 2016/2066, vahvistetun yhteisen tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistön 2-tasoa, jäljempänä 'NUTS 2 -alueet'.
2. EAKR:stä ja ESR+:sta Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteeseen osoitettavat määrärahat kohdennetaan seuraaville kolmelle NUTS 2 -alueiden luokalle:
 - a) vähemmän kehittyneet alueet, joiden BKT asukasta kohden on alle 75 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n BKT:n keskiarvosta asukasta kohden, jäljempänä 'vähemmän kehittyneet alueet';

- b) siirtymäalueet, joiden BKT asukasta kohden on 75–100 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n BKT:n keskiarvosta asukasta kohden, jäljempänä 'siirtymäalueet';
- c) kehittyneemmät alueet, joiden BKT asukasta kohden on yli 100 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n BKT:n keskiarvosta asukasta kohden, jäljempänä 'kehittyneemmät alueet'.

Alueet luokitellaan yhteen näistä kolmesta alueluokasta sen perusteella, mikä on kullakin alueella ostovoimastandardina mitatun, kautta 2015-2017 koskevien unionin lukujen perusteella asukasta kohti lasketun BKT:n suhde 27 jäsenvaltion EU:n BKT:n keskiarvoon asukasta kohden samalla viitekaudella.

- 3. Koheesiorahastosta tuetaan jäsenvaltioita, joiden bruttokansantulo (BKTL) asukasta kohden on ostovoimastandardina mitattuna ja kautta 2015–2017 koskevien unionin lukujen perusteella laskettuna alle 90 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n asukaskohtaisen BKTL:n keskiarvosta samalla viitekaudella.
- 4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä päätöksen, jossa vahvistetaan luettelo alueista, jotka täyttävät jonkin edellä mainittuihin kolmeen alueluokkaan kuuluvan luokan kriteerit, ja jäsenvaltioista, jotka täyttävät 3 kohdassa asetetut kriteerit. Tämä luettelo on voimassa 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2027 välisen ajan.

109 artikla

Taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen koheesion määrärahat

1. Taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen koheesion talousarviositoumuksiin kaudella 2021–2027 monivuotisen rahoituskehyksen mukaisesti käytettävissä olevat määrärahat ovat EAKR:n, ESR+:n ja koheesiorahaston osalta 330 234 776 621 euroa vuoden 2018 hintoina ja JTF:n osalta 7 500 000 000 euroa vuoden 2018 hintoina.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja määrärahoja täydennetään 10 000 000 000 eurolla vuoden 2018 hintoina neuvoston asetuksen (EU) 2020/2094¹ 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden osalta JTF-asetuksen soveltamista varten. Tätä määrää pidetään ulkoisina käyttötarkoitukseensa sidottuina tuloina varainhoitoasetuksen 21 artiklan 5 kohtaa sovellettaessa.

Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettuihin määriin tehdään vuosittain 2 prosentin suuruinen indeksikorjaus ohjelmatyötä varten ja määrän ottamiseksi myöhemmin unionin yleiseen talousarvioon.

2. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksellä päätöksen, jossa vahvistetaan Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteen puitteissa EAKR:lle, ESR+:lle ja koheesiorahastolle osoitettavien kokonaismäärärahojen vuosijakauma jäsenvaltioittain ja tapauksen mukaan alueluokittain liitteessä XXVI vahvistettujen menetelmien mukaisesti.

¹ Neuvoston asetus (EU) 2020/2094, annettu 14 päivänä joulukuuta 2020, Euroopan unionin elpymisvälineen perustamisesta covid-19-kriisin jälkeisen elpymisen tukemiseksi (EUVL L 433I, 22.12.2020, s. 23).

Tässä päätöksessä vahvistetaan myös Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteeseen (Interreg) osoitettavien kokonaismäärärahojen vuosijakauma jäsenvaltioittain.

3. Edellä olevan 1 kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetuista määrärahoista 0,35 prosenttia kohdennetaan komission aloitteesta annettavaan tekniseen tukeen sen jälkeen, kun niistä on vähennetty 110 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu Verkkojen Eurooppa -välineeseen osoitettava tuki.

110 artikla

Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteen ja Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen (Interreg) määrärahat

1. Monivuotisen rahoituskehyn Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteen määrärahat ovat 97,6 prosenttia kokonaismäärärahoista (eli yhteensä 329 684 776 621 euroa), ja ne kohdennetaan seuraavasti:
 - a) 61,3 prosenttia (eli yhteensä 202 226 984 629 euroa) vähemmän kehittyneille alueille;
 - b) 14,5 prosenttia (eli yhteensä 47 771 802 082 euroa) siirtymäalueille;
 - c) 8,3 prosenttia (eli yhteensä 27 202 682 372 euroa) kehittyneemmille alueille;
 - d) 12,9 prosenttia (eli yhteensä 42 555 570 217 euroa) koheesiorahastosta tukea saaville jäsenvaltioille;

- e) 0,6 prosenttia (eli yhteensä 1 927 737 321 euroa) lisärahoituksena SEUT 349 artiklassa tarkoitetuille syrjäisimmille alueille ja sellaisille NUTS 2 -alueille, jotka täyttävät vuoden 1994 liittymissopimukseen liitettyssä pöytäkirjassa N:o 6 olevassa 2 artiklassa määrätyt kriteerit;
- f) 0,2 prosenttia (eli yhteensä 500 000 000 euroa) alueiden välisiin innovointi-investointeihin;
- g) 2,3 prosenttia (eli yhteensä 7 500 000 000 euroa) oikeudenmukaisen siirtymän rahastoon.

2. ESR+:aa varten käytettävissä olevat Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteen määrärahat ovat 87 319 331 844 euroa.

Edellä olevassa 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen alueiden lisärahoituksesta on osoitettava ESR+:aan 472 980 447 euroa.

3. Koheesiorahastosta Verkkojen Eurooppa -välineelle siirrettävä tuki on 10 000 000 000 euroa. Se käytetään liikenteen infrastruktuurihankkeisiin ottaen huomioon jäsenvaltioiden ja alueiden infrastruktuuri-investointitarpeet ainoastaan sellaisissa jäsenvaltioissa, jotka voivat saada tukea koheesiorahastosta, julkaisemalla erityisiä ehdotuspyyntöjä Verkkojen Eurooppa -välineestä annettavan asetuksen mukaisesti.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jossa vahvistetaan kunkin jäsenvaltion koheesiorahastomäärärahoista Verkkojen Eurooppa -välineeseen siirrettävä määrä, joka määritetään koko kauden osalta määräsuhteen mukaisesti.

Kunkin jäsenvaltion koheesiorahastomäärärahoja vähennetään vastaavasti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua koheesiorahastosta osoitettavaa tukea vastaavat vuotuiset määrärahat otetaan vuoden 2021 talousarviomenettelystä alkaen Verkkojen Eurooppa -välineen asianmukaisesti budjettikohtiin.

Verkkojen Eurooppa -välineeseen siirretystä määrästä 30 prosenttia on heti siirtämisen jälkeen kaikkien niiden jäsenvaltioiden käytettävissä, jotka voivat saada rahoitusta koheesiorahastosta, liikenneinfrastruktuurihankkeiden rahoittamista varten Verkkojen Eurooppa -välineestä annettavan asetuksen mukaisesti.

Liikennealaa sovellettavia Verkkojen Eurooppa -välineestä annettavan asetuksen sääntöjä sovelletaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin erityisiin ehdotuspyyntöihin. Rahoituskelpoisten hankkeiden valinnassa on 31 päivään joulukuuta 2023 asti noudatettava koheesiorahastomäärärahojen kansallista jakoa Verkkojen Eurooppa -välineeseen siirretyn määrän 70 prosentin osuuden osalta.

Tammikuun 1 päivästä 2024 lähtien se osuus Verkkojen Eurooppa -välineeseen siirretystä määrästä, jota ei ole sidottu liikenneinfrastruktuurihankkeisiin, asetetaan kaikkien niiden jäsenvaltioiden käyttöön, jotka voivat saada rahoitusta koheesiorahastosta, liikenneinfrastruktuurihankkeiden rahoittamista varten Verkkojen Eurooppa -välineestä annettavan asetuksen mukaisesti.

Sellaisten koheesiorahaston tukeen oikeutettujen jäsenvaltioiden tukemiseksi, joilla voi olla vaikeuksia suunnitella kehitysasteeltaan tai laadultaan tai molempien osalta ja unionin tason lisäarvoltaan riittäviä hankkeita, kiinnitetään erityistä huomiota tekniseen apuun, jonka tavoitteena on vahvistaa Verkkojen Eurooppa -välineestä annettavan asetuksen lueteltujen hankkeiden kehittämiseen ja toteuttamiseen liittyviä institutionaalisia valmiuksia ja julkisen hallinnon ja julkisten palvelujen tehokkuutta.

Komissio tekee kaikkensa, jotta koheesiorahaston tukeen oikeutetut jäsenvaltiot käyttävät kauden 2021–2027 loppuun mennessä mahdollisimman suuren osan Verkkojen Eurooppa -välineeseen siirretystä määrästä muun muassa järjestämällä uusia ehdotuspyyntöjä.

Kahdeksannessa ja yhdeksännessä alakohdassa tarkoitettua erityistä huomiota ja tukea kohdistetaan niille jäsenvaltioille, joiden BKTL asukasta kohden on kauden 2015–2017 ostovoimastandardina mitattuna alle 60 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n asukaskohtaisen BKTL:n keskiarvosta.

Jäsenvaltioille, joiden BKTL asukasta kohden on kauden 2015–2017 ostovoimastandardina mitattuna alle 60 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n asukaskohtaisen BKTL:n keskiarvosta, taataan 1 päivään tammikuuta 2025 asti 70 prosenttia 70:stä prosentista siitä määrästä, jonka ne ovat siirtäneet Verkkojen Eurooppa -välineeseen.

4. Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitetta varten tarkoitetuista määrärahoista 400 000 000 euroa osoitetaan eurooppalaiseen kaupunkialoitteeseen, ja komissio hallinnoi kyseisiä määrärahoja suoraan tai välillisesti.
5. Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitetta varten tarkoitetuista ESR+:n määrärahoista 175 000 000 euroa osoitetaan innovatiivisia ratkaisuja edistävään valtioiden väliseen yhteistyöhön, ja komissio hallinnoi kyseisiä määrärahoja suoraan tai välillisesti.
6. Edellä olevassa 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettu määrä osoitetaan EAKR:n Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteen määrärahoista alueiden välisiin innovaatioinvestointeihin, ja komissio hallinnoi kyseisiä määrärahoja suoraan tai välillisesti.

7. Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen (Interreg) määrärahat ovat 2,4 prosenttia talousarviositoumuksiin kaudella 2021–2027 käytettävissä olevista rahastojen kokonaismäärärahoista (eli yhteensä 8 050 000 000 euroa).
8. Edellä olevan 109 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu määrä on osa Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteen määrärahoja.

111 artikla

Määrärahojen siirrettävyys

1. Komissio voi hyväksyä jäsenvaltion kumppanuussopimuksen toimittamisen tai väliarvioinnin yhteydessä tekemän siirtoehdotuksen, jossa
 - a) enintään 5 prosenttia vähemmän kehittyneiden alueiden alkuperäisistä määrärahoista siirretään siirtymäalueille tai kehittyneemmille alueille ja siirtymäalueilta kehittyneemmille alueille;
 - b) kehittyneempien alueiden tai siirtymäalueiden määrärahoja siirretään vähemmän kehittyneille alueille tai määrärahoja siirretään kehittyneemmiltä alueilta siirtymäalueille.

Edellä olevan ensimmäisen alakohdan a alakohdasta poiketen komissio voi hyväksyä lisäsiirron, jossa enintään 10 prosenttia vähemmän kehittyneiden alueiden kokonaismäärärahoista siirretään siirtymäalueille tai kehittyneemmille alueille niissä jäsenvaltioissa, joiden BKTL asukasta kohden on kauden 2015–2017 ostovoimastandardina mitattuna alle 90 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n asukaskohtaisen BKTL:n keskiarvosta. Lisäsiirtojen määrärahat on käytettävä 5 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen toimintapoliittisten tavoitteiden edistämiseen.

2. Kullekin jäsenvaltiolle Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteeseen ja Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteeseen (Interreg) kohdennettuja kokonaismäärärahoja ei saa siirtää näiden tavoitteiden välillä.
3. Jotta rahastot voivat edistää tehokkaasti 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja toimia ja tämän artiklan 2 kohdasta poiketen komissio voi asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa ja tämän artiklan 4 kohdassa säädettyä edellytystä noudattaen hyväksyä täytäntöönpanosäädöksellä jäsenvaltion kumppanuussopimuksen ensimmäisen toimittamisen yhteydessä tekemän ehdotuksen siirtää osa Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen (Interreg) määrärahoista Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteelle.
4. Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen (Interreg) osuuden on edellä 3 kohdassa tarkoitetun ehdotuksen tekevässä jäsenvaltiossa oltava vähintään 35 prosenttia kyseiselle jäsenvaltiolle Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteen ja Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen (Interreg) osalta kohdennetuista kokonaismäärärahoista, ja tämän osuuden on siirron jälkeen oltava vähintään 25 prosenttia näistä kokonaismäärärahoista.

112 artikla

Yhteisrahoitusosuuksien määrittäminen

1. Ohjelman hyväksymisestä annettavassa päätöksessä vahvistetaan kullekin toimintalinjalle rahastoista myönnettävän tuen yhteisrahoitusosuus ja enimmäismäärä.

2. Komission päätöksessä vahvistetaan kunkin toimintalinjan osalta, sovelletaanko sen yhteisrahoitusosuutta seuraaviin:
 - a) kokonaisrahoitusosuus, joka sisältää sekä julkisen että yksityisen rahoitusosuuden;
 - b) julkinen rahoitusosuus.

3. Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun -tavoitteessa toimintalinjakohtainen yhteisrahoitusosuus ei saa olla suurempi kuin
 - a) 85 prosenttia, kun on kyse vähemmän kehittyneistä alueista;
 - b) 70 prosenttia, kun on kyse siirtymäalueista, jotka luokiteltiin vähemmän kehittyneiksi alueiksi kaudella 2014–2020;
 - c) 60 prosenttia, kun on kyse siirtymäalueista;
 - d) 50 prosenttia, kun on kyse kehittyneemmistä alueista, jotka luokiteltiin siirtymäalueiksi tai joiden BKT asukasta kohden oli alle 100 prosenttia kaudella 2014–2020;
 - e) 40 prosenttia, kun on kyse kehittyneemmistä alueista.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa vahvistettuja yhteisrahoitusosuuksia sovelletaan myös syrjäisimpiin alueisiin ja syrjäisimmille alueille myönnettävään lisärahoitukseen.

Koheesiorahaston toimintalinjakohtainen yhteisrahoitusosuus saa olla enintään 85 prosenttia.

ESR+-asetuksessa voidaan vahvistaa suurempia yhteisrahoitusosuuksia kyseisen asetuksen 10 ja 14 artiklan mukaisesti.

JTF:stä tuettavan toimintalinjan yhteisrahoitusosuus, jota sovelletaan alueeseen, jolla alueellisessa oikeudenmukaista siirtymää koskevissa suunnitelmissa yksilöity yksi tai useampi alue sijaitsee. saa olla enintään

- a) 85 prosenttia, kun on kyse vähemmän kehittyneistä alueista;
 - b) 70 prosenttia, kun on kyse siirtymäalueista;
 - c) 50 prosenttia, kun on kyse kehittyneemmistä alueista.
4. Interreg-ohjelmien yhteisrahoitusosuus saa olla enintään 80 prosenttia, paitsi kun Interreg-asetuksessa vahvistetaan suurempia yhteisrahoitusosuuksia Interreg-osa-alueelle D ja ulkoista rajatylittävää yhteistyötä koskeville ohjelmille.
 5. Edellä olevissa 3 ja 4 kohdassa lueteltuja yhteisrahoitusosuuksien enimmäismääriä korotetaan kymmenellä prosenttiyksiköllä niiden toimintalinjojen osalta, jotka toteutetaan kokonaisuudessaan yhteisölähtöisellä paikallisella kehittämisellä.
 6. Komission aloitteesta tai komission puolesta toteutettavat teknisen tuen toimenpiteet voidaan rahoittaa kokonaisuudessaan unionin rahoitusosuudesta.

IX OSASTO
SÄÄDÖSVALLAN SIIRTOA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET
SEKÄ TÄYTÄNTÖÖNPANO-, SIIRTYMÄ-
JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

I LUKU

Säädösvallan siirtäminen ja täytäntöönpanosäännökset

113 artikla

Säädösvallan siirtäminen tiettyjen liitteiden muuttamiseksi

Siirretään komissiolle 114 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tämän asetuksen liitteitä, lukuun ottamatta liitteitä III, IV, XI, XIII, XIV, XVII ja XXVI, niiden mukauttamiseksi ohjelmakauden aikana tapahtuviin muutoksiin.

114 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle ... päivästä ...kuuta ... [virallinen lehti: tämän asetuksen voimaantulopäivä] määräämättömäksi ajaksi 79 artiklan 4 kohdassa, 94 artiklan 4 kohdassa, 95 artiklan 4 kohdassa ja 113 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 79 artiklan 4 kohdassa, 94 artiklan 4 kohdassa, 95 artiklan 4 kohdassa, 113 artiklassa ja 117 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevien 79 artiklan 4 kohdan, 94 artiklan 4 kohdan, 95 artiklan 4 kohdan, 113 artiklan tai 117 artiklan 2 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

115 artikla
Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

II LUKU
Siirtymä- ja loppusäännökset

116 artikla
Uudelleentarkastelu

Euroopan parlamentti ja neuvosto tarkastelevat tätä asetusta uudelleen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2027 SEUT 177 artiklan mukaisesti.

117 artikla
Siirtymäsäännökset

1. Asetusta (EU) N:o 1303/2013 ja kaikkia muita ohjelmakautta 2014–2020 koskevia säädöksiä sovelletaan edelleen vain sellaisiin toimintaohjelmiin ja toimiin, joita tuetaan EAKR:stä, Euroopan sosiaalirahastosta, koheesiorahastosta ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta kyseisellä ohjelmakaudella.
2. Komissiolle asetuksen (EU) N:o 1303/2013 5 artiklan 3 kohdassa siirretty valta hyväksyä delegoitu säädös, jolla säädetään kumppanuutta koskevista eurooppalaisista käytäntösäännöistä, pysyy voimassa ohjelmakaudella 2021–2027. Säädösvallan siirto toteutetaan tämän asetuksen 114 artiklan mukaisesti.

118 artikla
Vaiheittain toteutettaviin toimiin sovellettavat edellytykset

1. Hallintoviranomainen voi valita toimen, joka muodostuu asetuksen (EU) N:o 1303/2013 mukaisesti tuettavaksi valitun ja aloitetun toimen toisesta vaiheesta, jos seuraavat kumulatiiviset edellytykset täyttyvät:
 - a) toimessa, sellaisena kuin se on valittu tuettavaksi asetuksen (EU) N:o 1303/2013 mukaisesti, on rahoituksen näkökulmasta erotettavissa kaksi vaihetta, joilla on erilliset jäljitysketjut;
 - b) edellä a alakohdassa tarkoitetun toimen kokonaiskustannukset ylittävät 5 000 000euroa;

- c) ensimmäistä vaihetta koskevaan maksatushakemukseen sisältyviä menoja ei ole sisällytetty mihinkään toista vaihetta koskevaan maksatushakemukseen;
- d) toimen toinen vaihe on sovellettavan lainsäädännön mukainen, ja sille voidaan myöntää tukea EAKR:stä, ESR+:sta, koheesiorahastosta ja EMKVR:stä tämän asetuksen tai rahastokohtaisten asetusten nojalla;
- e) jäsenvaltio sitoutuu asetuksen (EU) N:o 1303/2013 141 artiklan mukaisesti toimitetussa lopullisessa täytäntöönpanokertomuksessa tai Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta viimeisessä vuotuisessa täytäntöönpanokertomuksessa saattamaan toimen toisen ja samalla viimeisen vaiheen päätökseen ohjelmakauden kuluessa ja käynnistämään sen toiminnan.

2. Tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan toimen toiseen vaiheeseen.

119 artikla
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja